

ପରୀକ୍ଷକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ଯେଉଁ
 ଉପୋକ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ସେମାନେ
 ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଦର୍ଶନରେ ଆନନ୍ଦ
 ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
 "କି ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟରେ ଅତି
 ଉତ୍ତମ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଅଳ୍ପ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
 କେତ୍ରୁ ଉତ୍ତମ ଓ ସହଜ ଉତ୍ତମ ଅଳ୍ପ ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଧମ ଅଳ୍ପ କେତ୍ରୁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି
 ଓ ଏକଜଣ ଛୁଡ଼ା ସମସ୍ତେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଗଂସ-
 ନାୟୁ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ହାସପାତାଳ
 ଅଧିଷ୍ଠିତା ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଓଷଧ ଓ ଅସ୍ତ୍ର
 ଚିକିତ୍ସା କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟିକତା ଦେବାପାଇଁ ଅନୁମୋ-
 ଦାନେ ଅନୁରୋଧ କରୁ । ଯେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧି
 ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ନାମ ଶ୍ରୀ ଗୁମ-
 ତଳ ଘୋଷ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ବ୍ୟୟରେ
 ଉତ୍ତମ ଏବଂ ସହଜ ଉତ୍ତମ ଅଳ୍ପ ପାଇଲେହେଁ
 ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧଙ୍କ ତଳରେ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ
 ପଠ ଶୁଣିବାରେ ଓ ହାସପାତାଳ କର୍ମରେ ଗତି-
 ମତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ
 ଆଉ ଏକବର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା କାରଣ
 ଅନୁମୋଦନ ଅନୁରୋଧ କରୁ । ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା
 ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦନ ବ୍ୟବହାର
 ଶ୍ରଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁମୋଦନ ବୋଧ ଲାଗି ବେହାସ
 ଲାଲସପ୍ତ ଗୁମତାଧ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଫକୀର ନାୟକ
 (ବିଶେଷରେ ପ୍ରଥମ ଲିଜ୍ଜତ ଶ୍ରଦ୍ଧଙ୍କ) ଅନୁ-
 ମୋଦନ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରଗଂସା କରୁ । ଏମାନେ
 ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅତି ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି ।"

ଡାକ୍ତର ଶ୍ରୀମତୀ ସାହେବ ଆହୁର କରୁଅ
 ଛନ୍ତି କି ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ ସମସ୍ତ ପାଠ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ
 ଯେପରି ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା
 ଦେଖି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଡାକ୍ତର ଶ୍ରେଣୀ
 ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଯୋଗିମାନେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଗଂସାର
 ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ବିଶେଷ
 ସରଳତା ଓ ଯତ୍ନ କରିବାକୁ ଏତେ ଅଳ୍ପ କା-
 ଲରେ ଏପରି ଶୁଭଫଳ ଲାଭ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥି ଉପରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଗଂସା
 କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତର ଶ୍ରେଣୀ
 ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା
 ବାସିନ୍ଦୁ ଅନାୟାସରେ ଶିକ୍ଷା ଦାନପାଇଁ ସୁଚି-

ତ୍ୱକ କର ଯାଇ ପାରେ । ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରଦ୍ଧ
 ସରଳତା ଦର୍ମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ଡାକ୍ତର
 ସାହେବ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ
 ତତ୍ପର ସେତୁପରି ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶକ୍ତି
 ଦେବା କାରଣ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟିତ ଅଛନ୍ତି । ଏଥି-
 ମଧ୍ୟରେ ଏକଜଣ ଶ୍ରଦ୍ଧ ସମ୍ବଲପୁର ଏଲ୍‌କା
 ସାରଳଜ୍ଞ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଏବଂ ଏକଜଣ
 ଗୋରାଧାରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେଣି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର
 ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ଓ ଗଡ଼ଜାତଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁରର
 ଗଡ଼ଜାତ ମହାଲର ଶେଷଶ୍ରୀମା ଯର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉ-
 ତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶ୍ରଦ୍ଧଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ
 ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ର ରହିଅଛି । ଅତିଏବ ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର
 ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ଅନେକ ଶ୍ରଦ୍ଧ ସ୍ୱାଧୀନ
 ଚିକିତ୍ସାପୁରୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କର ପାରିବେ ।

ଅନୁମୋଦନ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଅବ-
 ଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଓ କେଉଁଠିଠାର
 ମହାଗୁଜ୍ଞା ଦୁୟୁ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଶେଷ ପା-
 ହାନ୍ତ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଡାକ୍ତର ଶ୍ରେଣୀ
 ଗାହେବ ଆଶା କରନ୍ତି କି ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର
 ଆଉ ଯାହା ବିଧି ଅଭାବ ଅଛି ଏମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ଏ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀ-
 ରେ କ ୭ ଶ ଦୁଇୟ ବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
 କ ୧୨ ଶ ଏବଂ ତୃତୀୟ ବର୍ଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
 କ ୧୫ ଶ ସର୍ବସଂଖ୍ୟା କ ୩୩ ଶ ଶ୍ରଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟୟନ
 କରୁଥିଲେ । କ ୧୩ ଶ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସି
 ବାରୁ ବାଳା କ ୨୦ ଶ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମୋଦନ
 ଉପରା କରୁଁ ଯେ ଏଥର ନୂତନ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ
 ଆଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଧାଇଁଆସିବେ ।

ପରୀକ୍ଷଣରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଏବେ ଅନୁ-
 ରୋଧ ଯେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରିବା
 ପକ୍ଷରେ ବିହତ କଲୋକସ୍ତ କରି ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ
 ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ
 ବିହତ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କନ୍ୟାଗତର ସଜା ପଞ୍ଚାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ଅନେକ
 ଘର୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାନ୍ତମାନ ଗ୍ରମଣକର ବୁଦ୍ଧଲକ୍ଷଣରେ
 ଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏ ନଗର ବାଟେ ଅପରା ବିହାର ପ୍ରଦୀ-
 ଗମନ କଲେ ।

ନରସିଂହପୁର ସଜା ଓ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଦାର କ
 ଗୋଳମାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ତହିଁର ଚପଳ ଓ ନବା-

ରଣ ନମିତ୍ତ ବାବୁ ନରକଗୋର ଦୀପ ଅତିକ୍ରମ ସୁପର-
 ଶେଷେ ଉକ୍ତ ବିହାର ସାଧ୍ୟ ହେବ ।

କଲକତାର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସୀ ମେନଜର ପଦରେ ବାବୁ
 ଗଣେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ ଓ ବାବୁ ଶାନ୍ତନାମ ସିଂହ ନିୟୁତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦରାଜର ଦେଶୀୟ ଚନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର
 ଅନାଥ ବାଳକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧନ ଶାସନ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ମତାନ୍ତରାରେ କଲକ ଓ
 ପ୍ରତ୍ୟାକତ ବାଳକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫୦ ରୁ ଅଧିକ ନ ହେବ ।
 ଏଥିର ବ୍ୟୟ ନବାହ ସମାପ୍ତ ମୂଲ୍ୟନ ଟ ୭୦୦୦୦ ଙ୍କା
 ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିର ରେକର୍ଡାରିର ରାଜା ଟ ୧୦୦୦୦ ଙ୍କା
 ଦେବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକ୍ରିଷ୍ଣାନଙ୍କ ଅନାଥଶ୍ରମକୁ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ ଅଶ୍ରମକୁ ବାହିକ
 ସାହାଯ୍ୟ ନ ହେବେ ?

ଚଳଚ୍ଚମାସ ତା ୩ ରୁଷରେ କନ୍ୟାଗତେ କପା ମାୟୁର
 ଉଠିବା ବ୍ୟୟ ବରୁର ନମିତ୍ତ ସଜା ହୋଇଅଛି । ସେ
 ସଜାରେ ଅନେକ ଘେନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ
 ବ୍ୟୟରେ ପାଲିମେଣ୍ଟରେ ଅବେଦନ କରିବାର ସଜାରେ
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

କଲକତର ନଗେକବ ବବାହ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସାହେବ
 ସଜାରେ ପ୍ରଣୟ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିପାରିଲେ ସେ ସେ
 ସାହେବଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଓ ଦୁଇପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଅବେଦନ ତତ୍ପକ୍ଷପାତ୍ର
 ବସ ଘାରି ପ୍ରାଣଦାନ କଲେ । ଦୁଃଖ ଅପରିଚିତ ଘେନ
 ସଜାରେ ପ୍ରେମ କରୁବାକୁ ଗଲେ ଏହିପ ବଦରେ ପତ-
 ବାକୁ ହୁଏ । ପୁ, ସ,

ସମ୍ପ୍ରଦ କାରିକର ବାବୁ ବଗାଲଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷର୍ମ ପ୍ରହର
 କରୁଅଛନ୍ତି ଏଥି ପୂର୍ବେ ସେ ଅର୍ଥାଗୁଣେ ପାଗଳ ପ୍ରାୟ ହୋ-
 ଇଥିଲେ ତହିଁରେ ପୁଣି ଘର୍ଯ୍ୟା ମରୁଅଛି । ତାଙ୍କ ଘର୍ଯ୍ୟାମତ୍ତ
 କିନ୍ତୁ ଅନୁମୋଦନ ଶୁଣୁଥିବୁଁ ସେ ସେ ଶାନ୍ତ ଶ୍ରୀକ୍ଷର୍ମ ପ୍ରହର
 କଲେ । ଏ ଅନେ ପ୍ରହର ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଗୋପାଳ
 ସ୍ୱୟ ଏବଂ ସ୍ୱୟରେ ପ୍ରଥମେ ପଥ ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ପୁ, ସ,

ଏ ବଡ଼କେଶନ ଗେଜେଟର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ
 ଅମେରିକାରେ ଗୋଟିଏ ନାମକ ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଗଛ ।
 ସେଥିରୁ ଦୁଗ୍ଧ ବାହାରେ ଏବଂ ସେଠାର ଘେନମାନେ ତା-
 ହାକୁ ଦୁଗ୍ଧ ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରଦ କେଶେ ରସ-
 ସୁନକର ଫସାଣୀ ପଦକ୍ଷା କର ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦୁଗ୍ଧରେ
 ଗାଈଦୁଗ୍ଧଠାରୁ ଗୁଡ଼ ବା ତର୍କର ଗୁଣ ଅଧିକ ଅଛି; ଏବଂ
 ତାହା ସୁଖିକର । ସେହି ଗଛ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଚ୍ଚଳ, ତାହା
 ସତରଠର ଶସପୁଟ ବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହେଉଥାଏ ।
 ଏ ଦେଶରେ ସେହିପ ବୃକ୍ଷ ଲାଭାଦକାର ଦେଖା କଲେ
 କି ହେବ ନାହିଁ ? ।

୨ । ଗତ ରବିବାର ଠିକ ସଞ୍ଜା ଉତ୍ତରେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ
 ଏଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲପାତ ଦେଖା ଯାଇ ଥିଲା । ତହିଁର
 ଅଲୁଅ ଏତେ ଗୁଣାତର ହୋଇ ଥିଲା ଯେ, ଏକ ମୁଦୁର୍ଣ୍ଣ
 ନିମନ୍ତେ ତତ୍ତୁ ଅଲୁଅକୁ ଘୋଡ଼ାର ପକାଇବା ଏବଂ ଶରକ
 ବାଦ ମେବ ବର୍ଣ୍ଣନ ଭୂଲ୍ୟ ତହିଁର ଘୋର ଶବ୍ଦ ଶୁଣା
 ଯାଇଥିଲା ।

୩ । କଲକତରେ ମହାସୂର୍ଯ୍ୟକର ଯେଉଁ ସବୁ ଘଟଣା
 ଘେନିପାଶାକ ଅଛି ସେ ସବୁର ମୂଲ୍ୟ ୧ କୋଟି ୮୦ ଲକ୍ଷ
 ଟଙ୍କାର ଉପର ହେବ । ତତ୍ତୁର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଣ୍ଣ କେତେ ଗୁଣିଏ ସମ୍ପ-
 ପାକ ନିର୍ଣ୍ଣାବ କରୁଅ ଅଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ୧୫୦ ଜଣ ଘେନ
 ଅହାର କର ପାରିବ । ସେହି ସଜା ବସ୍ତର ବହୁମୂଲ୍ୟ
 ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନାସଦାନ

ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ୧୦ ପ୍ରକାର ଟଙ୍କାରେ ଦେବା ହେବ
ଯେ ଗୁରୁତରତର ପୋଷ୍ୟ-କର୍ତ୍ତୃମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମୂଳ ମୂଲ୍ୟ
ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ । ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ୩ ରାସ ଟଙ୍କାରୁ ଊଣା
ହେବ ନାହିଁ ।

ସରମାସ ତା ୨୩ ରାଜରେ ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖନୀ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ସାହେବ କରକାରୀ ତାଲିକାରୁ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ କରମୋହନ ସମ୍ପ୍ରଦେଶୀ କଲେକ୍ଟର କୁଟୀ
ନେଇ ବଳବତୀ ସାଧୁ ଥିଲେ ସେଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର କଥା ଅଛି ।

କଲିକତାରେ " ନବବିକଳ " ନାମରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ସପ୍ତା-
ହକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ବନ୍ଦ ଗ୍ରଣୀରେ ଗତ ବୈଶାଖ ମାସରୁ
ବାହାର ଅଛି । ଏଥିର କଲେକ୍ଟର ଉତ୍ତମ ଅବକଳ ଗୋମ-
ପ୍ରକାଶକ ପର । ଗୋମପ୍ରକାଶ ହେବୁ ଘାଗ ମାତ୍ରକେ
ନିଜ ପୁଣ୍ୟକଲେ ନବବିକଳର ରୂପରେ ଅବଦୂତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି କି ? ସାଦାହେଉ ସୁଖର ଦିଶୁ ।

ପ୍ରେରଣ ସହ ।

ମହାଶୟ !

ଗତ ସୋମବାର ଦିବସ ପ୍ରଭୁଷରେ ପୁଣ୍ୟ
ସହର ଉତ୍ତରପୁର ଗୁଣ ଲାଳକଣିଆ ନାମଧେୟ
ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ
ନେତୃତ୍ୱରେ ଓ କଲକତର ଏକଗୋଟା ବାଦ ମାର
ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ବାଦ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ଦ୍ଦଳ ଥିଲା ଓ
ସେ ଉକ୍ତ ଲାଳକଣିଆସ୍ଥ ବଣରେ ଥାଇ
ସମୟେ ଉହିଁ ସାମ୍ବଦର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ଗୃହପାଳକ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁମଣ ଓ ନଷ୍ଟ
କରୁଥିବା ହେତୁ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ଗଳ୍ପା କଳୁଥିଲା ସାହେବ ମହୋଦୟ ଉକ୍ତ
ଦୁଷ୍ଟପ୍ରାଣିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଲୋକଙ୍କର ଗଳ୍ପା ଦୂର
କରି ପ୍ରଗଂସା ଲଭ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଉକ୍ତ ସାମ୍ୟ
କମଳେ ନବରବସିନୀନେ ସାହେବ ମହୋଦ-
ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଭୂରୁ
ଅନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସୁଖ୍ୟ }
୩ । କରକାରୀ ଦର୍ଶକ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ

ସମୀପେଷୁ ।

ମହାଶୟ !

ଭାରତପତ୍ର ତୁମାମଣି ନାମକ ଜର୍ନାଲ
ପତ୍ରିକା ସୁଖକୁ ଅଧି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଉପଗୋପାଳ

ଚୁକ୍ତୋପାଧ୍ୟାୟ ମହାଶୟଙ୍କ ବରିଷ୍ଠ ଘରଠାରେ
ଧୂନାର ଶୁଣି ଅପ୍ରେମାନେ ଅଧ୍ୟ ଲାହାଳ ସା-
କ୍ଷାତ କାରଣ ଯାଇଥିଲୁ । ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଖଣ୍ଡି ଏ ଦେବାନାଗରପୂର୍ଣ୍ଣଲକ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲୁ ।
ତାହାର ନାମ 'ଅର୍ଯ୍ୟଧର୍ମବିବେକ' । ଏହି ଛଦ୍ମ
ରେ ଅର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରୁମାସ ନୂତନତା ନାହିଁ
ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ସଦ୍ୟ ରଚନା ପରପାତ୍ର ସୁଲଳିତ
ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ-
ପେ ବିବକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ପ୍ରକର
ହେଲେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ଉପକାର ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ଅତ୍ୟଧିକ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀୟାମ୍ନି ମ-
ହୋଦୟମାନେ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ
ମାନସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ ଏ
ଛଦ୍ମ ମୁଦ୍ରିକିତ ହେଲେ ସେମାନେ କେତେ
ସଂଖ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ ଜେଉଥାଇନ୍ତି ତାହା ଜାଣି ପୁ-
ଦୁରୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରବେ ତାହା ହେଲେ ଛଦ୍ମ ଖଣ୍ଡି
ମୁଦ୍ରିକିତ ହେଲ ପର ସେମାନେ ସେହି ପୁସ୍ତ-
କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ସ୍ୱାକ୍ଷର
ସଂଖ୍ୟା ଛବଣ କରବେ ତାହା ହେଲେ ଛଦ୍ମ
ପ୍ରକରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ ହେବ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଉତ୍କଳୀୟ ପତ୍ରିକାମାନେ ବନ୍ଦ-
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଏତେ ଆଦରଣୀୟ ବୋଲି
ଜାଣି ନ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକା
ବାବୁ ସୁଖ୍ୟବାପୀ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଇ
ସୁଦା ପ୍ରଗଂସାସହ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ବିଚ୍ଛିନାସ
କୁଣ୍ଡିତ ହେଉ ନାହିଁ ତେଣୁ ଅପ୍ରେମାନେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ହୋଇଅଛୁ ।

ଉପସଂହାରରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବକ୍ତିକ୍ୟ
ଏହି ଯେ ପୁଣ୍ୟର ବଦାନ୍ୟବର ବାବୁ ଗମଗୋ-
ପାଳ ଚୁକ୍ତୋପାଧ୍ୟାୟ ଗୋସାମୀ ମହାଶୟ ଉକ୍ତ
ପତ୍ରିକାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ସହାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ବାବୁଙ୍କର ଇତ୍ୟୁଷ୍ୟ ଉଦାରତା ଅପ୍ରେମାନେ
ସର୍ବଦା ବମାନ ଦେଖି ଅସୁଅଛୁ ।

ସୁଖ୍ୟ }
୧-୩-୭୯ } ଶ୍ରୀ ସମତରଣ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ

NOTICE.

Is hereby given that 2 apprentices
will be entertained in the Cuttack
Collector's office and 2 in the Magis-
trate's office and applications for the
same will be received upto the 20th.
instant. Preference will be given to

those who have passed L. A. or En-
trance Examination.
Cuttack Collectorate }
The 9th May 1879. } P. NOLAN
Offg. Collector & Magistrate.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରୀପାଦାମାରେ ନବେ ଉପକ
ନମୋକଟର ପ୍ରଫେକ୍ଟର ହୋଇଅଛୁ ଯେ କ ଉତ୍କଳ
ଲେଖା ଅକ୍ଷର ଉତ୍କଳରେ ପତ୍ରି ପାଦପୁକେ ଓ ସରକାର-
ତାର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇବେ ଏସବୁ ଦେବର ଅବଦେଶ ପୁସ୍ତକ
ହେବ ।

ପ୍ରକାଶପାତ୍ର କ ପ୍ରଥମେ 'ବାର୍ଦ୍ଧନଶିଖା ନିର୍ମୂଳ ୫ ୧୯' ନା
ଲେଖାଏ ଗୋରାକା ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟ ଦିନରେ ଶ୍ରୀରାଜ ଉତ୍କଳ
ଦେଶରେ ଉପକ୍ରମରେ ଉପକ ଦେବନ ଦିଅନ୍ତିକ ଉପ ।
୧୦ । ୫ । ୨୯ ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ବାସୁ
ସେନେଟର ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୪ ଦୁରଃ ।

ଦେବାଦିନିଷକ ଦକ୍ଷପଦପତ୍ରିକେୟ ।
ରଞ୍ଜନୀୟ କଟକ ନଗରପୁରୀରେଣ ସାଧୂ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକୂଟ ନେତ୍ରୀଶ୍ରୀୟ ।

ପଦାପାର ୧୮-୧୮୭୯ ମେଃ କେନ୍ଦ୍ର କୃଷ୍ଣପ୍ରମାଦ ପଦ
ଦୁରାୟା ଦୁରାୟା ପଦ ୧୧ ପଦା ୧୦ ମିନଟ ସଦେ
ଚନ୍ଦ୍ରକୂଟ ଦିଗାଲେ ନେତ୍ରୀଶ୍ରୀୟ ପ୍ରଦେଶ ରାଜି ୧ ୧୮୭୯
୨୨ ମିନଟ ଉପେ ଚନ୍ଦ୍ରକୂଟ ବାସୁଦେବୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ହେବେ । ସୁଖ୍ୟମତେ ଏହା ସାଧ୍ୟ ହେବ ସଦ୍ୟ ନିଅନ୍ତ
ନାମିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରମ ସପକ ହେବ । ଉପ ।

ତା ୨୨ ରାଜ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ।
ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନୀୟାୟ ଚୋପରୁଷଣ ।

ଏତଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜାତ କର ସାଧୁ ଗେଡ଼ି ଯେ
ଓଡ଼ିଶା ନେତୃକେଲ ପୁଲର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷ ନିର୍ମୂଳ ଦେବେକ
ଗୋଟି ଦୂର ଗାରି ଅଛି, ଅର ମଧ୍ୟ ଦେବେକ ଗୋଟି ଶ୍ରୀୟ
ଦନାଦେବନରେ ପ୍ରତ୍ୟ କର ସିବ ଅଦବକ ଯେଉଁମାନେ
ଉକ୍ତ ପୁଲରେ ଅଧ୍ୟାପନ କରବାରୁ ଉତ୍ତା କରନ୍ତି
ସେମାନେ ଅସଗ୍ରା ରୁନ ମାସ ତାଏଲଠାରୁ ଲାବାବଦ
ସେହିମାସ ତାଏଲର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱା ପ୍ରଦାମା ପଦ ସହୁତ ଅଧି
ଉକ୍ତ ପୁଲର ଶ୍ରୀୟକ୍ତ ନୂପରକେପ୍ରେକ୍ସ ମହୋଦୟଙ୍କ ନିକଟ-
ରେ ଦରଗାତ୍ର କଲେ ଦେଉଁମାନେ ଉପକ୍ରମ ହେବେ
ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେବେକାକର ପ୍ରତ୍ୟ କରବେବ । ପ୍ରକାଶ-
ପାତ୍ରକ ଉକ୍ତ ପୁଲ ରୁନ ମାସ ତାଏଲରେ ଚିହନ ।
୨୫ । ୩ । ୨୯ ।

ମୂଲ୍ୟ-ତାବ୍ଲି ।

ବାବୁ ଦୁରକୃଷ୍ଣ ଦାସ ବାଲେଶ୍ୱର ବଜାୟା	୫ ୨୫
ବାବୁ ଦୁରକୃଷ୍ଣ ଦାମାୟକ କଟକ	୫ ୨୯
ବାବୁ ନରସିଂହ ପଦ୍ମରାଜ କଟକ ଅଗ୍ନିମ	୫ ୫୯
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜା ବନେ ନୟାପତି	କଟକ ୫ ୨୯
ବାବୁ ରାଧାବାନ ସବୁ କଟକ	କଟକ ୫ ୨୯
ବାବୁ ଦସବନ୍ଦୁ ମୁର୍ଦ୍ଦୀନୀ	୫ ୨୯
ବାବୁ ଗୌରଚରଣ ଗୋଟ ନଗରପୁର	୫ ୨୯
ବାବୁ ଦାଶରଥ ବାନ୍ଧବିନୀର ତାଳଦେଇ ଅଗ୍ନିମ	୫ ୨୯

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନୀୟାୟ ସହର କଟକ ଉପକାରକ କଟକ ।
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନୀୟାୟ ସହର କଟକ ଉପକାରକ କଟକ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧୪ ଗ
ପ ୨୦ ଖ୍ୟା

ତା ୧୭ ରଗ ମାତୃ ମଇ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶ ୫ ନ ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶକବାବ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟବିଲେବର୍ଷକୁ ୪୭୯
ମଫସଲପୂର୍ବ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୪୧୫୪

ପୁଅ ବାପକୁ ମାରପକାରକାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଶୁଣା ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ବାପ ପୁଅକୁ ମାରକାର ଉଦାହରଣ ଅତି ବିରଳ । ଏଥର ଦୌରରେ ସେପରି ଏକ ମୋକଦ୍ଦମା ଆସି-ଥିଲା । ସାଲେପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ଜଣେ ପଠାଣ ଜାହାର ଚୁକ୍ତପୁତ୍ର ମଜବୁଦ୍ଦିନରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହୋଇ ହୋଇ ଏକଦିନ ଜାହାକୁ ଘରଭିତ୍ତିରେ ଅପେ ଓ ଅପଣା ଚାନ୍ଦର ଚୁକ୍ତ ମିଶି ଦୌ-ଡରେ ବାଳିକାର ଆରମ୍ଭ କଲେ ଜାହା ବେ-କରେ ଦୌଡ଼ି ଚାନ୍ଦି ହୋଇ ସିକାରୁ ଜାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ ହେଲା । ଆସାନୀ କୁହେ ଯେ ସେ ପୁତ୍ରକୁ ଶାସନ କରବା ମାନସରେ ବାନ୍ଧୁଥିଲା ଓ ଅଳ୍ପକାର ଗୁଡ଼ି ଥିବାରୁ ଜାହାର ଅଜ୍ଞତରେ ବସନ୍ତ ଜାହା ଗଳାରେ ଦୌଡ଼ି ବସିଗଲା । ପିତା ଅପଣା ପୁତ୍ରକୁ ହତ୍ୟାକରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅପାକ୍ଷାଦିକ ଏକ ଉପରୁକୁ ବାରଣ ସ୍ୱକ୍ରିୟକୁ ହେବାରୁ ଜିତବାହେବ ଦୁଇଜଣ ଆସାନୀପ୍ରତି ବ ୧୦ ଶ ଲେଖାଏଁ ଜାଗବାସ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କଲେ ।

ଗଜ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସମୟରେ ଏଠା ଶ୍ରେତସେସ ଅମଳର ଅପହରଣ ବସନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରକ୍ରେ ଜଣାଇ ଥିଲା । ଜଲେକ୍ତରସାହେ-ବକ ଅଜ୍ଞାନପାରେ ଶ୍ରେତସେସ ମହଲମାର ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ଉପୋଷୀ ବାବୁ ବରଦାନୀ ମଜୁମ-ଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ଏକଜଣ ଉପୋଷୀ ବାବୁ

ଶ୍ରୀନାଥଚନ୍ଦ୍ର ଏମକଦ୍ଦମା ଉଦ୍‌ଦଳର ଶୋନନାଥ ସଂକ୍ରମାୟୁକ ମୋହରର ଓ ଜଣେ ପିଅଦା ଉପରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ କରି ସେ ଚୁକ୍ତକୁ କର୍ମଚ୍ୟୁତ କରିବାର ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଜଲେକ୍ତର ଜାଗଜାଜ ଦେଖି ଦୁଇ ଉପୋଷୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବ୍ୟ ହୋଇ ମୋହରର ଓ ପିଅଦାକୁ ଗଜ ଗୁରୁଦାରଦିନ କର୍ମଚ୍ୟୁତ କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବ ହେତୁ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡବିଧି ଦାୟରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଗଲେ । ଅମୂମାନଙ୍କ ବିଦେ-ରନାରେ ଏ ଅଜ୍ଞ ଉଚିତ ଓ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇ ଅଛି ସମୟ ସମୟରେ ଏହପକାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ହେଉଥିଲେ ଅମଳଙ୍କ ଅପ-ହରଣ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନେକ ଉଠା ହୋଇ ସିବ ।

ଗଜ ଗୁଧବାର ଚନ୍ଦନଯାବା ଶେଷ ହେଲା । ଏ ଯାଆତି ପୂର୍ବେ ଏ ଜଗରରେ ଗୁଣ ସମାଗେହ ସହଜ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦସର ଏହାର ଧରଧାମ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଉଠା ହୋଇ କେବଳ ନିୟମ ରକ୍ଷାପୂର୍ବକ ରହୁଅଛି । ଦେଉଳିଗ୍ରାମଠାରୁ ଯାବା ଭଲ ହେବାର ବଥା, କାରଣ ମଠର ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପ୍ରର ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇତେଲ ଅପ-ଣାମଧ୍ୟରେ ମାନଙ୍କ ଜର ମଠର ଉପସରୁ ସେହି ବାଟେ ଉତ୍ତାର ଦେବାରୁ ଯାତ୍ରା କେବଳ ନାମମାତ୍ର ରହୁଅଛି । ଏକ ମଗଲରୁ ଚୁର

ମଗଲ ଜଳବା ବସ୍ତୁ । ବର୍ଷବକାର ଏବ ବନୋଦବହାରଙ୍କ ଯାବା ସାଧାରଣ ଭେଦା ଓ ଉତ୍ତାହ ଉପରେ ନିର୍ଭର ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ବସ୍ତୁ ବଜିବାରୁ ଯାବା ପାଇଁ ହେତୁ ଯହିଁ ବରବାକୁ ନାହିଁ । ବକାରମାନେ ବସ୍ତୁରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପୁଅଙ୍କ ବାହାର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଉତ୍ତାହ ଅଭାବରେ ସେଗୁ ପୁଅପ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ଉପସକୁ ଶୋଭାଙ୍କ ଅଭା-ବରୁ ନୃତ୍ୟକାରମାନେ ବରକୁ ହୋଇ ଚାହେଁ ବାସ୍ୟ ସାରି ଘରକୁ ବାହାର ଗଲେ । ଅଜ୍ଞ-ବାଲି ବାଲିଜମାନା ସମୟରେ ହାକିମମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ଭବ ଜଣିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଯେବେ ଏହସକୁ ଯାବା ମାନ ଦେଖନ୍ତେ ତେବେ ଜଣିପାରନ୍ତେ ସେ ଦନ' ଲୋକଙ୍କର ବିପର ଚୁରବସ୍ତା ଘୁଅଛି ଓ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କେମନ୍ତ ଦୃଢ଼ଗଢ଼ରେ ଏ ଦେଶରୁ ପଳାୟନ କରୁଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଉଲ୍ଲକା ଗୁଜମହନ୍ତୀ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତ-ର୍ଗତ ରଞ୍ଜାର ବଗୁଆଲୋକେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାସ ଦେଲ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରି ନାଳାକ ଉତ୍ତାହ ଓ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲଗାଉ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଚୁମବଣତୀ ଏ ଘଟଣା ଏଥିପ୍ରକ୍ରେ ପାଠକମା-ନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଦ୍ରୋ-ହର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ଲେଖୁଅଛୁ । ପୁଲିସର ଅଧିକ ଆକଟ ବା ଅପୋକ୍ୟତା ରଞ୍ଜାର ଅପର୍ୟ

ଲୋକଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁଃଖରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିବାର
 କଥିତ ହୁଅଇ । ସେମାନେ ଏକମେଳ ହୋଇ
 ଓ କେତେକଲୋକଙ୍କୁ ସରଦାର କରି ଗର୍ବଣ୍ଡି-
 ମେଖ କର୍ମରୂପ ଓ ପ୍ରଜାବର୍ଗକ୍ରମେ ନାନାଦି
 ଅଭ୍ୟାସରେ କରୁଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କୁ
 ଦମନ କରିବାକାରଣ ବିଶେଷ ପୁଲିସ ଓ ଅଳ୍ପ
 ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ସର୍ବଦା ଉପରକୁ ଯାଇଲେ କମ୍ପା ବଣ ମଧ୍ୟକୁ
 ସରିଗଲେ ପୁଲିସ ଓ ଯଲଟନ ବଣା ହୋଇ
 ରହୁ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ
 କରସେଗରେ ଶୋଇଲେଣି । ବିଚକ୍ଷଣ ପୁଲିସ
 ନ ହେଲେ ବଣୁଆମାନଙ୍କୁ ବଣ ମଧ୍ୟରେ
 ଗୋଡ଼ାଇ ଧରିବାର କଷ୍ଟ ହେବ ।

ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୨୩ ଉତ୍କଳରେ ବିଦ୍ରୋହମା-
 ନେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ କୋଟା ଅନୁମଣ କଲେ
 ପୁଲିସର ଅସିଷ୍ଟାଂଶସାହେବ ଦଳେ ପୁଲିସ
 ଘେନି ସେଠାକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ରୋହମାନେ
 କରୁକମାର ଏକ ହେଉକନଖୁବଲକୁ ଦଳକ-
 ଲେ ସବୁକଲେକଟର ଜନସନ୍ଧ୍ୟାହେବ ସେମା-
 ନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ହତ ଓ ଜଣକୁ
 ଧଳକଲେ । ବିଦ୍ରୋହମାନେ କୋଟାରୁ ଯାଇ
 ବିଜାଗାପଟାମ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ପୁଲିସ ଥାନା
 ଅନୁମଣ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଜ ୫ ଶ ହତ ଓ ଅନେକ ଆହତ ଓ କେତେ
 ଧଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସରଦାରମାନେ କେହି
 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରା ପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଟାମିନଦତର
 ଓ ଜନଗମ ସେମାନଙ୍କର ସରଦାର ଅଟନ୍ତି
 ସରଦାରମାନେ ଧୂଳ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମତ୍ୟ
 ଦେବେ । ରଞ୍ଜାରେ କେତେକ ଶାସନା ଓ
 ସୈନିକ କର୍ମରୂପ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ଭରସା
 ହୁଏ ଅସତ୍ୟ ବଣୁଆମାନେ ନିକଟରେ ଶାସିତ
 ଦେବେ ।

ବାଗୁଲର ସମାପ୍ତ ।

ଏତେଦିନେ ଅମିର ଯୁକ୍ତବର୍ଗୀଙ୍କର ଚେତନା
 ହେଲ । ଇଂରେଜକମଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
 ଆଉ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧର ନାନାଦି
 ଉପାୟରେ ନିରସ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ଭବ ବାସନାରେ
 ବାଗୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗତ
 ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପାଦକ୍ର-
 ମାନଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସେ ଗଲତ-
 ମାସ ତା ୮ ଉତ୍କଳରେ ଗଣମତରେ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇ ତହିଁର ସମ୍ପାଦ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର

ଜେନରଲ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରମୁକ୍ତ ସଠାଇଲେ ଓ
 ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତକର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାଙ୍କୁ
 ଆଗୁଆଳ କରି ଆଣିବାକୁ ମେଜର କେଜରଲ
 ସାହେବ କେତେକ ସୈନ୍ୟ ସହଜ ଗଣମତକୁ
 ଗଲେ । ଇଂରେଜଙ୍କ ଉତ୍ତରୀରୁ ଚଳିଯାଇଲେ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବ ଦୁଇପାଖରେ ଦୁଇଧାଡ଼ି ସେନା
 ଦିଗ୍ରାସ୍ତମାନ ରହଲେ । ଏହି ସଥରେ ଅମିର
 ଇଂରେଜଙ୍କ ଉତ୍ତରୀକୁ ଆସିଲେ । ଜେନରଲ
 ସର୍ବ ସାମଗ୍ରୀକ ସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ-
 ରୂପମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରୀ ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ
 ଓ ୨୯ ତୋପ ଫିଏର ହେଲ । ଅମିରଙ୍କ-
 ସଙ୍ଗେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ସେ ବିମ-
 ବସ୍ତୁକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲେ । ସମ୍ଭବ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଏ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଭରସା
 ହୁଏ ଯେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ନ ହୋଇ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବ ।

ପାକଲଅମ୍ ।

ଆଜା ବିଷୟର ପଦାର୍ଥ । ସରମେସ୍ତର ଏ
 ବର୍ଷ ଏଫସଲକୁ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରି-
 ବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ କୁଞ୍ଜାଇଲ ପରି ଅନୁ-
 ଭବ ହେଉଅଛି । ଜାହାଣିରେ ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା
 ଯେ ଏକକାଳରେ ଲୋକଲତ୍ତ ଓ ଗୋଷଲତ୍ତମିତ୍ତ-
 ଥିଲା କେହି ତାହା ଭକ୍ଷଣ କରି କ୍ଷୁଧା ଓ
 ତୃଷ୍ଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସମୟରେ ପାକଲଅମ୍ ଏକାକୀ ଭବ୍ତ୍ୟ
 ଲତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି । ଏବର୍ଷ ଯେ
 ପ୍ରଭୃତ ପରମାଣରେ ପାକଲଅମ୍ ହୋଇଅଛି
 ଓ ବଡ଼ ଲୋକଠାରୁ ଦରପ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା
 ଲୁଞ୍ଜିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ପର-
 ମେଶ୍ଟରଙ୍କର ଅଶୀମ ଦୟାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି-
 ବାକୁ ହେବ ଯେବେ ଏ ଫସଲ ଭଲ ହୋଇ
 ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଯେ ଲୋକଙ୍କର ବି ଦିନା
 ହୁଅନ୍ତା ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ କାରଣ ଅ-
 ମ୍ନେମାନେ ଦେଖୁ ଯେ ଅଜିକାଲ ଲୋକମାନେ
 ବିସ୍ତର ଲୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ଦେବା ଓ
 ସାହେବା ଦୁଃଖ ଏତେ ଜାତି ହୋଇଅଛି ଯେ
 କୌଣସି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ କିଛି ନାହାନ୍ତି ।
 ମୂଲ୍ୟମାନେ ପ୍ରକଳ ଗର୍ଭରେ ଦୁଃଖ କରି ନ
 ପାରିବାରୁ ବ୍ୟାକୁଳ । ଶୁଣିମାନେ ବର୍ଷା ଅଭା-
 ବରେ ଗାଈ ଗୋରୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଓ ଗୃଷ ଅରମ୍ଭ
 କରିବାକୁ ନ ପାରିବାରୁ ବ୍ୟାକୁଳ । ନାନା
 ଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଣିକ ଓ ଶିଳ୍ପକାରମାନେ

ଲଭସ୍ତେସ ଶାନ୍ତ ଦେବାରେ ବ୍ୟାକୁଳ । ବଡ଼
 ମହାଜନମାନେ ଲଭସ୍ତେସ ଶାନ୍ତ ହେତୁ
 ପ୍ରକ୍ୟ ଉତ୍ତା ବିକ୍ରୟ ହେବା ଏକ ଜାଲମାନ
 ଶୁଣି ଯିବାରେ ବ୍ୟାକୁଳ । ଜମିଦାରମାନେ
 ମୌଜାଠିଆର ଜରିବ ଓ ଦାଗାଲଦାରକ ସମ୍ପ-
 ଠୀୟ ଜରିମାନା ଦେବାରେ ବ୍ୟାକୁଳ । ବୃକ୍ତ-
 ମରୁମାନେ ସାଲଜମାନା ଦେବା ଓ ଦୁଇ
 ସହରୀୟା କଚେରୀ କରିବାରେ ବ୍ୟାକୁଳ ।
 ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୂପେ ଓ ଗାଦ୍ୟ
 ପ୍ରକ୍ୟର ଦୁର୍ମୁଲ୍ୟରେ ବ୍ୟାକୁଳ । ଏତେ ପ୍ରକାର
 କଷ୍ଟକୁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରକାରେ ଅତିକାଳ ପାକଲ-
 ଅମ୍ ହୋଇଅଛି । ଭକ୍ଷଣ କଲ ମାତ୍ରକେ କ୍ଷଣ-
 କାଳ କିମିତ୍ତ ପତ୍ତକେ ହେଉ ସବୁ ଦୁଃଖ
 ପାସୋର ଯାଏ ଓ ମନ ତୃପ୍ତି ରସରେ ପ୍ଳାବିତ
 ହୁଅଇ ।

ପାକଲଅମ୍ କେବଳ ଦୁଃଖ ଭବାରଣ
 ହେତୁ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ବନ୍ଧୁ
 କୁଟୁମ୍ ପ୍ରମୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସଞ୍ଜଳିବାର ଅତି ଚମ-
 ଛାର ଉପାୟ ହୋଇଅଛି । ଦିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଭାର
 ଅମ୍ ଏହା ତାହା ଦରଠାକୁ ସିଦ୍ଧା ଅସିବା
 କରୁଅଛି ଓ ଏଥିରେ ଯେ ଦେବା ନେବା
 ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଲେ ହର୍ଷ ଜାତ ହେଉଅଛି ତାହା
 ବର୍ଷକାଞ୍ଚଳ । ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
 ବ୍ୟାପାର ଜାଗଜ ଉପରେ ସୁଭାଷ୍ଟ ଅମ୍ପେ ଏ ସମ-
 ସ୍ତରେ ପାକଲଅମ୍ ପ୍ରସାଦଦ୍ୱାରା ପାଠକମାନଙ୍କୁ
 ବାଲୋଚିତରୂପେ ସଙ୍ଗୋଳିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ
 ଅଛି । ଭରସା କରୁ ପାଠକମାନେ ଅନଳ
 ଚିତ୍ତରେ ଏ ଉପହାରଟି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଆଉ
 ଯେବେ ଏହା ଚିତ୍ତାନ୍ତ ଅମ୍ପ ବୋଧ ହେବ
 ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଅମ୍ପମାନଙ୍କର ଦୋଷ
 କ୍ଷମା କରି ବକାରରୁ ସୁନିତ୍ତ ଅମ୍ପ ବାଞ୍ଛ ନେଇ
 ମୁହିଁ ବଦଳାଇ ନେବେ ।

ବୈଷ୍ଣବୀ ଲୁଟ ଓ ପୁଲିସ ।

ଅମ୍ପେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ମହାଜନ ଶ୍ରୀ ଶାଳ-
 ଗ୍ରାମ ଭଗଜଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବୀ ଲୁଟ ହୋଇ-
 ଥିବାର ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ଅମ୍ପମାନଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ
 ଦାସନୁରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ
 ଅନ୍ୟ ସେ ପ୍ରଚ୍ଛେଦ ପ୍ରକାଶନରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଉ
 ଅଛି । ବୈଷ୍ଣବୀ ଲୁଟର ପ୍ରଥମ ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତ ଏହା
 ନୁହେ, ଏ ଲୁଟର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବୈଷ୍ଣବୀରେ
 ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଏ ଜଗତରେ ନୁହେ
 ମଫସଲରେ ମଧ୍ୟ ଦେବେ, ଦେଖାଯାଏ ।

ମନସକ ଓ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଏହି ଯେ ବର ଗୋଷ୍ଠୀ ଘେନି କନ୍ୟା ଘରଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ କନ୍ୟାପକ୍ଷୀୟ ଚୁକ୍ତଲେକେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି କରନ୍ତି ମାତ୍ର କନ୍ୟା ପକ୍ଷରୁ ଅକଟ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ହୁଏ ନାହିଁ । ଏ ହେତୁ ମନସକରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି କୃତଚ୍ଛନ୍ଦ ଘଟଇ କିନ୍ତୁ ନଗରରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ନ ହେବାର ନୂତନ ଘଟଇ । ଅଧିକନ୍ତୁ ଅକ୍ଷେପର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବେ ବାଟରେ ଲୁଟି ହୋଇଯାଏ । ସତସତର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବରପକ୍ଷୀୟ ଲେକେ କନ୍ୟାଘର ନିକଟସ୍ଥ ହେଲେ ଅତି ଜମକରେ ଅପ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଏହା ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ନଗରରେ ଏଥିର ବିପରୀତ ଦେଖାଯାଏ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ବର ବଡ଼ ଯାକକମଳରେ ଅପଣା ଘରୁ ବାହାର ଚୁକ୍ତ ବଜାରଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଅନିକାରରେ କନ୍ୟାଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଏ । ବରକର୍ତ୍ତା କେତେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ଓ କେତେ ପରଶ୍ରମ କର ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ ଓ କନ୍ୟାଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡ଼ାମୁରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ଭାବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ବାଟରେ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଏହା କି ଭାବୀ ପ୍ରତି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ନୁହେଁ ? ଯେତେବେଳେ ଭାବାର ଏତେ ବ୍ୟୟ ଏତେ ପରଶ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବାର ସେ ଦେଖୁଥିବ ତେତେବେଳେ ଭାବାର ମନ ଯେପରି ସନ୍ତାପିତ ହେଉଥିବ ଭାବୀ ସହଜରେ ଅନୁମାନ କରି ଯାଇପାରେ । ଏକା ଗୋଷ୍ଠୀକର୍ତ୍ତାର ଯେ ଚୁକ୍ତ ହୁଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଦର୍ଶକବର୍ଗଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମନସ୍ତାପ ହୁଏ । ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଥଳେ ବହୁ-ରୁରୁ ଲେକେ ଦେଖିବାକୁ ଅସିଥାନ୍ତି । ଏହି ଅମୋଦ ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ ଘରଯତନ ଶୁଣି ଗଣରରେ ଲୋଗ ସହି ପାଞ୍ଚ ସାତ ଦୋଗରୁ ଆସନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ହେଲେ ସେମାନେ କେତେ ହତାଶ କେତେ ବିମୁଗ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ । ବସ୍ତୁତଃ ଅମ୍ଭେମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ସ୍ଥଳେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଫେରି ଯିବାର ଦେଖୁଥାଉଁ । କେବଳ ଚୁକ୍ତ ଓ ମନପ୍ରକୃତିର ଲେକେ ଏଥିରେ ଅଧିକା-ଦିତ ହୁଅନ୍ତି, ପରର ସର୍ବନାଗରେ ସେମାନଙ୍କର ହର୍ଷ ଏହା ଭାବର ଚୁକ୍ତବିଷୟ ।

କେହି ଚୁମକଗଣଃ ବୋଲି ପାରିବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟିରେ ଗୋଷ୍ଠୀକର୍ତ୍ତାର ଭାବୁଣ ସ୍ଵର ନାହିଁ

କାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଲେ ତହିଁର ସାମଗ୍ରୀର ଆଉ ଭାବୁଣ ମୂଲ୍ୟ ରହେ ନା ଅନେକ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ଓ ଲୁଟି ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଗୋଷ୍ଠୀକର୍ତ୍ତା ସେ ସବୁ ବାଣ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି ଏହି ପ୍ରକାରରେ କ୍ଷତ ସାମାନ୍ୟ ଥିବାରୁ କେହି ଏଥିର ଗୃହୀର ବା ମକଦ୍ଦମା ନ କରନ୍ତି ! ଏଥକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ କହୁଁ ଗୃହୀର ବା ମକଦ୍ଦମା ନ କରବାର ହେତୁ ଏଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଶାନ୍ତ-ସ୍ଵଭାବ ଅଟଇ । ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟିରୁ ଅଧିକ ଅଭ୍ୟାଗର ଅନେକ ଲୋକେ ସହି ମକଦ୍ଦମା ନ କରନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ କଣ ସେ ଅଭ୍ୟାଗରକୁ ସାମାନ୍ୟ ବୋଲିବିବ ? ସମସ୍ତେ ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀ ସାମଗ୍ରୀ ବାଣ୍ଟନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ କେହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତାରେ ଭାବୀ କି ଦିଅନ୍ତି ଓ କେହି ଅନ୍ୟ ଘଟନା ସକାଶେ ସମ୍ପାଦି ରଖନ୍ତି । ଗୋଷ୍ଠୀକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଭାବୀ କରୁ ସେ ସାମଗ୍ରୀରେ ଅନ୍ୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ କରିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଲେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଉଣା ହେଲେହେଁ ଭାବୀ ନଷ୍ଟ ବା ଲୁଟି କରିବାର କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । କେହି କେହି ଅବା ବୋଲିବେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅପବ୍ୟୟ ଅଟେ, କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେତେ ଯୋଗ ଦେବାର, ଭାବୀ ଲୁଟି ଦେଲେ କ୍ଷତି କଣ ? ବରଂ ଭଲ; କାରଣ ଭାବୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ପକ୍ଷରେ ନିରୁପାଦକମକ ଅଟଇ । ଏଥକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ କହୁଁ ଅମୋଦର ଶୁଦ୍ଧା ସ୍ଵଭାବସିଦ୍ଧି ଏକା କାଳସ୍ଥ ଲେକେ ଏକା ଘଟନାରେ ଏକା ପ୍ରକାର ଅମୋଦ କରନ୍ତି ! ଅମୋଦରୁ କେହି ଶୁଣି ନୁହନ୍ତି ଓ ହୋଇ ନ ପାରିବୁ । ଏ ଦେଶରେ ବିବାହି ଉପଲକ୍ଷରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଇତ୍ୟାଦି ଅମୋଦର ପ୍ରଥା ଚଳି ଆସୁଅଛି । ତଥାତ ଗୋଷ୍ଠୀଟି ଅପବ୍ୟୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଭାବୀ ନିବାରଣ ହେବାର ଉଚିତ କିନ୍ତୁ କି ପ୍ରକାରରେ ହେବ ? ଲୁଟିରେ କି ନିବାରଣ ହୋଇ ପାରିବ ? ଦୋଷପୁକ୍ତ କର୍ମ ରହୁତ ସକାଶେ କି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣାୟ ଉପାୟ ଉଚିତ ? ନା, ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପୁଣି ଏ ଭବରେତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ହୁଏନା, ନା ବିଛି ଲକ୍ଷଣରେ ମଧ୍ୟ ଲୁଟି ହୁଏନା କେବଳ ମନପ୍ରକୃତିର ଶ୍ରେଣିଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ ପରର ଭଲ, ପରର ଅମୋଦ, ପରର ପ୍ରଶଂସା ସହିତ ହୁଏନା । ଅପଣାର ଭଲ ହେଉ ନ ହେଉ ପରର କ୍ଷତି କରିବାର ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ । ଏହି ଚୁକ୍ତବିଷୟ ଓ ମନପ୍ରକୃତିଯୋଗୁଁ

ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି ହୁଅଇ । ଗୋଷ୍ଠୀକର୍ତ୍ତାର ଅପ-ବ୍ୟୟ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟା-ୟମରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ କରିବାର କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ଯେପ୍ରକାରରେ ବରର ବର ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି କୌଣସିରୂପେ ହେଉକିଶି ଯା ଦୋଷଗୁଣ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ ବରଂ ଭାବୀ ଦଗ୍ଧନାୟ ଅପଗ୍ରା ଅଟେ । ମରୁତଟା ବା ମୋଗଲଙ୍କ ଗୃହରେ ଏହା ସାଜନ୍ତା କାରଣ ସେ ଗୃହ-ରୁରେ ଅପଦରଣ ଓ ଅଭ୍ୟାଗରର ସୀମା ନ ଥିଲା ଯାହାର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଭାବୀହିଁ ସେ କରୁ-ଥିଲା, ବଳହିଁ ପ୍ରବଳ ଥିଲା ମାତ୍ର ଇଚ୍ଛାରେକ୍ଷେପଣ ଗୃହରେ ଏହା ସାଜନ୍ତାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ଗୃହରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରବଳ, ଯାହାଙ୍କ ଗୃହରେ ଗଣର ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷାର ଏତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହାଙ୍କ ଗୃହରେ କି ଧନା କି ଦରପୁ କି ସବଳ କି ପୁଲ ସମସ୍ତେ ସମାନ, ଭାଙ୍ଗ ଗୃହ-ରୁରେ କେତେ ବ୍ୟୟ କେତେ ଶ୍ରମର ଗୋଷ୍ଠୀ ସର୍ବସାଧାରଣ ଦାଗୁରେ ଓ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସର୍ବଦା ଲୁଟି ହେଉଥିବା ଓ ତହିଁର ନିବାରଣର ବିଛି ଉପାୟ ହେଉ ନ ଥିବା ଅତି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣାୟ ଏକ ପୁଲିସ ପକ୍ଷରେ ବଡ଼ ନିନ୍ଦନାୟ ଅଟେ । କାରଣ ପୁଲିସଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏପରି ଲୁଟି ହୁଅଇ ଓ ସେମାନେ ଭାବୀ ନିବାରଣ କରିବାର ଦୂରେ ଥାଉ କେହି କନଷ୍ଟବଲ ଲୁଟି ଗିଲିସ ଥଳକମଳ ବା ଫୁଲ ଘେନିବାରୁ ଦେଖାଅଛି ।

ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଙ୍ଗରେ ଇନ୍ଦ୍ରେକୃର ସର୍ବଇନ୍ଦ୍ରେକୃର ହେତୁକନଷ୍ଟବଲ ଓ ପଲ୍ଲୀ କନଷ୍ଟବଲ ଥିଲେ ତଥାତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଚୁରୁଥର ଲୁଟି ହୋଇଗଲା । ପ୍ରଥମେ କିଛି ଲୁଟି ହେଲା ଓ ପୁଲିସ କିଛି ନ ବୋଲିବାରୁ ଲୁଟିକାରମାନେ ଉପାହତ ହୋଇ ଦଗ୍ଧକ ଉତ୍ତାରେ ବାକୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଲୁଟି କଲେ ଓ ମାତାଗୋଲ ମଧ୍ୟ ହେଲା ଶାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା ପୁଲିସର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଭାଙ୍ଗ ସାକ୍ଷାତରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେଲା ଓ ସେ ଏହା ନିବାରଣ ବା ଦୋଷିମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ବିଛି ଉପାୟ ନ କଲେ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଗୃଣିଲ ଇନ୍ଦ୍ରେକୃର କେତେକ ଲୁଟିକାରୀଙ୍କୁ ଧରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵଶୀଳ ଶୁଦ୍ଧଦେଲେ । ଯଦ୍ୟପି ସେ ଏହା ପୁଲିସ ବିଧର୍ଯ୍ୟ ଅପଗ୍ରା ନୁହେବୋଲି ବୋଧ କରନ୍ତି ତେବେ ଭାବର ବଡ଼ ଭ୍ରମ

ହୋଇଅଛି । ଅମୃତମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
 ଶ୍ରେଣୀ ଲୁଟ ଶ୍ରେଣୀ ଅପରାଧ ଭଳେ ଶ୍ରେଣୀ-
 ସେ ଅପରାଧକାରୀ ଲୁଟକାରୀମାନେ କେତେକ
 ଶ୍ରେଣୀଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଓ କେତେକ ହୋ-
 ନିଯାନ୍ତି । କେହି ଅନ୍ୟର ପ୍ରାଣ ଓ ଶାନ୍ତି ନିଜ
 ଅନୁମତିରେ ଅପରାଧରେ ନେଲେ ଶ୍ରେଣୀ
 ଅପରାଧ ହୁଏ । (ପଶୁକ୍ରମ ୧୨୮ ଫା)
 ଅନାୟତ୍ତ୍ୱକ କାହାର କ୍ଷତି କରୁଥିବା କ୍ରମା
 ଅନାୟତ୍ତ୍ୱକ କାହାର ଲାଭ କରୁଥିବାର
 ଅପରାଧ ଅଟେ (ପଶୁକ୍ରମ ୧୨୯ ଫା)
 ଶ୍ରେଣୀ ଲୁଟରେ ଅପରାଧ ଶ୍ରେଣୀ ଦେଖା
 ଯାଏ ସୁତରାଂ ତାହା ଶ୍ରେଣୀ ଶ୍ରେଣୀ ଅପରାଧ
 ଅଟେ । ପୁଲିସ ଲୁଟକାରୀଙ୍କୁ ଦୂର ଏକଥର
 ଚଳାଇ କଲେ କ୍ରମା ଶ୍ରେଣୀକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ
 ନାମରେ ନାଲିଶ କଲେ ଶ୍ରେଣୀଲୁଟ ଅବଶ୍ୟ
 କରାଯିବ ହେବ । ଅମୃତମାନେ ଭରସାକରୁ
 ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁଲିସ ଏଥିପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମନୋ-
 ଯୋଗୀ ହୋଇ ଶ୍ରେଣୀ ଲୁଟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହ
 କରୁଥିବାର ଭେଦ୍ୟ କରାଯିବ । ଯେଉଁ
 କର୍ମଚାରୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଫେଲ ହେବ
 ତାହାର ସୁଖାଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟ ରହିବ ।

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଅମୃତମାନେ ଶ୍ରୀମୁଖ ପତ୍ରିକା ନିମନ୍ତେ ଉପାସନାରେ
 ଉପର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟବହାର ଯୁକ୍ତ ରାଜ ଓ ଶ୍ରୀମୁଖ ବାବୁ
 ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପର୍କାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ କପିଟ ଗୁରୁତ୍ୱ
 ଦେଖିପାରି ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକା ଓ ବାବୁ ମହୋଦୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉପ-
 ହାରସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ।
 ଶ୍ରୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅନନ୍ତ ଦେଲୁଁ ଯେ, ଜାଲଗିରି
 କନ୍ୟାର ସମାପ୍ତକାଳେ ଶତପୁର ଅଞ୍ଚଳର ମେଢ଼ା ପ୍ରଜା-
 ମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅବତ୍ୟାକ ଗ୍ରହଣ କରି ଦେଉଅ-
 ଣ୍ତୁ । ଏହି ପ୍ରକାମାନେ କୌଣସି ଅପର ନ କର ଅପ-
 ଶ୍ୟା ଯେପୁଁ କର ପରଶୋଧ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଅମୃତମାନେ
 ଅପା କରୁଁ, ସମାପ୍ତକାଳେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ସହର ସମ୍ପଦା
 ଏହୁପରି ସମ୍ପର୍କଦ୍ୱାରା କରାଯିବ । ତାହା ହେଲେ ଜାଲଗି-
 ରିକନ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସୁଖର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।
 ତାହାଦ୍ୱାରା ଗତମାସ ତା ୨୭ ରାଜରେ ହୋଇଥିବା
 ଗୋଟିଏ ଅଧିକାରୀ ମନଦମାର ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକାରୁ ଅବ-
 ଶ୍ୟ ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ବାଲେଶ୍ୱର
 ନିକଟସ୍ଥ କୌଣସି ଉତ୍କଳର ଦୁରକର ତାହାକିରସିପାରିକ
 ପାତ୍ରକୁ ଧରିନେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ
 ତାହା ନେଇ ଗୁଡ଼ ଚଳିଥିବାର ସମୟରେ ଯାଇଥିଲୁଁ ଓ ବର-
 ଶିଅର ଓ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ତାହାକିରସିପାରିକ ମୋହୁତା ତାହା
 ହୋଇ ନେବାରେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଅମୃତମାନେ ତାକୁ ଧରି
 ଅଧିକାରୀ । ଓ ବରଶିଅର କହୁଥିଲେ ଉକ୍ତ ଚଳିକ୍ରମାନେ କର୍ମରେ
 ଯିବ କରୁଥିବାର ପୁଣ୍ୟ ସେ ଉପାଦେୟ କରୁଥିଲେ ସେଦିନ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବ ଯାଇଥିବାର ଦେଖି ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁ ନେ-

ଶିବା କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଉପ ବଳ ଯାଗିଲେ ମାତ୍ର
 ସେମାନେ ଗଣାନ୍ତି ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାରଣ
 ମିଥ୍ୟା ରହିବାର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ପାତ୍ରକୁ ଧରି ନେଇଗଲେ ।
 ତାଙ୍କ ଦେହରେ ମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଗଣ୍ଡ ସୁସ୍ଥ ଏଥିର ଉପର
 କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ମୁଖ୍ୟରାଜପତ୍ର ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଦେଲୁଁ ସେଠାରେ ଦୈନିକ
 କଳ୍ପ ଧୁନିଆରେ ଏକର୍ଷ ନିବାହ ହୋଇଅଛି ।
 ତାହାପ୍ରକାଶକ ଲେଖିଅଛି " ଅଭାବପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ
 କରୁଅଛୁ" ଯେ, ଏଠାରେ ଗ୍ରାହକ ବ୍ୟାପକ ଅନୁସାରେ
 ଗୋଟିଏ ଅଧିକାରୀ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଅଛି । ପାତ୍ରର ନାମ
 ଅଧିକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପାଣିଙ୍କୁ ବସ୍ତୁ ନ ୨୮ ଶ । ଏ ବନ୍ଦନପୁର
 ହଳଦିଗ୍ରାମ ନିବାସୀ । ପାତ୍ରର ନାମ ବରଦାସୁଦେବ ବସ୍ତୁ
 ନ ୨୯ ଶ । ଏ ଅଧିକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିଂହାରୀ ଗ୍ରାମ ନିବାସୀ
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଦୁରକରୋର ଗୋଷ୍ଠୀକରଣ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱମିତ୍ରର ସମ୍ପା-
 ଦକ ବାବୁ ଅନାଥକରୁ ଗୁଡ଼ ନ ଏକର ଗୁରୁତ୍ୱ । ବରଦା-
 ସୁଦେବ ନ ୨ ଶ ବସ୍ତୁନ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲେ ।
 ଏହୁଠି ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟବହାରକାରୀ । ଅମୃତମାନେ
 ଶ୍ରୀ ସୁଖୀ ଦେଲୁଁ ଯେ ବାବୁ ଅନାଥକରୁ ଗୁଡ଼ ଏ ବ୍ୟବହାର
 ଅନୁସାଧକ ବସ୍ତୁରେ ଗୋଷ୍ଠୀକରଣକୁ ଗୁଡ଼ି କର ନାହାନ୍ତି ।
 ପୁଣ୍ୟ କଳ୍ପାଳୀ ଗୁରୁତ୍ୱମାନଙ୍କର ଉପାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀମୁଖ ବନ୍ଦନପୁର
 ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ବ୍ୟବହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଅ-
 ଣ୍ତୁ । ବ୍ୟବହାର ସମୟରେ ଏଠାର ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।
 ବ୍ୟବହାର ତାହାର ମିଳନ ସାହେବ ଅପରା ସମ୍ପଦ ଧନର
 ସର୍ଥାୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ଯଥା;— ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମିଣୀଙ୍କ
 ଉପଦେଶକର ଉପାଦେଶକ ନିମନ୍ତେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ।
 ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମିଣୀଙ୍କ ଉପଦେଶକ ନିମନ୍ତେ ଏକ-
 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉତ୍କଳରେ ପାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ୪୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ।
 ଉତ୍କଳରେ ଦେଶୀୟ ଗ୍ରାମିଣୀଙ୍କ ସମ୍ପଦ ୮୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ।
 ଏହି ପ୍ରକାରରେ ତାହାର ମହୋଦୟ ତାଙ୍କ କର ସମ୍ପଦ
 ଧନକୁ ସର୍ଥାୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ।
 ପୁନାଜଲରେ ତାହାପତ୍ର ପ୍ରକଳ ହେବାକୁ ସେଠାର ମେ-
 ନ୍ତଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀଗା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାପତ୍ରମାନଙ୍କର କେହି
 ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ତାହାର ଅତି କଠିନ ଦଣ୍ଡ ହେବ ଓ ପୁଲି-
 ସର ଶକ୍ତି ତାହାଠାରୁ ଓସୁଲ କରାଯିବ । ଯେ କେହି ତାହା-
 ପତ୍ରକୁ ଧରିବ ଦେବ ତାକୁ ଏକସହସ୍ର ଟଙ୍କା ସୁରକ୍ଷାର
 ଦିଆଯିବ ।
 ନାଟିମ୍ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ମନ୍ତ୍ର ସମାଜ
 ଧର୍ମ ହୋଇଥିଲା ଉକ୍ତର ଲକ୍ଷ ୧୦ ଫୁଟ ସେ ଗ୍ରାମରେ ସେ
 ମାନ୍ତ୍ରକୁ ଗୁଣ୍ଡି ବୋଲନ୍ତି । ସେ ମାନ୍ତ୍ରକୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗା ନେବାରେ
 ଗୋଟିଏ ହାତୀ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲା ।
 ଗ୍ରାମରେ ତଳତ ମାସ ତା ୧ ରାଜରେ ଉପ ବତାସ ଓ
 ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । କଳାରେ ଏକଅଂଶ ଉତ୍କଳ ଓ ଜଣ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂର ଓ ସାତ ଅଠକଣ ଅହତ ହୋଇଥିଲେ ।
 ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶ ଉପ ନିକଟରେ କିଶୋ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋ-
 ଠିଏ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଧନ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବ ଥିବାକୁ ନ ୨୦ ଶ
 ତାହାପତ୍ର ମଗାଲ ଦେଇ ତାହା ସରେ ପ୍ରକେଶ ହେଲେ ।
 ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ହୋଇନା ବାବୁରେ ବାବୁଦେବୀ
 ଦେଇ ଅପରା ନିକଟରେ ବଳୁକ ରଖି ଶୁଣ । ତାହାପତ୍ର-
 ମାନେ ତାହାର କବାଟ ତାହାପ୍ର ସେ ଏକ ନାଳୀ ଫସର
 କରୁ କରୁ ଦୂର କଲ । ଅନ୍ୟ ତାହାପତ୍ରମାନେ ତାହାର
 ଶକ୍ତ ଉପାଦେୟ ଦେଇ ବୃହତ୍ରେ ପୁନଃ ପ୍ରକେଶ କଲେ ।
 ଉକ୍ତ ସେ ଅଧିକାରୀ ଫସର କଲ ମାତ୍ର ତାହା ନିକଟ
 ହେଲା । ସାହା ଦେଇ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ସମାଜତ ହେବାକୁ
 ତାହାପତ୍ରମାନେ ପଳାଇଲେ ।

୧ । ଏକକେଶନ ଗେଜେଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ
 କେତେକ ଭଲ ଦେଖ ଭବନରେ ଗୋଟିଏ ଗୋକର୍ଣ୍ଣକ
 ସଞ୍ଜନା ହୋଇଛି । ବ୍ୟବହାରର କଷ୍ଟତା ପୂର୍ବେ ଗୋଟିଏ
 ବାଲକା ପରିଷ୍କୃତ ପରିଷ୍କୃତ ପରିଷ୍କାନ୍ତ କର ମାରଣାଭର
 ହାସପାତାଲରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେଠାର ତାହାରକୁ ଅପରା
 ସାଧ୍ୟ ପଦକ୍ଷା କରାଯିବାର ତାହାର ଉଦ୍ଧାରଣ । ବାଲକା
 ତାହାରକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦୂର ଗୁରୁ କଥା କହି
 ତାହାଙ୍କ ପାଦ ଚଳରେ ପଡ଼ି ଗ୍ରାଣ ଭ୍ୟାଗକଲ । ସନ୍ଧ୍ୟା
 ସମୟରେ ତାହାର ମାତା ହାସପାତାଲରେ ପ୍ରକେଶ ହୋଇ
 ଏହି ବାବୁଙ୍କ ଗୋକର୍ଣ୍ଣକ ସଞ୍ଜନା ଦେଖିଲା । ତେଦେକେଲେ
 ଗୋକର୍ଣ୍ଣକ ଲକ୍ଷଣ ଚିହ୍ନର କର ହେଲେ ମୋର ଝିଅ
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପରଶ୍ରମ ଓ ଉଦ୍ଧାର ହେବୁ ପ୍ରାଣଦାନ କର
 ଅଛି । ସେ ସେମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିପାପକରୀ ଫାଇ ବଦାୟନୀ
 ପରଶ୍ରମ କର ସହକର୍ଷଣ ସାହାଯ୍ୟପାରିକ କରଇ ତହିଁରେ
 ଉର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍କଳୀ ଓ ମାତାଉଷାହାସ୍ୟ ବନା ନିକେ ହେଉ ଉତ୍କ-
 ଶ କରୁ ନ ଥିଲା । ଶେଷରେ ଅହାସୁରକେ ଦେହ ଭ୍ୟାଗ
 କଲ ।

NOTICE.

Is hereby given that the undermen-
 tioned house property belonging to
 Mr. G. H. FAULKNER, situated at
 Chowleagange, is for sale at the
 prices noted. For particulars apply
 to undersigned.

No. 1. Single storied pukka house: at
 present occupied by Messrs Bullock
 & Co. Rs. 10,000.

No. 2. Double storied pukka house,
 unfinished. Rs. 6,000.

13-5-79.

H. P. WYLLY.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟବହାର ଯୁକ୍ତ ରାଜ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି
 ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ ।/ ଓ ତାହାରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ମାସୁଲ
 ୫ ୦ ୧୨ ପାଠ । କଟକ କଲେଜର ପ୍ରଧାନ ପତ୍ରିକା ସମପ୍ରକାଶ
 ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାପ୍ତକର ।

୧୦/୩/୭୯

ଶ୍ରୀ ନିମାନ୍ତକର ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା

ଏକକାଳ ସମ୍ପର୍କାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ କର ସାଧର ଉକ୍ତ ସେ
 ଓ ଉକ୍ତା ମେଡକେଲ ସୁଲର ଉତ୍କଳ ବର୍ଷ ନିମିତ୍ତ କେତେକ
 ଗୋଟି ବୃତ୍ତି ଶାଲ ଅଛି, ଅର ମଧ୍ୟ କେତେକ ଗୋଟି ଶ୍ରୀମନ୍
 ବନାବେତନରେ ପ୍ରଦାନ କରା ଯିବ ଅଦାଏତ ସେହି ମାନେ
 ଉକ୍ତ ସୁଲରେ ଅଧିକାର କରାଯାଏ ଉକ୍ତ କରଣ
 ସେମାନେ ଅପରା ତଳ ମାସ ତାହାରେପଠାଇ ଉକ୍ତାପତ୍ର
 ସେହିମାସ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ପ୍ରକାଶା ପତ୍ର ସହର ଅଧି
 ଉକ୍ତ ସୁଲର ଶ୍ରୀମୁଖ ମୁଦ୍ରିକାପ୍ରକେଶ ମହୋଦୟଙ୍କ ନିକଟ-
 ରେ ଦିରଗାପ୍ର କଲେ ସେହି ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
 ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେବଦାନକର ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ପ୍ରକାଶ
 ଆଉକ ଉକ୍ତ ସୁଲ ନିମ ମାସ ତାହାରେପଠାଇ ଯିବ ।
 ୨୨ । ୩ । ୭୯ ।

ଏହି ସହ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହର କଟକ ଉପାଦାନର କଟକ
 ଶ୍ରୀମନ୍ ନିମାନ୍ତକର ସମ୍ପର୍କାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମହତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA 17th. May 1879.

TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA
CUTTACK.

SIR,

My attention has been drawn to an English letter which appeared in your last issue anent the Temperance Meeting of the 26th. Ultimo. I have read it carefully but contrary to my expectations, I find in it no dispassionate examination of the proceedings of that meeting but rather a very ungenerous attempt at personal exposure. Any sensible and impartial man acquainted with the proceedings of that night cannot but feel indignant as he reads the very unfair attacks made against Babu Pyari Mohan Acharyya and his co-adjutors. I do not mean to vindicate every thing that the speakers said that night, but I beg to show to those of your readers who did not attend the meeting that many of the statements of your correspondent are quite misleading and that the various charges of personality, egotism, cliquism, &c. which he has poured forth with such amiable good humour have no justification whatever.

Mr. Editor, you yourself have shown how futile and fallacious the charge of egotism is that the writer has brought against our friends of the Temperance Fraternity. It must be a very curious process indeed which has enabled him to infer rank egotism from their simple ignorance of the existence of a Temperance Society that had its being 15 years ago.

I now come to the charges of vulgarity and ill-breeding which your correspondent has directly or indirectly levelled against Babu Pyari Mohan Acharyya. In order to test the faithfulness of my impressions, I have enquired of about a dozen gentlemen that attended the meeting as to whether they consider these charges to be true. They have one and all assured me that they could by no

means form so low an estimate of the very eloquent and thrilling speech delivered by Pyari Babu on the occasion. True it is that he ridiculed all drunkards and opium-smokers; but he did so in no ungentlemanly fashion. Is it ill-breeding, I ask, to expose to derision those that degrade themselves to the level of beasts and by this means to create a wholesome aversion towards the monstrous vices of drunkenness and opium-smoking? Have not great orators in times past and present employed ridicule with all its unsparing severity against the crying plagues of society? Again, holding up the beloved Hooka of the opium-smoker to public derision is by no means making one's self guilty of blasphemy. I now come to the charge of personality. Your correspondent accuses Babu Pyari Mohan of "always falling foul with certain marked Bengali gentlemen as it is his devout practice." This is a most gratuitous assertion. I fully remember what Pyari Babu said with reference to the Bengalees. He only persistently declared that it was our Bengali friends (among whom he included Deputy Magistrates, School masters and others) who had introduced drinking into the circle of the educated community of Orissa; and if in making this remark he has erred, he has erred in good company; for the very same remark was most publicly made by the remarkable Brahmo Missionary Baboo Pratap Chandra Mazumdar during his sojourn here in 1875. But is it not a fact that drinking, if not wine, has been imported into our midst by our Bengali brethren? Has not the evil example of many a Bengali sojourner done an imense amount of mischief in this respect?

As to the charges of secrecy and narrow-minded cliquism which your correspondent tries to bring home to

the Secretary of the Cuttack Association and his friends, I beg to affirm that they have no foundation whatever; the facts being that prior to the convening of the Temperance Meeting, the executive Committee of the Cuttack Association had duly discussed and settled the programme of the work that was to be transacted there and had also asked two or three bona fide native gentlemen to serve on the executive Committee of the Temperance Fraternity. These gentlemen however refused to join the Committee because they said they did not like to sign any pledge. Again your correspondent very mystically says that 5 of the 9 members of the Committee "come from the body of the Secretary," perhaps meaning thereby that those 5 gentlemen are connected with the school established by Pyari Babu. I do not wish to characterize a remark like this.

Your correspondent is not content with having attacked Pyari Babu only; but goes on to characterize the other speakers as "unfledged patriots" and traducers. He also insinuatingly hints that these men are no "honest workers" but "mere *namka waste* patriots." How these groundless assertions could be made by the writer about such earnest and sincere men as Babu Sasibhusan Datta M. A. passes my poor comprehension. In the name of truth I humbly beg the writer to reconsider them and if he has goodness enough, to retract them.

There are many other remarks in the letter under comment to which I take exception; but I am afraid my reply is already too long. I must therefore conclude with an earnest prayer that your correspondent may learn to do Justice to his neighbours.

I am
Yours &c.
JUSTICE.

६६ ६६६ ६६६ ६६६

The first of these was the...
 the second was the...
 the third was the...
 the fourth was the...
 the fifth was the...
 the sixth was the...
 the seventh was the...
 the eighth was the...
 the ninth was the...
 the tenth was the...
 the eleventh was the...
 the twelfth was the...
 the thirteenth was the...
 the fourteenth was the...
 the fifteenth was the...
 the sixteenth was the...
 the seventeenth was the...
 the eighteenth was the...
 the nineteenth was the...
 the twentieth was the...
 the twenty-first was the...
 the twenty-second was the...
 the twenty-third was the...
 the twenty-fourth was the...
 the twenty-fifth was the...
 the twenty-sixth was the...
 the twenty-seventh was the...
 the twenty-eighth was the...
 the twenty-ninth was the...
 the thirtieth was the...

The first of these was the...
 the second was the...
 the third was the...
 the fourth was the...
 the fifth was the...
 the sixth was the...
 the seventh was the...
 the eighth was the...
 the ninth was the...
 the tenth was the...
 the eleventh was the...
 the twelfth was the...
 the thirteenth was the...
 the fourteenth was the...
 the fifteenth was the...
 the sixteenth was the...
 the seventeenth was the...
 the eighteenth was the...
 the nineteenth was the...
 the twentieth was the...
 the twenty-first was the...
 the twenty-second was the...
 the twenty-third was the...
 the twenty-fourth was the...
 the twenty-fifth was the...
 the twenty-sixth was the...
 the twenty-seventh was the...
 the twenty-eighth was the...
 the twenty-ninth was the...
 the thirtieth was the...

The first of these was the...
 the second was the...
 the third was the...
 the fourth was the...
 the fifth was the...
 the sixth was the...
 the seventh was the...
 the eighth was the...
 the ninth was the...
 the tenth was the...
 the eleventh was the...
 the twelfth was the...
 the thirteenth was the...
 the fourteenth was the...
 the fifteenth was the...
 the sixteenth was the...
 the seventeenth was the...
 the eighteenth was the...
 the nineteenth was the...
 the twentieth was the...
 the twenty-first was the...
 the twenty-second was the...
 the twenty-third was the...
 the twenty-fourth was the...
 the twenty-fifth was the...
 the twenty-sixth was the...
 the twenty-seventh was the...
 the twenty-eighth was the...
 the twenty-ninth was the...
 the thirtieth was the...

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭା ୧୨୩
ସ ୨୧ ଖ୍ୟା

ପା ୨୪ ରବି ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ ୧୯୨୫ ମସିହା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦି ୧୨ ନ ସନ ୧୯୨୭ ସାଲ ଶକବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୨୯
ମଫସଲପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଳମାସୁଲ ୪୧୫୦

ଅଗ୍ରମ ସଂଗୋଧନ ।

ଗଜପ୍ରସାଦ ପର୍ବଦାର ବେଶମା ଲୁଟ ପ୍ରସା-
ବର ଶେଷଭାଗରେ “ଅସତ୍ତାବ” କୁ “ଅସ-
ରଲ ଭାବ” ପଢ଼ିବ ।

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଯେଉଁ ଠକ ଚନ୍ଦ୍ରଦାତା
ଲୋକଙ୍କୁ ହଣ୍ଡିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ
ତାହାର କାର୍ତ୍ତି କ୍ରମେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ସମ୍ବା-
ଦବାହିନୀ ବୋଲନ୍ତି ସେ ଯେଉଁ ଶାଶୁଦୁଷ୍ଟର
ଲୋକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଚକ୍ଷୁ ଏକାଦେ-
ଲକେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଗଲଣି । ଅନାଥଙ୍କ
ଦୁସ୍ତେ ଚିକିତ୍ସାର ଫଳ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅଛି କିଣ
ହୋଇପାରେ ? କିଛିକିନ୍ତୁ ଦେଲ ଏଠାକୁ
ଜଣେ ଚକ୍ଷୁଚିକିତ୍ସକ ଆସିଅଛି ଓ ତାହାର ନାମ
ଚନ୍ଦ୍ରଦାତା ନ ହୋଇ ତାକୁ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ
ହୋଇଅଛି । ଏ ତାକୁ ବାଲେଶ୍ଵରର ଠକ
ଚନ୍ଦ୍ରଦାତା ନୁହେଁ ? ସମ୍ବାଦବାହିନୀ ଅନୁସ୍ତୁତ
ପୂର୍ବକ ଠକ ଚନ୍ଦ୍ରଦାତାର ସ୍ଵରୂପ (ହୁଲିଆ)
ଲେଖିଥିଲେ ଠିକ ଜଣାପଡ଼ନ୍ତା । ସାହାଦେଉ
ପରଭର ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ତାକୁ ଚିକିତ୍ସା ନ
ଲେଉ ଅପରଚିକିତ୍ସକ ଚିକିତ୍ସାରେ ଲୋକଙ୍କର
ଏଡ଼େ ଆଦର ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ !

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ବାଲେଶ୍ଵର ଥାନାର
ସବୁଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ବାବୁ ଗଣେଶଚନ୍ଦ୍ରମହାପାତ୍ରଙ୍କର

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ସବୁଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ପଦରୁ ହେଉ
କନଷ୍ଟବଲ ପଦକୁ ଛୁମାସ ସବାଗେ ଅଧୋଗତି
ହୋଇଅଛି । ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି-ଅସୁରେ-
ଶ୍ଵରର ଏକବାଳିନୀ ନାବରୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଗୁଣା ଜଣେ
ସ୍ତ୍ରୀ ଛୁଟାଇଲେ । ପୁଲିସରେ ଏଥର ଏଭଳି
ହୁଅନ୍ତେ ଜଣେ ହେଉ କନଷ୍ଟବଲ ଛଦନ୍ତୁ
କରବାକୁ ଗଲା ମାତ୍ର ସେ ଲକ୍ଷ ଖାର ମକଦ୍ଦମା
ଉତ୍ତାର ଦେଲ । ଗ୍ରାମଚଉକିଆ ଏଥର ପ୍ରତି-
ବାଦ କରନ୍ତେ ହେଉ କନଷ୍ଟବଲ ତାକୁ ଅନେ-
କ ମାତ୍ର ମାଇଲ । ତାହାର ଭଲ ଏଥର ସମ୍ବାଦ
ସବୁଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଦେଲ ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରଥମେ
ଚିକିତ୍ସକ ଯାଇ ଜଣେ କନଷ୍ଟବଲକୁ ପଠାଇଲେ
ଓ ପଶୁକୁ ଛଦନ୍ତୁ କର ବେଶରାଣୁ ଚଳଣ
ନ କର ମକଦ୍ଦମା ସତ୍ୟ ଥିବାର (ସି) ଫାର୍ମରେ
ରପୋର୍ଟ କଲେ । ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ମତେ
ଆସାମୀ ଗୁଲଣ ହୋଇ ଛୁଅମାସ କାଗ୍‌ବାସର
ଦଣ୍ଡ ପାଇଲ । ଇହୁଁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ
ହେଉ କନଷ୍ଟବଲକୁ ଫିଉକିଦାସ ଅର୍ପିତ କଲେ
ଓ ସବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଏପର ସମ୍ବାଦପାତ୍ର ପ୍ରଥ-
ମେ ଆପେ ନ ଯିବା ଓ ଆସାମକୁ ଚଳଣ ନ
କରିବା ଦୋଷରେ ତାକୁ ଉପସ୍ଵୟକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଦୋଷ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ
ବଳଅଛି । ଗଣେଶ ବାବୁ ଅନେକଦିନର
ସବୁଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଓ କେଜେକଥର ଏକଟି-
ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏପର ସାମାନ୍ୟ
ଦୋଷରେ ନୋଲନସାହେବଙ୍କ ପର ବିବେ-

ଚକ ଓ ଦୟାଳୁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତାଙ୍କ-
ର ଏତାଦୃଶ ଦଠିନ ଦଣ୍ଡ ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ସର୍ତ୍ତେ ଅଭ୍ୟାଗୁର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ସର୍ତ୍ତେ ଅଭ୍ୟାଗୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏ
ପତ୍ରିକାରେ ପୁନଃପୁନଃ ଲେଖିଅଛୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ମନେ କରୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟା-
ଗୁର ଜମିଦାର ରାୟଜି ଜମିଦାରୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନଙ୍କର ଉପରେ ଅଧିକ ବିକ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ
ଫଉଜଦାରୀ ମକଦ୍ଦମାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ପଥକ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାଗୁରରୁ ଶୁଦ୍ଧ
ନାହିଁ । ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି—ଚଳଣ ମାତ୍ର
ଭା ୧୯ ରବିରେ ବାବୁ ହରିଶଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଗୋଟିଏ
ଗାଡ଼ରେ ଆସଣାର ଏକ ପିଲଭାଇ
ଓ କେଜେକ ସାମଗ୍ରୀ ଏଠାରୁ ଅସୁରେଶ୍ଵର
ପ୍ରଗନା ଘାଣ୍ଟିପଡ଼ାସ୍ଥ ଅପଣା ଘରଠାକୁ
ପଠାଇ ଥିଲେ । ଇହୁଁ ଅରବିନ ପ୍ରଭୃତିରେ
ପଥରେ କୁଳଅଚିତ୍ତାରେ ଗାଡ଼ ଗଲି
ଯାଉଥିଲା କେଜେକ ସର୍ତ୍ତେ ଅମିନ ଗାଡ଼ବା-
ନକୁ ଗାଡ଼ ଗୁହୁ ବାବୁ ସେ କହିଲ ଯେ ଗାଡ଼
ବାବୁଙ୍କର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଡ଼ ଦେଇ ନ
ପାରେ । ଇହୁଁ ଅମିନମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ଗାଡ଼
ନେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବାରୁ ସେ ପ୍ରତିବାଦ କର-
ବାରେ ଜଣେ ଅମିନ ତାକୁ ଚପେଟାଘାତ କଲୁ
ସେ ଛାଡ଼ ହୋଇ ନିରସ୍ତ ରହିଲା ଇହୁଁ ଅମିନ-

ମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ପିଲାବାବୁକୁ ଗାଡ଼ରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ ଓ ସାମଗ୍ରୀସବୁ ବାହାର କରି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ଅପଣା ଓ ସରକାରୀ ପ୍ରବ୍ୟମାନ ବୋହାର କରି ଗାଡ଼ କଟକକୁ ଆଣିଲେ । ଗାଡ଼ବାନ, ସେ ପିଲା ଓ ତାହାର ଗୁଳର ଅପରାଧ ଗୁରୁତ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫା କରେ ପଡ଼ି ରହି ଆଉ ଶତ୍ରୀବ ଗାଡ଼ କରି ଥରକୁ ଗଲେ । ତା ୧୭ ଉତ୍ତମରେ ଗାଡ଼ବାନ କଟକରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ହରଗଜର ବାବୁକୁ ଏ ସମାଗର ଜଣାଇବାରୁ ସେ ଇଚ୍ଛାଶୀତ୍ତ ପୁଲିସରେ ସମ୍ପାଦ ଦେଲେ । ସେତେବେଳକୁ ଅମିନମାନେ ଗାଡ଼ ନେଇ ଆସି କନ୍ଦମରସ୍ଥଳରେ ଥିଲେ ହେଡ଼ କନସ୍ଟବଲ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଗାଡ଼ ସେଠାରେ ଅଛି ଓ ସେଥିରେ ଅମିନମାନଙ୍କର ଓ ସରକାରୀ ପ୍ରବ୍ୟମାନ ଅଛି । ସେ କରକ୍ଷମେନ ସର୍ତ୍ତେ ଇନଷ୍ଟେକ୍ଟର ଓ ଅନ୍ୟ ଇନଜଣ ଅମିନଙ୍କୁ ବାଧାର ଚକ୍ରିତ ମଜେ ଧର କରି ଆଣିଲେ ଓ ସେମାନେ ଗାଡ଼କର୍ତ୍ତାର ବିନା ଅନୁମତିରେ ବଳପୂର୍ବକ ଗାଡ଼ ଅଣିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅପରାଧରେ ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟରଙ୍କ ହଜୁରକୁ ରକ୍ଷାକାର ଦିନ ଚଳଣ କଲେ । ଗୋଷ୍ଠୀ ଅପରାଧରେ ଜାମିନ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସନେହି ପୁଲେ ଜାମିନ ନେବାର ନେଜିଷ୍ଟରଙ୍କ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଧୀନ । ଆସାମିନମାନେ ଜାମିନ ଦେବାକୁ ଅପାରଗ ଥିବାରୁ ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଲକିକାରେ ସେ ଦିନ ଶୁଭ ଦେଲେ । ଇହି ଆରଦିନ (ତା ୧୯ ଉତ୍ତମ) ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ହେଲା । ବାଦୀ ଅପଣା ବର୍ଣ୍ଣନା ଘୋଷକତାରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ । ଆସାମିନମାନେ ଉତ୍ତର ଦଲେ ସାହେବଙ୍କର ଚପସାବା ଗାଡ଼ ଧର ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲା, ସେମାନେ ସେଥିରେ ସରକାରୀ ସାମଗ୍ରୀ ବୋହାର କରି କଟକ ଆଣିଲେ ଗାଡ଼ବାନ ସଙ୍ଗରେ ଆସି ବଳଦମାନଙ୍କୁ ଗଠାଇଲେ ଓ ଆଠଅଣା ଖର୍ଚ୍ଚା ନେଇଅଛି । ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟର ବିଚାର କରି ଇନଜଣ ଆସାମିନଙ୍କୁ ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵେ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ଓ ଯେଉଁ ଜଣକ ମାରପିଟ କରିଥିଲା ତାକୁ କେବଳ ସେହି ବୋଷରେ ବିଚାରଣା ରାଜି ପିଲା ବାବୁକୁ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପ ସମନ କଲେ ।

ବାଦୀ ପକ୍ଷର ଉତ୍କଳମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧା କଲେ ଯେ ଏମକଦମା ଗୋଷ୍ଠୀ ତଳେ ଆସୁଅଛି ତାହା ନ ହେଲେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କିମ୍ବା ଅନଧିକାର ଅବରୋଧ ତଳେ ଆସିବ । ସେମାନେ ଅନେକ

ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଓ ହେତୁମାନ ଦର୍ଶାଇଲେ ମାତ୍ର ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟର ସବୁ କାଟିଦେଲେ । ସେ ଶୁଭରେ ମକଦ୍ଦମାର ଉପସର୍ପିକୁ ବିଚାରଣା ଲେଖି ବୋଲନ୍ତି ଅମିନମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ସର୍ତ୍ତେ ଅର ସାହେବ ଏକଗଜ ଗଜ ଅନୁରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଗାଡ଼ବାନ କିମ୍ବା ସେ ପିଲା ବି ଗୁଳର ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଥାନା ସେଠାରୁ କେବଳ ଦେଖିମାଇଲ ଅନୁର ହେଲେହେଁ ଥାନାରେ କେତେ ସମ୍ପାଦ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏ ହେତୁ ଅମ୍ବେ ବାଧା ହୋଇ ବୋଲୁଅଛୁ ଯେ ଗାଡ଼ବାନ ଓ ଗୁଳର କଥା ବିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅସମ୍ମତିରେ ଗାଡ଼ ଧର ହୋଇଥିବାରେ ବିଚ୍ଛି ସନେହି ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବଳପୂର୍ବକ ବହୁଷ୍ଟତ ହୋଇଥିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବ୍ୟାଦ ଫୋପାଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଶୁକ୍ତ ବାହୁଲ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଟେ । ଗାଡ଼ ବଳଦର ଉତ୍ତାବଧାରଣ କରିବା ସକାଶେ ଗାଡ଼ବାନ ଇହି ପଛେ ନ ଆସିବାର ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଵଳ ଅଟେ । ତାହାର ପ୍ରତ୍ଵ (ମୁନବ) ଏ ବ୍ୟାପାରୀଟିକୁ ଗୁରୁତ୍ଵସ୍ଵରୂପ ଥେକିବାରୁ ସେ ବିଚ୍ଛି କଥା ଲୁଚାଇଅଛି ଓ ବିଚ୍ଛି ଅଧିକବର କହିଅଛି । ସେକ୍ଷୟର ଆଉ ବିଚ୍ଛି ଅବଗ୍ୟକ ନ ରଖେ, ବାଦୀର କଥାମାନ ସତ୍ୟ ହେଲେହେଁ ଏମକଦମା ଗୋଷ୍ଠୀତଳେ ଆସୁ ନାହିଁ କାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା ସକାଶେ ଆସାମିନମାନଙ୍କର ଲେଖମାତ୍ର ଅଭିପ୍ରାୟ ନ ଥିଲା । ସେମାନେ ସରକାରୀ ଅମିନ ଅଟନ୍ତି ଓ ଚହଳ କଟକକୁ ଆସିବାର ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ । ତଥାଚ ଗାଡ଼ସ୍ଵାମିର ବିନା ଅନୁମତିରେ ଏପର ଗାଡ଼ ଧର ଆଣିବା ଆରଦସିବି ନୁହେଁ ଓ ଏଥିରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଦେଖିନା ଅପାଲତରେ ନାଲିଗ କରିପାରେ । ଜଣେ ମାନବିନ୍ତୁ ମୁଲକମାନର ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବାର ମାନସ ଥିଲା ଏକଥା ଅବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ଅଟେ । ଗୋଷ୍ଠୀ ଅପରାଧର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀ ହେଉନାହିଁ, ବାରଣ ସେଥିରେ ଅସରଲକ୍ଷ୍ୟ ଅବଗ୍ୟକ ଓ ଅନଧିକାରରେ ବାହାର ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵ ହାଲି ବା କାହାର ଲର ବିଚାରବାର ଅସରଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ଏପୁଲେ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବା କିମ୍ବା ଗାଡ଼କର୍ତ୍ତାର ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵ ହାଲି ବିଚାରବାର ଆସାମିନମାନଙ୍କର ମାନସ ନ ଥିଲା । ସେମାନେ ସରଲକ୍ଷ୍ୟରେ କେବଳ ବିଚ୍ଛିକ୍ଷାଳ ବ୍ୟବହାର ସକାଶେ ଗାଡ଼ ଆଣିଥିଲେ ତଦ୍ଵତାରେ ଫେର ଦିଅନ୍ତେ ଓ

ମଧ୍ୟ ଗାଡ଼ବାନକୁ ତତ୍ତା ଯାଚିଥିଲେ ଏପୁଲେ ସେମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ଅଚଳନ୍ତ ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵ ପକ୍ଷରେ ଚଳନ୍ତ ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵକ୍ଷରେ ନୁହେଁ । ଅନଧିକାର ଅବରୋଧ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ ନାହିଁ କାରଣ କାହାରକୁ ଅଧିକ ଦିଅ ଯାଇ ନାହିଁ ପିଲା ଓ ଗୁଳର ଉତ୍ତାବ ସେହି ଅଡ଼େ ଉଚ୍ଚା ସେହି ଅଡ଼େ ଯାଇ ପାରନ୍ତେ ।

ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟରଙ୍କର ସାର ମାମାଂସା ଏହି ଯେ, (୧) ବାଦୀର ସାକ୍ଷିମାନେ ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ବାହୁଲ୍ୟ କରି ବହୁଅଛନ୍ତି (୨) ମକଦ୍ଦମା ଗୋଷ୍ଠୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ଫୌଜବାଣ୍ଡ ଅପରାଧ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଥମ ମାମାଂସା ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟର ତଳେ ସ୍ଵାକାର କରିଅଛନ୍ତି ଗାଡ଼ବାନ ଉତ୍ତାବକ୍ଷ କିମ୍ବା ସମ୍ମତିରେ ଗାଡ଼ ଧର ହୋଇଅଛି । ଯେପୁଲେ ଗାଡ଼ବାନ ଉତ୍ତାବକ୍ଷ ଗାଡ଼ ଦେବାକୁ ଅସମ୍ମତି ଥିଲେ ସେପୁଲେ ସେମାନେ ଗାଡ଼ରୁ ଅପଣା ସାମଗ୍ରୀମାନ ବାହାରି ଅପଣା ସୁଖେ ବାହାର କରି ନେଇ ନ ଥିବେ । ଆସାମିନମାନେ ଅପଣା ସାମଗ୍ରୀ ବୋହାର କରିବା କାରଣ ବାଦୀର ସାମଗ୍ରୀସବୁ ଗାଡ଼ରୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିବେ ଓ ଏଥିରେ ବାଦୀ ପକ୍ଷୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ବହୁଷ୍ଟତ ହୋଇଥିବେ । ଏକଥାରେ ବିଚ୍ଛି ଅସମ୍ଭବ ଓ ବିଚ୍ଛି ନାହିଁ ଏପର ଘଟଣାରେ ଏହାର ହୋଇଥାଏ । ପିଲାବାବୁର ଉତ୍ତାବଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ଗାଡ଼ର ଉତ୍ତାବଧାରଣ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ପିଲାଟିକୁ ଅପନୁରରେ ଶୁଭ ଦେଇ ଗାଡ଼ବାନ ହିର ଗାଡ଼ସଙ୍ଗରେ ଅସନ୍ତା ପିଲାସଙ୍ଗରେ ଗାଡ଼ବାନ ସହଜ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଥିଲେ ଜଣେ ଗାଡ଼ ଅନୁକ୍ଷଣକୁ ଯାଇଥିଲେ ଅନଧିକାରୀକ ପିଲା ଓ ସାମଗ୍ରୀ ପାଗରେ ଅବଗ୍ୟ ରହୁଥିବ ଏହା ସକଳ ବୋଧ ହେଉଅଛି ଓ ଏହାର ଗାଡ଼ସଙ୍ଗେ ଗାଡ଼ବାନ ନ ଆସିବାର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଅଧିକ ସାକ୍ଷିମାନେ ବାହୁଲ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ମାମାଂସା ପକ୍ଷରେ ଜିଏସ୍‌ମେଜିଷ୍ଟରଙ୍କର ସ୍ଵଳ କଥା ଏହି ଯେ ଆସାମିନମାନେ ବିଚ୍ଛିକ୍ଷାଳ ସକାଶେ ଗାଡ଼ ନେଇଥିଲେ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ ଫେରଦିଅନ୍ତେ । ଏଥିକୁ ମରବର୍ଣ୍ଣନ ସାହେବ ଓ ନେକ୍ସର୍ଣ୍ଣିତ୍ତ୍ଵ ସାହେବଙ୍କର ଶିବା-

ସ୍ୱଳ୍ପ ବସ୍ତୁର ଅଧିକାର ୩୩୮ ପୃଷ୍ଠାରେ ଶ୍ରେଣୀ
ଲେଖାଅଛି ଯେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟମା
କ୍ରମା ଦେଖିବାପାଇଁ ଚିତ୍ରକାଳ ସଙ୍ଗରେ
ଅନ୍ତର ଦରଦା ଇଚ୍ଛା ଶେଷ ଅପରାଧ ଯାଇଁ
ଅଧିକମତେ ଅବଗତ ନ ରଖେ ସେଥିରେ
ଦେବତା ଅପରାଧକର ଅବଗତ । କୌ-
ଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର କିଛି ଦ୍ରବ୍ୟ ନ ନେଲେ ସେ
ତହିଁର ଭୋଗରୁ ଯେ ଲଭ ବା ସୁବିଧା ପାନ୍ତା
ସେ ଲଭ ବା ସୁବିଧାରୁ ତାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରବା-
ପାଇଁ ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ ହାନି ଜନାଇବା ଅଭି-
ପ୍ରାୟରେ ତାହାର ସେ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେବା “ଅପରାଧ
ଭବ” ଅଟେ । ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରମାନେ ଆହୁରି
କହି ଅଛନ୍ତି ଚିତ୍ରକାଳ ସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା-
ର ଇଚ୍ଛା ବିଧବଦ୍ଧ କଲେ ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ଓ
ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବ କାରଣ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କାହାର
ଘରଟି ଶେଷ କର ନେବ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେ
କହିବ ଯେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟବଗତଃ କିଛି ଦିନ
ପାଇଁ ଘର ଆଣି ଥିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷରେ ଫେରି
ଦିଅନ୍ତୁ । ସେ ଏଥିର ବିଅଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ
ଦିଗ୍ରହୀୟ ହୋଇ ନ ପାରବ । ଏହା ବି ବାସ୍ତୁ-
ନାୟ ? ନା, କଦାପି ନୁହେ । କେହି ଘୋଡ଼ାଟିଏ
ଶେଷ କରି ନେବ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କହିବ ଯେ
ଅଠ ଦିନ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାରେ ଘୋଡ଼ା ଫେରି
ଦେବାର ମୋହର ଇଚ୍ଛାଥିଲା । ତେବେ ବି ତାକୁ
କିଛି ଦେବାକୁ ହେବ ? ଏହି ଘଟଣାମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକର୍ତ୍ତା ଚିତ୍ରକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର
ଇଚ୍ଛାକୁ କାଟି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମୂଳକ
ବିଦେଶରେ ଉପମୂଲ୍ୟ ଶିଳା ଓ ପୁଷ୍ପାନ୍ତ
ଅନ୍ତରାରେ ଏ ମନକମାଟି ଶେଷ ଭଳେ ଶ୍ରେଣୀ
ଅସୁ ଅଛି । ଚିତ୍ରକାଳ ପକ୍ଷରେ ୧୩୪୯ ଓ ୩୫୦
ଫା ଲିଖିତ ଅପରାଧ ସ୍ୱଳ୍ପ ବଳ ପ୍ରକାଶକ ବର୍ଣ୍ଣି-
ନୁସାରେ ଏମନକମାରେ ସମସ୍ତ ଅପାମିକ ପ୍ରତି
ନ ୩୫୨ ଫା ଗଣି ଥାନ୍ତା କାରଣ ସମସ୍ତେ ବଳ
ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଗାଠ ନେଇଥିଲେ । କିଏମେ-
କଣ୍ଠର ବାରିଷ୍ଟର ଅଟନ୍ତି ସେ ଯେ ଆଇନର
ପୁସ୍ତକମାନୁକୂଳ ନ ପାରି ଏମନକମାକୁ କୌଣସି
ଫିଲିକ୍ଟାସ ଅପରାଧ ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ
ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ । ଅମୂଳକମାନେ ସବିଧା
କହିଁ ଯେ ଏ ମନକମାରେ କମାୟ ଓ ବନ୍ଦର
ବୁଝି ହୋଇ ଅଛି ଓ ଏହା ବଡ଼ ଆକ୍ଷେପର
ବିଷୟ ଅଟେ । ଅମିନମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାଗର
ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସବୁଦିନ ଶୁଣାଯାଏ । ଏ
ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ଶାନ୍ତସ୍ୱଭାବ ବଗତଃ ଅଭ୍ୟାଗର

ସବୁ ମନକମାରେ ମତି ବଳାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି
ହେବ ସାହସପୂର୍ବକ ମନକମା କଲ ସେ
ଅନ୍ୟାୟମତେ ହାନିଲା ଏଅବସ୍ଥାରେ ପୁଣି-
ପ୍ରକାଶକର ଆଉ କିପ୍ରାର ନାହିଁ ! ପୁଣି ମନକ-
ମାର ସ୍ୱକ୍ତିବେଳେ କିଏମେକଣ୍ଠର କହିଲେ
ଏମନକମାରେ କିଛି “ସୁଲମ” ହୋଇଅଛି
ମାତ୍ର “ସୁଲମ” ନ ହେଲେ ସରକାରୀ ବର୍ମଚଳେ
ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାଗର ଅମିନମାନେ ଏପରିକଥା
ଶୁଣି କାହିଁକି ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଭ୍ୟାଗର ନ କ-
ରବେ ? ବିଶ୍ୱାସ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସପତ୍ତିକର ଏପରି
ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅଧିକାରରୁ କଥା ଅତି ଦୃଷ୍ଟାୟ
ଓ ଅନିଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆହୁରି
କିଛି କହିବାର ଅମୂଳକଙ୍କର ମାନସ ଅଛି,
ବାସନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

ଅମୂଳକଙ୍କର ଗୋରାଧାସ୍ତ ସଂବାଦବାଜା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି-ଏଠାରେ ସେପରି ଚନ୍ଦନ-
ଯାସା ହୁଏ ସେପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନାହିଁ
ସମସ୍ତେ ପାଳ କର କରନ୍ତି ଅକ୍ଷୟଭୃତ୍ୟଠାରୁ
ଦୋକାନଦାର ଓ ଗ୍ରାମବାସୀ ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଏକା ଦିନ ପାଳପୁରୁ ଯେହା ଶକ୍ୟ
ଅନୁଯାୟୀ ଦଶବଂଶ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସାମାନ୍ୟ-
ରୂପେ ଯାସା ସମାଧାନ କରୁଥିଲେ ସର୍ବତ୍ର-
କନ ଅମଲ ଓ ସର୍ବତ୍ରପୁଣ୍ୟ ବାବୁ ନାଗରୂପ-
ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ତାଙ୍କ ପାଳଦିନ ଏକଟ ଟଙ୍କାରୁ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଗୁଣାପୁରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗୁଣକୁ ହାଲେସା
ବାଜା ଭିତ୍ତିରେ ଘାସାବଳା ଖଞ୍ଜି ଗୋଟିଏ
କୁଞ୍ଜ କରି ଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରା ଗୁଣାବଜ୍ଜରଠା-
କୁରୁକୁ ବିକେ କରୁଥିଲେ ଭିତ୍ତି ଫେରିଲ-
ଦେଲେ ବଡ଼ ଗୋଲ ହେଲା । କାହାସାଗର
ନାମକ ପୁସ୍ତକର ଗୁରୁ ଭରଫରେ କଥାମଞ୍ଜି
ସୋରଷପୁତ୍ରୀ ଭେଲସଂସ୍କୃତରେ ଜଳୁଥିଲା
ଗୋଟିପୁଅ ଓ କଟକ ବାଇ ଓ କୁଷ୍ଠଲା ଓ
ଗବର ଗବରଣୀ ଦଶ ବାରବିଧା ନାଚ କରୁ-
ଥିଲେ ଓ ପାଏକମାନେ ଫରାଖେଲ ଓ କୁ ବି-
ଗିରମାନେ ବାନା ପଟାଖେଲ ଖେଳୁଥିଲେ
ପାହୁଗାତା ଓଗେର ଶେଷକାର ଓ ଭୋଳକ
ବାଦ୍ୟ ଓ ହାଜିବାଜା ପ୍ରାୟ ଏକଗଣକ ଥିଲେ
ପୁସ୍ତକର ଗୁରୁରେ ଦୁଇଜାଗା ମଜଲସ ପ୍ରମ-
ଉଥା ଓ ଏକ ଭରଫରେ ଏକ ଗୁରୁଟି ଥିଲା
ଭିତ୍ତିରେ ଗିଲସମାନ ଜାଳ ପୁସ୍ତକେ ସ୍ଥାନ
ମଣ୍ଡି କରି ଉତ୍ତମ ବିଚ୍ଛଣା ଓ ଟେକଲ ଚଉକା
ସ୍ଥାପନ କରି ଭିତ୍ତିରେ ଗୋଲକଜଲ ଓ ଅ-

ଭରଦାନା ଓ ଚନ୍ଦନ ଓ ପାନଖିଲମାନ ଏକା
ରୂପାପାସରେ ରଖିଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ବସି
ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ନାଟକାରମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ନୃତ୍ୟ
କରୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ଏଠା କିଏମେକଣ୍ଠର
ଓ ଗ୍ରାସ୍ତର ଫିଲିପି ସାହେବ ଓ ଟେଲର ସାହେ-
ବଙ୍କୁ ଅମରଣ କରି ଆଣିବାରେ ଉକ୍ତ ସାହେବ-
ମାନେ ସକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଅସନ ଓ ପାନ ଚନ୍ଦନ
ଅଭର ଓ ଗୋଲକଜଲ ଗ୍ରହଣ କରିନୃତ୍ୟ ଦେଖି
ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଅନନ୍ଦରେ
କୋଠିକୁ ଗଲେ ଠାକୁର ସୁଆରକର ପିବା ସ-
ମୟେ ଆଗରେ କଳର ଘୋଡ଼ା ଓ ଖଣ୍ଡ ଓ ସିଂହ ଓ
ଗୁଡ଼ା ଗୁଡ଼ା ତା ପଛେ ହାତବାଜା ତା ପଛେ ଚ-
ତେୟା ଚତୋଣୀ ତା ପଛେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଗୁରୁପଠା
ତା ପଛେ ଠାକେ ଉକ୍ତ ନୃତ୍ୟକାରମାନେ ନୃତ୍ୟ
କରୁଥାନ୍ତି ସମସ୍ତ ଅମଲ ଓ ହାବନ ଓ ପୁଲସ
ହୁଠାକିତ କରୁଥାନ୍ତି ଦେଶଗାହାଣୀ ପାହୁଡ଼ା-
ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ କିଛି ଆପଦ
ହୋଇ ନାହିଁ ସେଦିନ ଗୁଣ ଭୋର ହେଲା
ଦୋଷଗଦନ ବିନୋବସ୍ତୁ ଅମଲ ଓ ଅମିନ ଚେ-
ନମେନମାନେ ୪ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭକରି
ଉପରଲିଖିତ ବିଧି ପିବାବ ଗିଲସହାତ ଓ ବମ୍-
ବାଜା ଓଗେର ବାଣ କରୁଥିଲେ ଗୁଣ ଭୋରକି
ଯାସା ଶେଷ ପରେ ସ୍ଥାନ କରି ସମସ୍ତ ଅମଲ
ଓ ଭୂବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷାନ୍ତସାମଗ୍ରୀ ଓ ପାକଲ
ଅମ୍ଳ ହେଗ କରି ଭୋଜନ ଦେଲେ ଭିତ୍ତି
ପରଦବସ ପୁଲସ ଅମଲ ଓ କନେଷ୍ଟକଲମାନେ
ଉପରଲିଖିତ ସମାବେଦରେ ବିଶେଷ ଭେଲ
ଶେଷକାର କରି ଯାସା ସମାପ୍ତ କଲେ କୌଣସି
ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଚଳତମାସ ତା ୧୭ ରଖରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଅଳ୍ପ ଅପରାଧ ପାଣି ବରଷି ଅଛି ଭିତ୍ତିରେ ଗୁଣ
ହେବ ନାହିଁ ଖରା ପ୍ରବଳ ହେବଲ ଅମ୍ଳ
ବିଶେଷ ମିଳୁଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ଦିନ-
ପାତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହି ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାସ ମଧ୍ୟରେ
ବରଷା ନ ହେଲେ କୃଷି ହୋଇ ନ ପାରବ
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ
୪ ୧ କୁ ମୋଟଗୁରୁଲ ସେଂର ଓ ସରୁଗୁରୁଲ
ସେ ୮ ର ଲେଖାଏ ମିଳୁଅଛି ଅମ୍ଳ ସରଗଲେ
ଗୁରୁଲ ଆହୁରି ଗିରଗା ହେବ ।

ଗୋରାଧା ମଧ୍ୟରେ ମାଲଜଲ ଘୋରବନ
ପଦ୍ଧତି ସେଠା ଜଳବାୟୁ ଚିତ୍ରକାଳ ଗନ୍ତବ ହେଉ
ସେଠାକୁ ଯେତେ ଅମିନ ଚେନମେନ ଯାଇ-
ଥିଲେ ଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି କୁର ବିମା-

ଭିତ୍ତି ପାରିତ ହୋଇ ପଲାଇ ଆସିଲେ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କର୍ମ ବ ୨୫ ବର୍ଷରେ ଶେଷ କରିବାର କ୍ଷମାର
ଫେଲର ସାହେବ କରିଅଛନ୍ତି ଏ ମିଥ୍ୟାବରେ
କର୍ମ ଶେଷ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର ମାନଙ୍କୁ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାପୁତ୍ର ଭାରତେଶ୍ଵର
ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରଣା ଭୈରବୀଦେବୀଙ୍କର ନିମନ୍ତକନ । ଅଳ
ତାଙ୍କର ବ ୨୦ ଶ ବସୁଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ଅସୁ ଓ ପକ୍ଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସୁଖି କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭେଷ୍ଟାକଲେକ୍ଟର ଏକ-
କର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଟୀ ପରବର୍ତ୍ତେ ତନୁମାସର ଅନୁଗ୍ରହ କୁଟୀର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ଶକ୍ତିମେଣ୍ଡରେ ମଞ୍ଜୁର ହେଲେ
ସେ ଅଗାମୀ ଜୁନମାସ ତା ୧ ରାଜରେ ଅପଣା କର୍ମରେ
ଲପସିତ ହେବେ ।

ଖୋରଧାର ଭେଷ୍ଟାକଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଭଗବତ ମହା-
ଶୁକ୍ଳ ଶ୍ରୀ ବସୁଧେନ ହୋଇଥିବାରୁ ଗତ ବୈଶାଖମାସ ୧୮୮-
ନର ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ଅର ଗୋଷ୍ଠୀ ବକାଦ କରାଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କ
ବସୁଧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାରେ ଲାଗେ
ଏ ଦକାତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌତୁକ କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମା-
ନେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଯେ କନ୍ୟାର ବସୁଧ ମଧ୍ୟ ଉପା ନୁହେଁ ପ୍ରାୟ
ବରର ଅଧିକ ହୋଇପାରେ । ସେତେ ଏପରି ହେଲେ
ତେବେ ପୁଣି ବସୁଧ ଅଧିକ ହୋଇବ ଅଧିକ ବର୍ଷର ବର
ଦକାତୁ କରାବାରୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ ସେପରି କନ୍ୟାର ଅନ୍ୟ
ଗତ ନ ଥିବ ପରତଃ ଉତ୍ତରାଶ୍ରମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଘେବ
ଯୋଗ୍ୟ (କନ୍ୟା ବୋଲିବାଟା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ) ଶ୍ରୀ ପାଲିଲେ
୧୮୮୫ରେ ଦକାତୁ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେପରି କଲେ କାହିଁକି ହାସ୍ୟାପ୍ତ ହେବ? ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ
ଦେଖିବାରେ କେବଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ବସୁଧର ଦକାତୁ ହାସ୍ୟା-
ପ୍ତ ନୁହେଁ । ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ ସେ ଦ୍ୟବାଦକାତୁ ଏ ଦେଶର
ଉତ୍ତମମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉ ନାହିଁ ନୋହଲେ ଅଧିକ
ବସୁଧର ଦକାତୁ ବର୍ତ୍ତମାନପରି କରଇ କୁପ୍ରଣା ନାହିଁ ।

ନଗର ଟଙ୍କା ନେଲେ । ମୋଟରେ ୫୧୮୦୦ ଟଙ୍କା ନେଇଗ-
ଲେ । କି ରାସୁକର ତରାଇତା । ସେଠାର ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ
ପୁଲିସ କମିଶନର ?

ପୁନା ନଗରରେ ତତତ ମାସ ତା ୧୦ ରାଜ ସପ୍ତରେ
ହାଇସ୍କୁଲ, ଅପାଲତ, ପୁଲିସ କଲେଜ ପରମାନ ଓ ଘଟ-
କାଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାଶଗୋଟି
ଘର ଘୋଡ ଗଲା । ତହିଁ ଅରଦଳ ଦକାତୁ ପୁର ପ୍ରହର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଅଁ ଲା ନ ଥିଲା । ସେଠାରେ ରୁଷ୍ଟି ପ୍ରାୟମ-
ମାନେ ତରାବତଳ ସଂସର୍ଗରେ ଥାଇ ଘରେ ନିଅଁ ଲାଗାଇ
ଥିବାର କଥାଟ ନୁହେଁ । କଳକାଳର କ୍ରାନ୍ତମାନେ କେ-
ଶି ଦୁଃଖରୁ ଶୁଚ ନୁହନ୍ତି ତଥାତ ଅପଣାର ପୁଂ ଟେକ
ରଖିବାକୁ ଗୁଣାନ୍ତି । ଏହା କପର ହେବ । ଏସମ୍ଭାବ ଲେଖିବା
ଭଗବତୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏ ଘରଘୋଡରେ ବୋଡ଼ିଏ
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ
ତାହାର ପୁତ୍ର ଓ ତାହାର ଗୃହର ଲତ୍ୟାଦି ଗୁରୁଜଗ ଧୂତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ମାସିକ ୫୨୦୦ ଟଙ୍କା ବେତନର
ଗୁରୁ ଥିଲା । ଓଏପୁର ବଳକରକୁ ଧରଦେବା ଜମିରେ
ଏକସହସ୍ର ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାରର ସୋଷଣା କଥା ହୋଇଅଛି ।
ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମକର୍ମ ଥିଲା । କୁଟିରେ ତରାବତ ପରଦାର
ହୋଇଅଛି । ସତ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ଭଗ୍ନରେ ସ୍ଵାଗତେ ଗତାପାତ
ନିଷେଧ ହୋଇଅଛି ।

ହାଇସ୍କୁଲର କକ୍ଷରେ ତତତ ମାସ ତା ୮ ରାଜରେ
ଦେବଦତ୍ତା ହାତ ଘର ଶାଳାବତ୍ସି ହୋଇଥିଲା । ବ୍ର-
ଶିକାମାନ ମାଲକଲ ପଥରକୁ ବଦ ଥିଲା ।

ମାହାଜର ଦେଶୀୟ ଉତ୍ତରୋକମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାର୍ଥ
ବାଳକ ବାଳକମାନଙ୍କ ଜମିରେ ଗୋଷ୍ଠୀଏ ଅଗ୍ରମ ସାପନ
କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପେ-
ରଣିତ ହେବ । * ୫ ବାଳକ ବାଳକକୁ ସେଥିରେ
ଅଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା
ମୁଲ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗରା ଦଳପିଣ୍ଡ ୧୦
ହଜାର ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ମେଡ଼ମସ୍ତର ଜଣକ ଅଗ୍ରତର ସାଠିଆର ତର-
ତାଉ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି, " ବେତକାମାନଙ୍କ ଅଗ୍ର-
ପାତ ତଥା ପ୍ରାମରେ ଗୋଷ୍ଠୀଏ ଅଧର୍ଯ୍ୟ କାଣ୍ଡ ହୋଇ
ଯାଇଅଛି । ବୋଧ ହୁଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କର ପୁଣିକାକୁ
କୌତୁହଳକର ହେବ । ଜଣେ ବୁଢ଼ ସରେ ଗୋଷ୍ଠୀଏ
ଶ୍ରୀଏ ବେକଟ ପ୍ରସକ କରୁ ପୁରାପାତାରେ ନଷ୍ଟ ହେବ,
ଏକ ପୁରୁଷାମୀ ସେହି ଗାଘର ଶାବକଟ ସେହି ଦୁଇବନ
ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାକର କରୁଥିଲା । ତହିଁ ଭଗ୍ନରେ * ପୁ ଦକ-
ସରେ ସେହି ପୁରୁଷର ଗୋଷ୍ଠୀଏ ବୁଢ଼ ସ ପ୍ରସକ କର,
ଏକ ତାହାର ଗୋଷ୍ଠୀଏ ମାତ୍ର ଥିଲା । ସେହି ଦକ ଉତ୍ତ
ବୁଢ଼ ସ ପ୍ରସକ କର ସେହି ଉପତାଉ ସେହି ବାହୁସ ପୁର-
ଶର ପ୍ରତର ଦୁଗୁ ପାଟ ନ କର କେବଳ ସେହି ବୁଢ଼ ସର
ଦୁଗୁ ପାଟ କର ଉପବ୍ୟୟର କରୁଅଛି, ସେଥିରେ ବୁଢ଼ ସ
କଟ ମାତ୍ର ସାତଗଣ ବୋଧ ନ କର ବର ଅପଣା ହୁଅ ପ୍ରାୟ
ଦୁଗୁ ଦେଉଅଛି ।"

ଦୁଇଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ବଦୁଦକାତୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଜଣ ଜଣକର
ପାଟ ସାତଗଣ ଲେଖିଏ ଶ୍ରୀ ଅଛି । ଗତ ସୁକ ହେତୁ ସେମାନ-
ଙ୍କର ଏତେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ଯେ ଅନେକ ଲୋକ
୫୫୦ ଟଙ୍କା ଉପାଦେୟ ଦେଇ ଅପଣା ଶ୍ରୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
କଷ୍ଟ କରାବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ନିରାମରେ ଅଧ-
ତର୍କି ଲେଖିଏ ଥିଲା ଧବ ହୋଇଅଛି କି ରାସୁକର
ସମ୍ଭାବ ।

ଏକବ୍ୟକ୍ତିର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟାଜିତର ଅଗ୍ରତର ଉତ୍ତରାରେ ସେ
ଦିନ ବେତକା ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ଅଧର୍ଯ୍ୟ କାଣ୍ଡ ଅଧି-
ଥିଲେ । ଗୋଷ୍ଠୀଏ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଅଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ
୫୫୦ ଟଙ୍କା ଗୋଟିଏ ମସିହାରେ ଅଧିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କଠାରୁ କରାଯିବ ଏକ ପରା ଲେଖିଏ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଦୁଃଖର ସହୁତ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଓ ପଶାପୁରୁ
ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ତତତ ମାସ ତା ୫ ରାଜରେ ବାଲେ-
ଶ୍ଵରର ବ୍ୟକ୍ତିମ ଦେବଦତ୍ତର ଅପଣା ଶ୍ରୀକୁ ଦତ୍ତା କର ଦତ୍ତ-
କଥର ଦ ୨୦୦ ଟଙ୍କାପାରେ ତରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଖୋର ପୁରୁଣା ବନାରର ଜଣେ ବୁଢ଼ା ଦେବଦେ ଶ ବାଟ
ଅଗ୍ରତର ଅପଣା ଘରକୁ ଅଧୁ ବାଟରେ ଘାରି ନ ଗାଢ଼କାରୁ
ତାହାର ଦୁଃଖ ଭଗବତ ।

ଗୁଣ୍ଡଗାଁରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ମ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବ
ସେଠା ପୁଲିସଦ୍ଵାରା ସେ ଧୂତ ହୋଇଅଛି ।

ପଦପ୍ରେରକମସ୍ତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ—ବାଇପୁର— ସ୍କୁଲ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀପିସ ରଠାଇଦେବା
ର ବକ ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ ଦେବଦେସ ସତକ ସମ୍ପ-
ର୍ଣ୍ଣରେ ହେତୁକାର ମହତମା ତତୁଅଛି ଏ ସମସ୍ତ ଦକରଣ
ନି କରାଯିଲେ ପଡ଼ି ଗଠା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀପୁରୁଷିୟ ମାନ୍ୟତା—ଅପରଦତର ପତ୍ର ଅଧ୍ୟ-
କ୍ଷମାନେ ଅପା କରୁନା ।

NOTICE.

Is hereby given that the undermen-
tioned house property belonging to
Mr. G. H. FAULNER, situated at
Chowleagange, is for sale at the
prices noted. For particulars apply
to undersigned.

No. 1. Single storied pukka house: at
present occupied by Messrs BULLOCK
& Co. Rs. 10,000.

No. 2. Double storied pukka house,
unfinished. Rs. 6,000.

13-5-79. H. P. WYLLY.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏତଦ୍ଵାରା ସବ୍ୟକ୍ଷାତରୁ ଜାତ କରା ଯାଉ ଯିବି ସେ
ଓଡ଼ିଶା ନେତ୍ରବେଳ ପୁଲିସ ତତୁର୍ଥ ବର୍ଷ ଜମିର ବେତକ
ଗୋଷ୍ଠୀ ବୁଢ଼ି ଗାଣ ଅଛି, ଅର ମଧ୍ୟ ବେତକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶ୍ରୀକୁ
ଦିନାବେତକରେ ପ୍ରତର ବସୁ ଥିବ ଅତଏକ ସେହି ମାନେ
ଜିତୁ ପୁଲିସରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରବାକୁ ଘଟା ବଦଳ
ସେମାନେ ଅପଣା କୁ ମାସ ତାଏକଠାରୁ ଲାଗାଏତ
ସେହିମାସ ତାଏକ ମଧ୍ୟରେ ୨୪ ପ୍ରତ-ଗାପତ ସହୁତ ଅଧି
କିନ୍ତୁ ପୁଲିସ ଶ୍ରୀକୁ ପ୍ରସକଦେବଦେବ ନହୋପଦ୍ୟ କର-
ରେ ଦରଗାତ୍ର କଲେ ସେହି ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା କର ଶ୍ରୀକୁ ବଦଳିବ । ପ୍ରକାଶ-
ପାତ ତ ଉତ୍ତୁ ପୁଲିସ କରମାସ ତାଏକଠରେ ଠିକ ।
୨୫ ୮ ୮ ୫୧ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ବଦୁଦକାତୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଜଣ ଜଣକର
ପାଟ ସାତଗଣ ଲେଖିଏ ଶ୍ରୀ ଅଛି । ଗତ ସୁକ ହେତୁ ସେମାନ-
ଙ୍କର ଏତେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ଯେ ଅନେକ ଲୋକ
୫୫୦ ଟଙ୍କା ଉପାଦେୟ ଦେଇ ଅପଣା ଶ୍ରୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
କଷ୍ଟ କରାବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ନିରାମରେ ଅଧ-
ତର୍କି ଲେଖିଏ ଥିଲା ଧବ ହୋଇଅଛି କି ରାସୁକର
ସମ୍ଭାବ ।

CORRESPONDENCE.

TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA

CUTTACK.

SIR,

In these grilling days with a temperature rising above 100° under shade, and when the people, half denuded, are panting for ice and other cooling drinks, it is neither rhyme nor reason on the part of our young friends of the Cuttack Association to talk of a Temperance movement. For no one cares about pegs this weather, or any harangue or habblement on their good or deleterious effects. The inauguration of a movement like this is indeed very much wished for in almost every part of India where drunkenness has prevailed to an enormous extent. And although Orissa has been but very little affected with it, the establishment of a Temperance Society will do not a little in counteracting the influence of this pernicious evil. The only way of effecting this end is by gentle persuasion. But the young members of the Cuttack Fraternity who, whatever their objects may be, seem more anxious to gain a name—and that of "Patriot,"—seem resolved to carry out their intention with a spirit most distasteful, holding out threats to those who happen to differ from them in sentiments; and publishing their names in newspapers with an intent to hold them up to public ridicule. This line of action adopted by them evidently tends to shew a weak mind, and will, I apprehend, mar the cause of that great good, in laying the

the foundation of which, they have been so instrumental. Cavillings and bullyings, like the flirtations of a coquette, may be pleasant things to the juveniles or those who have known little of the world; but they seldom achieve any great end. If my young friends therefore wish to be the real workers in the field, I would advise them to learn modesty and prudence, and cast off hauteur and arrogance which far from elevating the character of a man, gnaw at the root of all his true greatness. They should know that they are not the only men in this country whose words, however good and wise, the public would be ready to accept as commands, or whose wishes as soon as expressed, would be complied with. They would bear in mind that if wishes were horses, baggars would ride.

It is now half past nine, and the day is getting hotter, so I bid you, Mr. Editor, good bye.

Yours sincerely
QUIDNUNC.

ମାନବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସମିତି ସମ୍ପାଦକ
ମାନବରେଷୁ ।

ମହାନଗର !

ଅପଣ ସ୍ୱୟଂ କମ୍ପା ଅପଣଙ୍କ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ପାଠକଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟେ କେହି ପାଠକ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଭିକ୍ଷୁଭକ୍ଷଣ ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରଭୃତ୍ୱର ଦେଲେ ଚିରକାଳ ବାଧା ସ୍ୱୀକାର କରିବୁଁ ଯଥା;—କେହି ଉତ୍କଳବାସୀ (କ୍ଷେତ୍ରି, କରଣ, ବୈଶ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି) କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟବଶତଃ କମ୍ପା ପ୍ରୟୋଜନବଶତଃ ବନ୍ଧୁଦେଶକୁ ଅସିବାକୁ ହେଲେ ଏବଂ ସେହାନୁରେ ସ୍ୱଦେଶୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଦୁଃସ୍ତ୍ରୀପ୍ୟ ହେଲେ ବନ୍ଧୁଦେଶୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାକରେ ଭୋଜନ କରିପାରବ କ ନାହିଁ ?

ଏକାନ୍ତ ବଗମୁଦ

୨୫/୫/୭୯ ବେଢ଼ ଉତ୍କଳଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀ

ମହାନଗର !

ଅମ୍ଭ ନାମରେ ଦେନାମୀ କରି ଅପଣଙ୍କ ଭିକ୍ଷୁକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ପଠାଇଥିଲ ସେ ଚିତ୍ତୀ ବେରଂ ଥିବାରୁ ଅପଣ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାରୁ କରୁଛନ୍ତା ତେଲବର ଅଫିସରୁ ଅମ୍ଭଠାକୁ ଫେରାଇ ଆସିଲ । ଅମ୍ଭେ ଅଗଣୟ ଅସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁଁ । ଯେହେତୁ ଏ ବିଷୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାପାଇଁ ଏକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦରଣ ପଠାଇଲୁଁ କାରଣ ଉଦ୍ଦରଣ ମୋହର ଥିବାରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁସନ୍ଧାନପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ସେ କୌଣସିମତେ ପସପ୍ରେରକକୁ ଧରଲେ ଦେନାମୀ ପସପ୍ରେରକ ନାମ ଭାଗୀରଥୀ ମହାନ୍ତ ଭାଦ୍ର ପିତାଙ୍କ ନାମ ବଳଭଦ୍ର ମହାନ୍ତ ଗୃହ ଉଦ୍ଦରଣ ସାହାୟରୁ ଭାଦ୍ର ବୟସ ୧୨ କମ୍ପା ୧୯ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ଅଚରଣ କରେ ଏଥିପାଇଁ ଅପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁଁ ଅପଣ ଅମ୍ଭ ପଦ ଯଦ୍ୟପି ପାନ୍ତି କରୁଛ କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଅବକଳ ପଦ ଅପଣଙ୍କ ଭିକ୍ଷୁକୁ ପଠାଇଲୁଁ ଅପଣ ଆସିବାରେ ଏପରି ହାଲ ଓ ଅପଣଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଅମ୍ଭ ନାମର ପଦ ସମୁଦାୟ ଫେରାଇ ପଠାଇଲେ ଅନ୍ୟ ଯେ କରୁଛ ଥିବ ଭାବୀ କରିବୁଁ । ଇତି ।

ବଗମୁଦ

୨୫/୫/୭୯ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦବଲ୍ଲଭ ଗୃହ
କମିଦାର କାଉସୁର

୧୯୭୯ ମୂଲ୍ୟ ୧୦୯ ।

94

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭା ୧୪୭
ସ ୨୨ ଖ୍ୟା

ପା ୩୯ ରଖ ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବି ୧୧ ନ ସନ ୧୮୮୭ ସାଲ୍ ଶୁକ୍ରବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୭୯
ମଫସଲପୂର୍ବର ଡାକମାସଲ ୪୧୫୭

ଏତେକଦିନେ ଉଦ୍ଭବଦେବତାଙ୍କର ଦୟା ହେଲ
ଏସପ୍ରାୟରେ ଏନଗରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବରଂ
ଅଭରକୁବର୍ଷା ହୋଇଅଛି ଓ ଏସପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସ୍ଥାନରେ ହୋଇ ବଲ ଅପାଗିଅ ହୋଇଅଛି
ମାଟି ଅଭି ଅଧିକା ବର୍ଷା ନ ହେଲେ କିଛି
କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୟକୃଷ୍ଣାକୁ ଧାନକୁଶୀ
ଅଭିମୁ ହେବାର ପ୍ରାଚୀନ ବଧା ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଏବର୍ଷ ସାବଣୀ ଅମାବାସ୍ୟା ସମ୍ୟକ୍ତ ବଲରେ
ନାଲ ପଡ଼ିଲ ନାହିଁ । ମେମାସରେ ନାଲ ବନ
ହେଉ ନ ଥିଲେ ଏତେ ଅଧିକା ଦେଉ ନ
ଥାନ୍ତା । ବାରକମାଷ୍ଟର କର୍ମଗୁରୁମାନେ ବି
ସକାଶେ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ନାଲ ବନ ନ କରି
ମେମାସରେ କରନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ନ
ଥାନ୍ତୁ । ଯାହା ହେଉ ଏହିକ ଇନ୍ଦ୍ର ସାଲରେ
କୃଷିକର୍ମ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଳିବ ।

ସର୍ବେ ଅଭ୍ୟାଗର ମକଦ୍ଦମାରେ ଯେଉଁ
ଜଣକ ପ୍ରତିବାଦୀ ମାର୍ଯ୍ୟିଟ ବୋଷରେ ବନ୍ଦୁ-
କସ୍ତ ଅଭିନର ଦି ୩୫୨ ଫାନସାରେ ବନ୍ଦୁ-
ଧାନ ଥିଲ ଡାହା ଉପରେ କିଏମେକସ୍ତର
ସାହେବ ଗଜ ସୋମବାର ଦିନ ୫ ୫୯ କା
ଜରମାନା ବଲେ । ଯାହା ହେଉ ଅଭ୍ୟାଗରକ
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ଯେ କିଛି ବିଷ୍ଣୁ ସାଲଲ
ବିଷ୍ଣୁର ସୁଗର ବିଷୟ । ଗାଠ ଧରଲେବା କୌ-
ଣସି ଅପଗ୍ରସ ନ ଥିବାର କିଏମେକସ୍ତର ଯେ
ସିକାନ୍ତ କରି ସମସ୍ତ ଆସାନିଜୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଅ-

କିନ୍ତୁ ଜହଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଦା ସକ୍ଷରୁ ଅପଲ
ହୋଇଅଛି ଅଭବବ ଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଅଭି ବିଚ୍ଛ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର ଉଚିତ ନୁହେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଠାରେ ମାଦକ ସେବନ ନି-
ବାରଣୀ ସଭା ସ୍ଥାପନ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥି ପୂର୍ବେ
ଲେଖି ଥିଲ ଓ ଭରଷା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଏ
ସଭାକୁ ବିଚ୍ଛ ଉପକାର ହେବ ମାତ୍ର ସଭାର
ଏକ ଅଧିକେଶନର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ବିଷ୍ଣୁ
ହତାତ ହୋଇ ଅଛୁ ! ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା-
ସହ ଉଦ୍ଭାଦ ଆର୍ଯ୍ୟ କରିବା କ୍ରମେଣେ ସର୍ବାଣ
କାବୁକ୍ ମୁଲ ଗୃହରେ ମାଦକ ନିବାରଣକାର-
ମାନଙ୍କର ସଭା ହୋଇଥିଲ ମାଟି ମାଦକ
ସେବନକାରମାନେ ଏକଦିଗ ହେଲେ ଯେଉଁ
ବକବକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଗୋଲମାଲ କରନ୍ତି
ସେହି ପର ଦେଖା ଗଲ । କେହି ସଭ୍ୟ
ସେକେଟରକୁ ଅପମାନିତ କଲେ ଓ ସେ
ଗୁଣାନ୍ତିତ ହୋଇ ଭକ୍ଷଣାତ୍ତ ଇସ୍ତଫା
ଦେବାକୁ ବସିଲେ । ଯାହାର ମନକୁ ଯାହା
ଅସଲ ସେ ଭାସା କହିଲ । କର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁଣିଲା
ଲେଶ ମାଟି ନ ଥିଲ । ଯେଉଁ ସଭ୍ୟମାନେ
ଜମାଣ୍ ଗାନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଜମାଣ୍ ନିଷେଧ
କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଜମାଣ୍ ଗାନ୍ତି ସେମାନେ
ବିଶେଷତଃ ଜଣେ ଗୁଣିତା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇ ବଡ଼ ପ୍ରତିବାଦୀ କଲେ । ଏହି ପର

ଗଣଗୋଲରେ ସଭା ଗଠିଲ । ଏଥିର କାରଣ
ଏହି ଯେ ସଭାପତିଙ୍କ ଭ୍ରମି ପ୍ରାୟ ଅଭି କେହି
ବୟୋଧିକ ବିବେଚକ ଓ ଦାର୍ଯ୍ୟଶମ ବ୍ୟକ୍ତି
ସଭାରେ ନ ଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ ଏଥିର
ଉଦ୍ୟମକାରମାନେ ଶରସ୍ତ ନ ହୋଇ ତେଣୁ
କରୁଥାନ୍ତୁ କାଲେ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

ଏଥିପୂର୍ବେ ଅମ୍ବେମାନେ ବସାମାସୁଲ ଓ
ମାକସ ଉଦ୍ଭାଦ ବିଷୟରେ ଭରତବର୍ଷୀୟ
ସଭାର ପ୍ରତିକ୍ରୟମାନଙ୍କୁ ମହାମାନ୍ୟ ଲିଖ୍ୟ
ସାହେବଙ୍କର ଅପମାନସୂଚକ ପ୍ରତ୍ନରୁ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ । ଏ
ବିଷୟ ଘେନ ଭରତବର୍ଷରେ ବଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ
ହେଲ ଓ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟମାନେ ଏକମୁଖ
ହୋଇ ଲିଖ୍ୟାହେବଙ୍କର ଉତ୍ତରକୁ ଦୋଷସ୍ତୁକ୍ତ
ମଣିଲେ ଓ ନିନ୍ଦାକଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଲିମେଣ୍ଟ
ସଭାରେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଡ଼ି ଥିବାର ପର୍ଯ୍ୟାୟମାନ-
ଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇଅଛୁ । ମେମ୍ବର ତୋନେଲ ସାହେବ
ପ୍ରସାଦ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ସଭାର ବିବେଚ-
ନାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଗୁଣୀ ଭରତେସ୍ତୁସକର
ପ୍ରତିକ୍ରୟ ଲିଖ୍ୟାହେବ ଏସପର ଉପସ୍ତୁକ୍ତ ଓ
ମାନ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରକାବର୍ଗଙ୍କୁ ଏସପର ଅବହୃତ ଓ
ଅନିଷ୍ଟକର ପ୍ରତ୍ନରୁ ଦେବାର ହତ ଚ୍ୟଗର
ବିଷୟ ଅଭି । କିନ୍ତୁ ଏଥିର ବିଚ୍ଛିତ୍ତ ହେଲେ
ଯେଉଁ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କର ଦୁଃଖୀ ଭରତବର୍ଷୀ-

ଯୁକ୍ତ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧିତୁଣ ଅଛି କେବଳ ସେମାନେ
ତୋନେଲ ସାହେବଙ୍କ ମତର ପୋଷକତା
କରିବେ । ଯେବେ ଏପରି ଭେଦେ ପାଲିମେ-
ଣ୍ଟରୁ ଅଧିକ ଭରସା ନାହିଁ ।

ଏହା ଲେଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଲେଖନଶ୍ରେଣୀ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସର ଜର୍ଜ କାମ୍ପବଲ ସାହେବ କହୁ-
ଅଛନ୍ତି କି ସେ ପାଲିମେଣ୍ଟ ସଭାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବେ କିମ୍ବା ମାସୁଲ ସଂକ୍ରମଣରେ ଲାଠି ସା-
ହେବଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇନ ସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ଓ
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ ଗ୍ରହଣର ଲକ୍ଷଣ ଓ ଅପଦକଳକ
ଅଟେ । କାମ୍ପବଲ ସାହେବ ଏ ଦେଶରେ ଥିବା
ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଗୁଣ କହୁଥିଲେ
କର୍ତ୍ତମାନ ସେ କିଛି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଗୁଣ ଗ୍ରହଣକୁ
ନିନ୍ଦା କରୁଅଛନ୍ତି ଅତି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ।
ଏହା ବିଲତର ମହମା ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ପାଲିମେଣ୍ଟରେ ଏଥିର ଜର୍ଜକର୍ତ୍ତ ହୋଇ କି
ଫଳ ହେବ ତହିଁକି ଲୋକେ ଚିନ୍ତାକ ପରି
ଚିନ୍ତା ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତମାନ କଣାଗଣ ଯେ
ବିଲତର ସେକେଟରଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ
ଲାଠି ସାହେବ କିମ୍ବା ମାସୁଲ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପାଣ୍ଡି ଆଜ୍ଞାକୁ କରିବା
ବିଷୟରେ ମାନସିକ ନିବନ୍ଧିମାନେ ପାଲିମେଣ୍ଟ
ରେ ଆବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଏହି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲାଇସେନ୍ସଟାକ୍ସ
ବସଣି କରିବାରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେ ଏ
ଟାକ୍ସ ଟାକ୍ସା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ
ହୋଇ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପତ୍ତନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ପାତଳ ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଟାକ୍ସା ବ୍ୟୟ
ହେବ । ଏହି ଆଶା ଦେଖାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଟାକ୍ସ ସଂକ୍ରମଣ କଲେ ମାତ୍ର ବର୍ଷକରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କାଳ
ଗତ ନ ହେଉଣ ସରକାର ତାହା ଅନୁମୋଦନ
ବିଷୟରେ ବ୍ୟୟ କଲେ । କାଗୁଲ ଯୁକ୍ତ ଓ
ଗୁପାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ଏଥିର ମୂଳ କାରଣ
ଅଟଇ । ଆବେଦନକାରମାନେ ଲେଖନ୍ତି ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଅର୍ଥକଷ୍ଟ ଆମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ
ପୂର୍ବକ ବିବେଚନା କରିଅଛୁଁ ତଥାତ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଲଘନ କରିବାର ଉଚିତ କିମ୍ବା
ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲ । ବିଲତ ଓ ଭାରତବର୍ଷୀ-
ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସନ୍ତୋଷ
ଜନକ ମତେ ହେଉ ଥିବାରୁ ଅର୍ଥକଷ୍ଟ ଘଟିଅଛି
ଏଥିପାଇଁ ଭାରତବର୍ଷର ଟାକ୍ସଦାତାମାନେ

ନାହିଁ ନୁହନ୍ତି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ ସଂକ୍ରମଣ
ଯେ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ ସୂଚକ ହୋଇଅଛି
ତାହା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ନ ପାରେ ।
ଆବେଦନକାରମାନେ ଆହୁର ବୋଲନ୍ତି
କୌଣସି ବାକ ଅବା ବ୍ୟବସାୟୀ କମ୍ପାନୀ
ଅଂଶିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେ ନିୟମ କରିଥାନ୍ତି
ତହିଁର ଅନ୍ୟଥା କଲେ ଯେପରି ଅବଶ୍ୟା
ହୁଅନ୍ତି ସେହିପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆପଣା ପ୍ରତିକ୍ଷା
ଲଘନ କଲେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଅବଶ୍ୟାସର
ଭଙ୍ଗ ହେବେ । ଆବେଦନକରମାନେ ଯଥାର୍ଥ
କହୁଅଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଚିନ୍ତାମାତ୍ର ପୂର୍ବେ ଭାରତ-
ବର୍ଷୀୟ ସଭା କିମ୍ବା ମାସୁଲ ଆବେଦନରେ ଟାକ୍ସ
ବସଣିର ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିବାରୁ ମହାନାମ୍ୟ
ଲାଠିସାହେବ ଗୁମାସ୍ତା ହୋଇ କହୁଥିଲେ
ଯେ କାରୁଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବିକଳରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷାକରିବା ନିମନ୍ତେ ଟାକ୍ସ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି
ବୋଷାଗେପ କରିବା ବଡ଼ ଅସୂଚ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟର
ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା କେବଳ ତାଙ୍କର ମୁଖ-
ରେ ରହିଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଥିର ବିଷୟତା ହେଲ
ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଟାକ୍ସ ବସିଲ ତହିଁରେ
ତାହା ବ୍ୟୟ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ
ଅନୁଚିତ ଓ ଅନୁପୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଭେଦେ "ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚିଣ ନାହିଁ, ବଡ଼ଲୋକକୁ
ଉତ୍ତର ନାହିଁ" ।

କାଗୁଲସି ସମାବର ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁ ରବ୍ୟାପାର ଯୁଦ୍ଧସମାବର
ଲେଖୁଥିଲୁଁ ଅତି ଅତି ଅକଳପୂର୍ବକ ସମ୍ଭବମା-
ରୁ ଯାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛି । ଅମିର
ପ୍ଲାକ୍ଟିକା ଇଂରେଜଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଅସିଲ
ଉଦ୍ଦାରୁ ଅମିର ଓ ଇଂରେଜ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେତେକଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପର
କଥୋପକଥନ ଓ ସଜ୍ଜ ବିଷୟରେ ଭର୍ତ୍ତି ଭର୍ତ୍ତି
ହୋଇ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରିର ହୋଇଅଛି ଯେ
କାଗୁଲରେ ଜଣେ ରେସିଡେଣ୍ଟ (ଇଂରେଜ କର୍ମ-
ଚାରୀ) ରହିବେ ଆପଗାନ୍ତସ୍ତାନର ଅନ୍ୟ ଦେଶ
ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-
ଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ଏବଂ ଖାଇବରଠାରୁ
ଲୁଣିକୋଟାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କମ୍ପାନୀରୁ ଆଇ-
ଗେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଇଂରେଜଙ୍କର ଅଧି-
କାରରେ ରହିବ । କାନେହାରକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ ରଖିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ

ରଖିବେ । ଏ ପ୍ରଦେଶମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
କରିବାର ସକଳ ମିଶାଇବେ ନାହିଁ କେବଳ
ସକଳ ନିୟମମାନ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ସଙ୍ଗ-
ରେ ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ରଖିଥିବେ ଓ
ଏଥିର ବଳବା ବୃଦ୍ଧ ବର୍ଷକୁ ବାରଲକ୍ଷଟଙ୍କା
ଅମିରକୁ ଦେବେ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନା-
ରେ ଏ ନିୟମରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ମାନରକ୍ଷା
ଓ ମାନସ ସଫଳ ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ
ଅମିର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯାହା
ହେଉ କୌଣସିରୂପେ କଳ ଭଙ୍ଗବା ଭଲ ।
ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଚାରକଳକ ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ଅମିର କାଗୁଲରୁ ଅସିଲରୁ ତାଙ୍କ ବିମାତା-
ପକ୍ଷୀୟଲୋକେ ସେଠାରେ ବଡ଼ ଗଣ୍ଡଗୋଳ
ଓ ଉପାତ ଲଗାଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ଅମିର
କାଗୁଲକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ଇଂରେଜ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସମ୍ମିତାଧୀନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ରୂପେ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ
ରଖିଲେ । ସମ୍ଭ୍ରାମନ ହେଲେ କାଗୁଲର ଅଧି-
କାର ନିବାରଣ ହେବା କେତେମାତ୍ର । ତାହା
ଅମିରକୁ ବଳାଇଲେ ଇଂରେଜଙ୍କୁ ବଳାଇବ
ନାହିଁ ।

ଗଡ଼ଜାତର ଜଳବନ୍ଧ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଗତ ମସିହାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ସେଠାର ମହାରାଜା
ଆପଣା ଗଡ଼ଜାତରୁ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ଯେଉଁ ସଡ଼କ
ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଜଳବନ୍ଧ ନିବା-
ରଣ ସଂକ୍ରମଣ ବଡ଼କ ଚୁରପାଖରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କରେ ପୁରୁତନ ପୁଷ୍ପରଶାମାନ ଅଛି
ସେସମସ୍ତର ସଂପୂରଣ ବିଷୟରେ ମହୋଯୋଗୀ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣି
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଅଛୁଁ ଏବଂ ମହାଗ-
ଜାତର ଦେପର ସମସ୍ତ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ
ଏହାକୁ ଗୁରୁତର ଜ୍ଞାନ କରୁଁ । କାରଣ ଲୋ-
କଙ୍କର ସୁଖ ସୁଜନତା ଲୋଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାଣ
ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେବେ ଗଣର ଭୁବ-
ଲରେ ନ ରହିଲ ଭେଦେ ସୁଖ ସୁଜନତା
କେଉଁଠାରେ ?

ଗଡ଼ଜାତର ଜଳବନ୍ଧ କେତେ ଭୟଙ୍କର
ତାହା ମୁଗଲବଦୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜଣା
ଅଛି କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ମୁଗଲବଦୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦ-
ମାନଙ୍କରେ ଲିଖା ହେଉ ପଡ଼ିବେ ବର୍ଷ ଯାକ
ଜଳ ଥାଏ । ଅଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ କୂଅ ଖୋଳାଯାଇ

ପାରେ ବୋଲି ପ୍ରାୟ ବୁଝିପ୍ରମାଣଦେ ଅପଣା
 ଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରୟୋଜନାରୂପ କୁଅ ଖୋଲାଉ
 ନଅନ୍ତୁ । ଏପରି ଆମିକ ଲେକେ ଅବସ୍ତ
 ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ଖୋଲାଉବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ନାହାନ୍ତି ।
 କିନ୍ତୁ ଗଜକାଠର ଅବସ୍ଥା ଏଥିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବିପରୀତ । ଗଜକାଠର ନୀଳମାନ କେବଳ
 ବୃଷ୍ଟି ହେବା ସମୟରେ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ ଓ
 ତୁରୁ ଏକଦିନ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେଲେ ଶୁଷ୍କଯାଏ ।
 ପଥୁରୀମାଟି ଓ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ପଥର
 ଥିବା ହେତୁ କୁଅ ଖୋଲାଉବା ସାମାନ୍ୟବ୍ୟୟର
 କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ । ଏକା ଗୁଜା ଛତା ଆଉ ଧନୀ
 ଲେକ ଅତି ବିରଳ ସୂତାଂ ସାଧାରଣ ଉପକାର
 ନିମିତ୍ତ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଉଦ୍ୟାଦି ଖୋଲାଉ ଦେବା
 ଲୋକ ନାହାନ୍ତି । ସୁଦେ ଗୁଜାମାନେ ନାନାସ୍ତ୍ରୀ
 ନରେ ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ଖୋଲାଉଥିବାର ଚିତ୍ତ
 ପାହାଯାଏ କାରଣ ଅନେକ ପୋତା ପୋଷାମାନ
 ଅବସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ରହୁଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର
 ଗୁଜାମାନେ ସେ ଧର୍ମକୁ ଏକାବେଳକେ ପାସୋର
 ଅଛନ୍ତି କୁଅ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଖୋଲାଉବା ଦୂରେ ଥାଉ
 ଯେତେ ପୁରୁଣା ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ଅଛି ତହିଁରୁ
 କାହାର ସଙ୍କୋଚାର କର ଲେକଙ୍କ ବ୍ୟବ-
 ହାର ଯୋଗ୍ୟ କରଦେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
 ଜଳ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣ ଏହି ହେତୁରୁ ତାହାର
 ଏକ ନାମ ଜୀବନ ହୋଇଅଛି । ସେହିଠାରେ
 ଜଳର ଅଭାବ ସେଠାରେ ପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚିବାର ଯେ
 ଅଦୌ ଅସମ୍ଭବ ଏକଥା ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ଗଜକାଠର
 ଏକା ଗ୍ରାମରେ ଲେକ ଏକକୋଶ ବା ଦେହ-
 କୋଶ ବାଟରେ ଥିବା ନୀଳରୁ ବାଲି ଖୋଲିଯାଣି
 ବୋହୁ ଆଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ କରନ୍ତି । ସେ ପାଣି
 ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଶୁନ୍ୟ ନୁହଇ । ଏପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା-
 ରେ ଲେକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବା କୌଣସିରୂପେ
 ସମ୍ଭବଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଉଚ୍ଚତରାଠାର ଲେ-
 କମାନେ ଏ ବାରୁଣ କଷ୍ଟ ସହି ଏକପ୍ରକାରରେ
 ନିବାସ ହୁଅନ୍ତି ।

ଉଦାନୀ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏକା ଗୁଜା ଜେ-
 ଲାନୀମାନ ସୁଲଭର କରେଣ୍ଡର ବା ପାଲିଶାଲ
 ବା ସଫଳ ଆପଣା ଗୁଜାଧାନରେ ନିର୍ମିତ କରି
 ପ୍ରଣୟାର ଭୁକ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଏସମସ୍ତକୁ ନିଜା କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏସବୁ
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିପ୍ରସ୍ତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ପୂର୍ବ
 ପ୍ରକାଶନକର ଜୀବନରକ୍ଷାର ଉପାୟ କରିବା
 ଉଚ୍ଚତ ଏସବୁଥା ଅମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛୁ ।

ଆଗେ ଲେକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ଉପାୟ କର
 ପଡ଼େ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖସୁଚ୍ଚିତତାର ଉପାୟ
 ହେବ । ଦୁଃଖରବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ଗୁଜା
 ଏପ୍ରକାର ସୁଚ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁ
 ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକାଶଠାରୁ କର ଆପାୟ କରି
 କେତେ ତାହା ଧାର୍ଯ୍ୟତାରେ କେହି ଅନାବିଶ୍ୟ-
 କାୟ ପ୍ରକାଶ ନିୟ କରିବାରେ କେତେ ନିଗହୀଙ୍କା
 ଜମା କରିବାରେ କେତେ କ୍ଷଣିକ ସୁଖ ଲଭିରେ
 ଅଥବା କେହି ଦାଣ୍ଡରୁ ଯଶ ଜଣି ଆପଣା
 ଶୌରବ ବର୍ଦ୍ଧନରେ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
 ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ ହେତୁ ଏସମସ୍ତ ଦେଉକାକୁ
 ସମର୍ଥ ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଅଭାବ ମୋଚନ
 ପକ୍ଷରେ କିଛିମାତ୍ର ବ୍ୟୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
 ଜଳାଗଣ୍ଡମାନ ନିର୍ମିତ କରିବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମନିବାରେ ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ
 ହେଉଅଛି ଏବଂ ତହିଁର ଉପକାରଣ ଅବସ୍ତ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ବି
 ଦୁଃଖରବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ଗଜକାଠରୁକାଠର
 ଏଥିପକ୍ଷରେ ବୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଗୁଜାମାନଙ୍କୁ ଅନୁବେଦି କରୁ ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ
 ପରିକୁ ସଫାର ଅଗ୍ରେ ଆପଣା ଗୁଜର
 ପୁଗଜନ ପୁଷ୍ପରଣୀମାନ ସଂସ୍କାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ
 ନୂତନ କୁଅ ଓ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଖୋଲାଉବାରେ
 ଯତ୍ନଶୀଳ ହେଉନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର
 ଦାଣ୍ଡ ଓ ପାରତ୍ତ୍ୱ କ ଉତ୍ତମପ୍ରକାରର ମଙ୍ଗଳ
 ସାଧନ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏନଗରକୁ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରଚକ୍ରର ଅସିଅଛି ସେ ବାଲେଶ-
 ଠର ଚନ୍ଦ୍ରଚାଟା ଗଢ଼ଇ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଅ-
 ନେକ ଲେକ ପାର ଅଛନ୍ତି ଓ ସଂଯୋଗ ଅର୍ଥ ଦେଉଅଛନ୍ତି
 କିନ୍ତୁ କେହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବେଶ୍ୟ ଲଭିବାର
 ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ତାହା ନିକସ୍ତାରେ ବାଲେଶଠରେ
 ଯେପରି କେତେ ଲେକ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରର ବସି ଅଛନ୍ତି ପରଶେ-
 ଶେ ସେ ପରି ନିକଟେ । ଅତଏବ ସାବଧାନୀମାନଧାନ ।
 ୧୭ ତାରଖ ମେ—ପୁନା ଦାଉ ସୁଲ କରତ ମଙ୍ଗଳ
 ବାର ରାଜ ୧୦ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଘଣ୍ଟି ରାସ୍ତିରୁ
 ଦୋଇ ଯାଇ ଅଛି । ସେଦେବେଲେ ପୁନାସ ସମସ୍ତ ଲେକ
 ଏହି ରାସ୍ତିକରୁ ବ୍ୟାପାର ବେନ ବ୍ୟସ୍ତ ହଲେ; ଏମନ୍ତ ସମୟ-
 ରେ ହୁଧାର ଗଜବାଣୀରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଘଣ୍ଟି । ସରକାର କାବ-
 ଜପକ୍ରମର ହୁଧାର ଗଜବାଣୀ, ତନୋଟି କୋର୍ଟ, ପୋଲିସ
 ଅପିସ ମାନ, ଦେଶୀୟ ଲାଭଦେଶ ଏକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପୁତ୍ର-
 କାଳସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । କମ୍ପାନ ବାଗ
 ଗଜବାଣୀ, ଲାଭଦେଶ ସରକାରୀ ସହକ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇ
 ଅଛି । ଅନ୍ୟ ସକାଳେ ପ୍ରୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଶୁଲରେ ନିଅଁ ଘଣ୍ଟିଅଛି

କେବଳ ପଦାବୃତ୍ତ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅଛି । ସେହିମାନେ ସେ,
 ସମୁଦାୟରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରପ୍ରା-
 ର କର ଯାଇଅଛି ଓ ଏଥି ସକାଶେ ସେଠାରେ ବଡ଼ ଘୋଳ
 ମାନ ଘଣ୍ଟିଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ରବିଷ୍ଣୁ ତଦାବତମାନେ ଧୂତ ହୋଇ
 ନାହାନ୍ତି ।

ରଙ୍ଗ ନର ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୧୫ ରାଜର ତାରତାକ
 ସମ୍ଭାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବ୍ରହ୍ମଦେବ ଗୁଜା କଲିକତାଠାରୁ
 ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମଣଦେବଙ୍କ ସହକ ସରକାର ନିୟମମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 କରିବାକାରଣ ହୁତ ପଠାଇବେ । ଏଠାରେ ଏଥିର
 ସନ୍ତୋଷଜନକମତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ହେଲେ ଗୁଜା କଲିକତାକୁ ହୁତ
 ପଠାଇବେ । ଯାହା ହେଉ ଗୁଜାକର ସୁବି ହୋଇଅଛି ।
 ପୁନଶ୍ଚ ଶୁଣିଲୁ ଗଜକାଠର କଲିକତାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
 ସିମଲକୁ ଯାଇଗଢ଼ି ।

କିନ୍ତୁ ସୁବସନ୍ତକରେ ବଶେଷ ସମ୍ଭାଦ ନାହିଁ । ଲଙ୍ଗରେ
 ଜଳର ସୈନ୍ୟ ଅଉ ଅପସର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ବୋହୁରମାନେ
 ପୁବକହ ଏକ ମେଳ ନ ଥାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ରକ୍ଷା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅବେଦ-
 ନପତ୍ର ସର ବାଟିଲ ଯେଉଁଠାରେ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି
 ମାତ୍ର ସାହେବପ୍ରଣାୟିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପୋଷକତା
 କରିବାରୁ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ହୁନୁ ପେଟିଅଟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ କଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି-
 ତ୍ତି । କାରକମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ ପାପୁରମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମରେ
 (ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମ ବୋଲିପୁର କ୍ଷେତ୍ରମଠାରୁ ଅଠମାଇଲ ଦୂର
 ଅଟେ) ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷର ମୁଖଲମାନ ବାଳକ ଲେକମ-
 ନଙ୍କୁ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ଦେଖାଉଅଛି । ନାନାପ୍ରକାର ପୀତାଗ୍ରସ୍ତ
 ଲେକେ ସେହି ବାଳକ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଔଷଧ ଗ୍ରାପ୍ତ ହେଉ
 ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇ ଚନ୍ଦ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ନିକଟକୁ
 ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେହି ବାଳକ ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କୃତ ଭେଟିମାନଙ୍କ
 ଦେହରେ ହୁଅଇ ହବ ଏବଂ ଗହର ମୂଳ ପତ୍ର ପ୍ରଭୃତ
 ଭେଟିମାନଙ୍କୁ ଔଷଧସ୍ୱରୂପ ବଦ, ଏବଂ ତାହା ସରପାଖ
 ପୋଷଣରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ କରିଥିବାରୁ କହେ । ଅସ୍ତବ୍ୟ
 ବାଳକ ବଦେଲେକ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ କିଛିମାତ୍ର ରସ୍ତ କରେ
 ନାହିଁ ।

ଦାକାର ନାକର ବଜାରରେ ୧୫୦ କ ୨୦୦ ଗୋଟା
 ଘର ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୧୫ ରାଜରେ ପୋଡ଼ିଯାଇଅଛି । ତା ୧୫-
 ରାଜରେ ସେଠାରେ ଗୁଜା ଦତାସ ହୋଇ କିଛି ବଶେଷ
 ଶବ୍ଦ କରୁଅଛି । ଦାକାପ୍ରତ ଅର୍ଦ୍ଧ ଓ ପକନ ହୁଧକର କୋପ
 କାହିଁକି ?

୧ । ପୁରୁରସମାଗୁରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଗତ
 ଅଗ୍ରେଲମାସ ତା ୨ ରାଜେ ମୁଲକୋତରେ ଗୋଟିଏ ଅତି
 ଗୋତମାୟ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ହୁରକଣ ଦକ୍ଷୀ-
 ନୀ ଯୁବା ଏକ ଜଣେ ହୁଦ ଶ୍ରୀମା ଯେଉଁପତ୍ର ବାଟ ନିକଟସ୍ଥ
 ଏକ ପଡ଼ାଅରେ ଶୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେହି
 ଜଣେ ହୁଦ ଓ ଶୋଣିତାକୁ ଦେଖାଗଲେ । ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ
 ସେହି ଅସ୍ତବାଦ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲ ଘଟନାକମେ ତାହା ସେହି
 ଶ୍ରୀମକୁ ମିଳିଅଛି । ସେଠାର ପୁରୁଷ ରଙ୍ଗେହୁଡ଼ର ବାବୁ
 ମହେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପୋଷାଲକ ସଦୃଶ୍ୟ ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଧୂତ
 ହୋଇଅଛି । କେଉଁ କାରଣରେ ଏହି ହତ୍ୟାଟି ହୋଇଅଛି
 ଚନ୍ଦ୍ରବିଷ୍ଣୁରେ ବଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଉଚିତ ।

୨ । ସେବନ ସେଣ୍ଟଲଦୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଡ଼ କୌରୁକା-
 ବହୁ ଘଟନା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଗାର୍ଯ୍ୟାହେବକର ଜଣେ
 ଚପରମୀ ବେଳ ଗୋଟାକ ସମୟରେ ଇଡ଼େନସାହେବଙ୍କ
 ନାମକ ଏକ ଚଟା ତାକରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଯିଥିଲେ ।

ଦେବୀଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକୋରକମର ଦେବ । କୌଣସି ସାହେ-
 ବଙ୍କୁ ପରୁର କ୍ଷେତ୍ରର ଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ତାହା ପକାଇ-
 ଦେଇ । କିନ୍ତୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଦାଦ ଦେଇଯାଇ ଶୁଣିବ ଯେ
 ସେହି ପଦ ସିଦ୍ଧି ସଂଖ୍ୟା ସମୟରେ ସିଦ୍ଧି; ତେତେକେଲେ
 ତାହା ମନରେ ରହି ଯେବ । କିମ୍ପା କହିବ ସାତ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ
 ବାକ୍ୟ ଧରି ଶୋଷଣୀ କରାବାରୁ ଲାଗିଲା । ଶେଷରେ ବାକ-
 ସଃ ସ୍ତୁତି ଗଲା । ଅପରା ସାହେବର ପଦଗ୍ରଣୀ ବାହୁ ହାତ-
 ରେ ନେଇଅଛି । ଅନ୍ତ ଯେତେ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚାପତା ଥିଲା
 ସବୁ ବସ୍ତୁତୋର ପଡ଼ିଅଛି । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପୁରୀର ଅସି
 ତାହାକୁ ଶିରପ୍ତାର କଲା । ପରଲକ୍ଷୀ ଅପସ୍ୟରେ ପୁରୀର
 ସାହେବ ତାହାକୁ ନାମକେଲ ତାଙ୍କା ଧାରୀକୁ ଚରଣ
 କଲେ ଗାର୍ଥସାହେବଙ୍କ ଲେକବୋଇ କେହି ତାହାକୁ
 ନେବାକୁ ଗୁରୁଲେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ହସୁଥାନ୍ତୁ । ଯୋଗ୍ୟମା-
 ଣ୍ୟର କେନେଲକ ନିକଟକୁ ଲେଖିବାରୁ ସେ କହଲେ ଅଗ୍ର
 ଏହାକୁ ଶୁଣିଅଛି । ଏଣେ ସାହେବ ଗୁରୁସାଧାସାବ ରଖି
 ଇନ୍ଦ୍ରୋକ୍ତକାହାକୁ ଗୋଷ୍ଠିର ସାପୋଷକର ସେ ଲେକକୁ
 ଶୁଣିଦେଲେ ପିଆଦାର ଭୟ ସକଳ । ସାହେବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ
 କିସୁ କରନ୍ତୁ ଏହା ଅଛି ଅସମାନକର ବସ୍ତୁମ ନ ଥିଲା ।
 ସାହାହେଲ ସେ ଲେକ ସେ ଗୁରୁତର ଅପସ୍ୟ କଲ
 ତାହାର ଶସ୍ତି ହେଲା ନାହିଁ ।

* । ଇନ୍ଦ୍ରପୁରେ ରାମାନକ ପୁରୀର ଉପଶିତ ହୋଇଅଛି
 ଦଶହଜାର ଲୋକ ଏକାକେଲକେ ଅନାହାରରେ ମର
 ଯାଇଅଛନ୍ତୁ ।

* । ଇନ୍ଦ୍ରଧାନୀର ଅଧୀନ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ରାମାନକ
 ହତ୍ୟାକାର ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଗୁଣାଗଣ ନିଜେ ସନ୍ଧ୍ୟାକା-
 ନରେ କଳେ ଗ୍ରାହଣ ଗୁରୁରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଦୟ ଗ୍ରହଣ
 କଲା । ସେହି ଅପମୁକ ନିକଟରେ କେତୋଟି ବ୍ୟାଜ ଓ
 ଚାହିଁରେ କିଛି ଟଙ୍କା ଏକ ରାଜକାଦିବ ଥିଲା । ଗ୍ରାହଣ
 ଘଣ୍ଟିରେ ସଂଯୋଗର ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଅପସ୍ୟ ସମ୍ଭାର କର
 ତାହାକୁ ଗୋଷ୍ଠିର ପରେ ଗୁଆଇ ରଖିଲା କହୁଅଛନ୍ତେ ଉତ୍ତ-
 ରେ ଗ୍ରାହଣର ଗୋଷ୍ଠିର ବୁଦ୍ଧିପୁତ୍ର ଅସି ଅପସ୍ୟ କିଛିଶାନ୍ତି
 ଉଠାଇଦେଇ ନିଜେ ସେହି ଶାଳରେ ଲାଗିଲେ । ଗ୍ରାହଣ
 ଏ ପଟନା ଜାଣି ନ ଥିଲା । ଅପସ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରାମାୟ ନ ଦେଖି
 ଏଣେ ଦେଖେ ବୁଲୁଁ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠିର ଘରକୁ ଶିକାର
 ଉଦ୍‌ଯୋଗ କରୁଥିବା ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଦେଖିଲା ସେ ସେ
 ପୁରୀମଧ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠିର ଘର କରୁଅଛି ଏକ କେତେକର
 ଲୋକ ଧୀରେ କଥାକାର୍ତ୍ତୀ କରୁଅଛନ୍ତୁ ଓ ଘରୁ ପକାଇ
 ଅଛନ୍ତୁ । ସେ ସେହି ପଟନା ଦେଖି ଶାନ୍ତହୋଇ ପୁରୀମଧ୍ୟର
 ଗୋଷ୍ଠିର ଘରରେ ଚାରି ରୁପୟହୁଏ । ଏଣେ ଗ୍ରାହଣ ତାହା-
 ର ଗୋଷ୍ଠିରା ପୁରୁ ଅପସ୍ୟ ବରୁର ଶକ୍ତିବାଦକର ତହିଁ
 ଘରରେ ତାହାର ଦେହକୁ ଟକ ଟକ କଲା ଏକ ଅପସ୍ୟ
 ଦେଖି ଘରରେ ଚାରି ଥିଲା ତହିଁ ମୂଳରେ ଗୋଟ ପକା
 ଘର ଅପସ୍ୟ ଏହି ପଟନା ଦେଖି ଅପସ୍ୟ ସକାନ୍ତ ପୁରୀରେ
 ସମ୍ଭାର ଦେଲା । ଅପସ୍ୟ ଗ୍ରାହଣ ଧରି ଯାଇଅଛି ।

* । ଇନ୍ଦ୍ର ପୁରୀ ଗ୍ରାସ୍ୟ ମାସେ କୁ ଦେବମାସ ଗତ ହେ-
 ଦଣି ଗୋପାଳ (ଗୁରୁ ନନ୍ଦ) ଧାରଣୁ ବଳେ ହଠାତ୍ ଗୋ-
 ଶ୍ଠିର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରୁଚି ଗଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠିର ବାଳକକୁ
 ଶୁଣିପଥରେ ଉଠାଇ ନେଇଗଲା । ବାଳକର ମାଲକ ମାନେ
 ପ୍ରଥମେ ଏଥିର କିଛି ଜାଣି ନପାରିଲେ । କଦବାକ କିଛି ଭଳ
 ଘର ହେଲେ ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଜାଣି ପାରିଲେ
 ସେ ସେହି ବାଳକଟି ଗ୍ରାସ୍ୟ ମାସେ ବାଟରେ ଯାଇ ପଡ଼ି
 ଅଛି । ଶୁଣିଲୁଁ ଗୋଷ୍ଠିର ଚରଣ ଉପରେ କିଡ଼ିଦେଖାଇଲେ
 ଚାରି ଦରଣ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । କଦବାକ ପୁରୁଷାରି-

ମାନେ ଏହି ବାଳକଟିକୁ ଅନେକଦିନ ଅପସ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
 କିନ୍ତୁ ସୁଦୂର ବସ୍ୟ ଏହିସେ ବାଳକ ଅପସ୍ୟ ଅପସ୍ୟରେ ଏତେ
 ବେଳ ଯାଏ ଲାଭତ ଅଛି । ଉତ୍ତରକର ଅଧିକାର ଲା
 ଘଟିଲା ।

୧ । ଶାମଳଗର ଲେଲ ଧାରରେ ଚଳି ଚଳି ବାଠ ବାବ
 ବାହାରେ ନିକଟ ନିକଟ ହୋଇ ଶୋଇଥିଲେ । ସକାଳ
 ବେଳେ ଦେଖା ଗଲାସେ ଚଳିକର ଯାକ ମର ପଡ଼ିଅଛି ।
 ସେ ଚଳିକର ଯାକର ଚୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାବ ବଃା ହୋଇସାବ ।
 କିଏ ମାରିଲା ତହିଁର କିଛି ସମ୍ଭାର ମିଳି ନାହିଁ ।

ଶବ୍ଦମେଘକ ଅଦେଶ ମତେ ବାକୁ ସକେତ୍ରପଦ ମିତ୍ର
 ସବୁ ବାହାପୁର ଏଲ, ଏଲ, ଚ ଓ ସି, ଅଇ, ଇ, ଉପାରେ
 ଥିବା କୌଣସିକର ଦଶସ୍ତରେ ଗୋଷ୍ଠିର ପୁସ୍ତକ ରଚନା
 କରୁଥିବାରୁ ମାନ୍ୟକର ଲେପନେଘ ଲକ୍ଷଣର ସାହେବ ତାକୁ
 ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ଓ ଚୁର ପତ୍ରପ୍ର ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେଇଅଛନ୍ତୁ ।
 ଏହି ଲେଖକ ବାକୁ କେତେକ କର୍ଷ ପୁସ୍ତକ ଓ ଚଳଣା ଅସି
 ଲୁକିନେସର କରାଗଣ ଘରାବ ଶାଳର ଲାଗିମାନ ଦେଖି
 ତପସ୍ୟମରେ ଗୋଷ୍ଠିର ବୁଦ୍ଧି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରୁଅଛନ୍ତୁ ।
 ବାକୁଙ୍କ ପ୍ରତ ରପସ୍ୟକୁ ପୁରସ୍କାର ଅଧି ଅଛଇ ତଥାତ
 ଅନକର ଦଶସ୍ତ ।

† ପଞ୍ଚ ପ୍ରେକ୍ଷକ ପ୍ରତ

ମାତକ ସେବନ ନିବାସଣୀ ସମସ୍ୟକରେ ଅସମାନେ
 ଅନେକ ଗୁଣର ଇଂରାଜୀ ପତ୍ର ପାଇଅଛି ମନ ଏହି ଦଶ-
 ସ୍ତରେ ଚଳଣପ୍ର ପଞ୍ଚ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଓ ସମସ୍ତ ପଞ୍ଚିକାରେ
 ଏକାଦଶସ୍ତରେ ଅଧିକ ଘର ପତ୍ରମାନ ଲାଗାବରବା ପୁସ୍ୟା
 ହେଉନଥିବାରୁ ସେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରୁବାରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁଁ ।

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
 CUTTACK.

Sir,
 With the exception of the un-
 fortunate Post offices and Dispensaries,
 to whom no respite comes that comes
 to all, all the Government offices at
 the Station have been closed to-day
 on account of Empress's Birth day.
 It is a day of great rejoicing to all
 Her Majesty's Loyal subjects in India
 and numerous other Dependencies
 scattered over the world, to see that
 our kind Sovereign has through the
 divine Mercy of the Almighty com-
 pleted the sixtieth year of her age,
 and thirty second of her reign. India
 has been under British rule for a
 period of nearly 122 years. But in
 no other English Monarch's reign
 could she so much attain the height
 of prosperity as she has done during
 the regime of our present Empress.
 The progress which India has now
 made whether we observe it from a
 social, educational, commercial or
 political point of view, must be traced

to the beneficent rule of Her Majesty.
 May she enjoy long life and peace of
 mind, and continue to confer blessings
 upon us Her Majesty's poor Loyal
 subjects of India.

It was the practice in olden days
 to celebrate the Birth-days of the
 Hindoo kings with great pomp. On
 such occasions charities were distri-
 buted to the poor, dinners given to
 the Brahmins, Kshettries and Sudras,
 and many other ceremonials observed.
 Why should not a similar practice be
 now introduced in honor of our Em-
 press in all the principal towns, and
 stations of India, and all her subjects,
 without distinction of creed and color
 be invited to meet together at certain
 places and pass the day joyfully?
 The cost to the state on this account
 will be trifling, compared with the
 sympathy and mutual good feelings
 which the occasion will create among
 the Europeans and the Natives.

Yours sincerely
 QUIDNUNG.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏତଦ୍ୱାରା ସଦସ୍ୟାଧାରଣ ଶୁଭ କର ଯାଇ ଶୁଭ ସେ
 ଓ ଚିତ୍ରଣା ମେଡ଼ିକେଲ ସ୍କୁଲର ବିଭୂତ କର୍ଷ ନିମିତ୍ତ କେତେକ
 ଗୋଷ୍ଠି ବୁଲି ଶାଲ ଅଛି, ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠି ଶୁଣି
 ଦିନାକେତନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର ଧିକ ଅପବକ ସେହି ମାନେ
 ଭକ୍ତ ସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟାପକ ବରକାନ୍ତ ଉତ୍ତା କରନ୍ତୁ
 ସେମାନେ ଅପସ୍ୟା କର ମାସ ତାଂସରତାକୁ ଲାଗାବତ
 ସେହିମାସ ତାଂସର ମଧ୍ୟରେ ୧୨ ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ସହୁତ ଧରି
 ଭକ୍ତ ସ୍କୁଲର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ପୁସ୍ୟକେଶେଘ ମହୋଦୟଙ୍କ ନିକଟ-
 ରେ ଦରଶଣ କଲେ ସେହି ମାନେ ଉପସ୍ୟ ହେଲେ
 ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କରଣିକ । ପ୍ରକାଶ-
 ଥାଇ କି ଭକ୍ତ ସ୍କୁଲ ନିଜମାସ ତାଂସରତାରେ ଚିତ୍ରକ ।
 ୨୫ । ୫ । ୧୧ ।

ମଲ୍ୟଗ୍ରାଣ୍ଠି

ପାତ୍ର ଉଦାନ ସାହେବ କଟକ ଅଗ୍ର ମ ୫ ୫୯	
ବାକୁ ସଦେଇ ସାହୁ କଲ୍ୟାଣୀ ୫ ୨୯	
କଳିକରୁ ପାସ ଦେବୀନାଥ ଅଗ୍ର ମ ୫ ୫୯	
ପାଣିପତି ସରଠ କଲ୍ୟାଣୀ ୫ ୨୯	
ଶିରଧାର ଘର ନିଜ ସାକସର କଲ୍ୟାଣୀ ୫ ୨୯	
ସଦାସରମାହାନ୍ତ ପୁସ ଅଗ୍ର ମ ୫ ୨୯	
ଶ୍ରୀ ଜୀ ବନା ନକ୍ଷେ ନରସିଂହପୁର କଲ୍ୟାଣୀ ୫ ୨୯	
ବାକୁ କ. ସିଂହ ଦାନଦେଇ ଅଗ୍ର ମ ୫ ୨୯	
ପାଣିପତି ସାମୁଂସ୍ତାନ ୫ ୨୯	

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସଦର କଟକ ପଲ୍ଲୀବାକାର କଟକ
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସହାୟତାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୮

ପା ୨ ରତ ମାତ୍ରେ ନୂନ ସକ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । କେବଳ ୩ ୨୭ ନ ସକ ୧୮୭୭ ପାଲ ଶକବାଇ

୧୨୩୩

ଅଗ୍ନିମ ବାଣିକମୂଲ୍ୟ ୫୫୯
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୫୨୯
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସଲ ୫୧୫୮

ବଙ୍ଗଳାର ନାନାଜିଲ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସ୍ଥାନରୁ ଯେଉଁ ହୁଏ ଉତ୍ତମାନେ କଲକତ୍ତାକୁ
ପଞ୍ଚିବାକାରଣ ଗମନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବସା
କମିତ୍ତ ହୁଏ ଉତ୍ତମାନେ ନାନାରେ ଗୋଟିଏ
ଅଧିକାରୀ କଲକତ୍ତା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ
କରବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁପମ ବିବେଚନାକର
ଗ୍ରାସକୁ ଲେଖକେଣ୍ଡୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ସର
ଅନୁକରଣ ଭେଦା ସଂକ୍ରମ କରୁଥିବା ବସନ୍ତ
ଏଥିପ୍ରକାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉକ୍ତ ସରକୁ କିମ୍ବଦ
ହୋଇଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ଏ ଜିଲାରୁ
ଭେଦା ସଂଗୃହୀତ ହେବାକାରଣ ଗତ ରବିବା-
ର ଏଠାରେ ସକ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ୪ ୦୦୯ କା
ଭେଦା ସ୍ଵାକ୍ଷରଣ ହୋଇଥିଲା ସକରେ ଅତି
ଅଳ୍ପଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ
ସକରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ ଅଧିକ ଭେଦା
ବେଳାକୁ ସକ୍ଷମ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭେଦା ସଂ-
କ୍ରମ କରବାପକାଶେ ଏକ କମିଟି କିମ୍ବଦ
ହୋଇଥିଲା ଉକ୍ତର ସକ୍ଷମତା ବାକୁ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ-
ତ ଘୋଷ ଓ ସମ୍ପାଦକ ବାକୁ ହାରିବାନାଥ
ଠକରଣୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ସକ୍ଷମରେ ବାକୁ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଘୋଷ
ଶ୍ରୀମତୀ ଭାରତେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ମୂଳ ଜନମା ଏଲଭଙ୍କ
ମୂଲ୍ୟାର୍ଥ ୪ ୨୦୦୯ କା ଭେଦା ସଂକ୍ରମ ହଲେ ।
ଏ ବସନ୍ତର ଚିତା ବିଲତରୁ ଭାରତବର୍ଷର
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରୀୟକାରୀ ଅନୁମାନଙ୍କ ବିମ-
ସ୍ଵରକ ଯୋଗେ ଅସିଥିଲା । ଭେଦାଦ୍ଵାରା

ଯେତେବେଳା ସଂଗୃହୀତ ହେବ ତହିଁରେ ବେ-
ସିତରସ୍ତ୍ରୀ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ହାସପିତାଲ
ନିର୍ମାଣ ହେବ ।

ଅନଗୁଳର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ବାକୁ ବିଜ୍ଞାନ
ପୂର୍ଣ୍ଣନାୟକ ମା ୧୫ ସର କୁମ୍ଭୀ ନେତ୍ରଅକ୍ତି ।
ଭାବନା କର୍ମରେ ତିନି ଏକଟି ରହେ । ଏ
କର୍ମର ବେତନ ଉକ୍ତ ଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ କେତେ
ଲୋକ ପ୍ରାର୍ଥା ହେବେ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ
କୁହୁଅଛୁ କି ଯେପ୍ରକାର ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଏ
କର୍ମରେ କିମ୍ବଦ ହେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ଅଟେ ସେ-
ଭଳି ଲୋକ କେହି ପ୍ରାର୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ତହିଁର କାରଣ ଏହ ଯେ ଅନଗୁଳର ଜଳ
ବାସୁ ଭଲ ନୁହଇ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସିଏ ସେ ପୀଡ଼ିତ
ହେବ ଏହସର ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ବିନାସ ଓ
ବାସୁବରେ ଭାବା ନିଜନ୍ତୁ ଅନୁଲକ ନୁହଇ ।
ଏଥିରୁ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରତିବନ୍ଧନ କରବା ଗଡ଼ଜାତ
ସୁପରିଶ୍ରେଣୀକର ନିଜନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବନା
ଅଧୀନରେ କରମାଳ ଅନଗୁଳ ଓ ବାଜି
ଏପରି ଭେଦି ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ଅଛୁ । କରମାଳ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଵାସ୍ଵକର ଅନଗୁଳ ତହିଁ ଉଣା
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାସ୍ଵକର ନୁହଇ ଓ ବାଜି ସ୍ଵାସ୍ଵ
କର ଅଟଇ । ବାର୍ଷିକରେ ଭାରତମଧ୍ୟ ଅଛୁ ।
ଅଧିକ ଭିକ୍ଷାନର ବେତନ ସମାନ । ଏ ବନ୍ଦୋ-
ବସୁ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ତନ୍ତୁ ବେବଳ ବେତନ
ବିଭାଜ ଦେଲେ ଯେ କରମାଳ ଓ ଅନଗୁଳ

ସକାଶେ ଭଲଲୋକ ମିଳିବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ
ନୁହଇ କାରଣ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇଟି ଟଙ୍କାକୁ
ଘୋଷନ ନାହିଁ ଭାସାପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଗଠ ପକ୍ଷ
କଡ଼ କଥା ନୁହଇ । ଅତଏବ ଅନୁମାନେ
ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ଉପରଲିଖିତ ଭିକ୍ଷାନର
ଉତ୍ତମାନଙ୍କର ଭବବର୍ଷରେ ଥରେ କେଣିଏ
ବଦଳୀର ନିୟମ କରବା ଉଚିତ ଏପରି ହେଲେ
କୌଣସି ଉତ୍ତମାନଙ୍କର ଏକାବେଳେ କି ଅବ-
ର୍ଷରୁ ଅଧିକ କାଳ ଏକ ଅସ୍ଵାସ୍ଵକର ସ୍ଥାନରେ
ରହେ ନାହିଁ ଓ କିବର୍ଷ ଉତ୍ତରୁ ଭିକ୍ଷକ
ସ୍ଵାସ୍ଵକର ସ୍ଥାନରେ ରହୁ ଅପଣାର ଗାଉରବ
ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ କର ନେଇପାରିବ । ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଧିକ କାଳ ମନସ୍ଥାନରେ ପକାଇ
ରଖିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ନିଷ୍ଠୁରତା ଅଟଇ
ସୁତରାଂ ଏଥିର ପ୍ରତିବନ୍ଧନ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏପରି ନିୟମ ହେଲେ ବେତନବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥାନ
ବିବେଚନାରେ ନ ହୋଇ ଘାଟିବାଳ ଶୁକ୍ଳ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ହେବାର ଉତ୍ତମ । ଯେମନ୍ତ କେତେକ
ମହକୁମାରେ ଏକବର୍ଷ ବା ଦୁଇବର୍ଷ ଉତ୍ତରୁ
କର୍ମକାରମାନଙ୍କର ବିଧି ବେତନ ବିଭାଜିବାର
ନିୟମ ଅଛି ସେହପରି ଉତ୍ତମାନଙ୍କର
ବେତନ ବୃଦ୍ଧିର ନିୟମ ହେଲେ ଉପସ୍ଥିତ
ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତମାନଙ୍କର ସହକରଣ ଅନୁଷ୍ଠ
ହେବେ ଓ ଜଳ ବାସୁର ବାଧା ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି
ବୋଧ ହେବ ନାହିଁ ।

ବମ୍ବେ ଡକାୟତ୍ତ ।

ବମ୍ବେ ବିଭାଗ ଅନୁର୍ଗତ ସୁନା ଜଳର ଡକାୟତ୍ତ ଓ ଘରଘୋଡ଼ର ସଂକ୍ଷପ ସମ୍ପାଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିପ୍ରକାରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଡକାୟତ୍ତ ନିମ୍ନେ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ଓ ଡକାୟତ୍ତମାନେ ବି ଦବା ବି ଗ୍ରହ ଲେକନାମକର ଘର ଲୁଚିବାରେ ରହିଲେ ଓ ଏଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ ହୋଇ ଘରଘୋଡ଼ର ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏ ଡକାୟତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଶିକ୍ଷିତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସରଦାର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସୁଲସ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାରେ ଅସାର୍ଥକ ହେବାରୁ ସଲ୍ଟନର ସାହାଯ୍ୟ ନିଅ ହୋଇଅଛି ବିନ୍ତୁ ଡକାୟତ୍ତମାନେ ଶୁଭ ନ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଜଗାଇବା କାରଣ ଘୋଷଣାଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ତହିଁର ମର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରଅଟଇ ।

ବମ୍ବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରତି ଅପେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ତର ନାୟକର ଚଳଚ୍ଚଳିକାକୁ ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରାମ୍ୟମାନ ଲୁଚି ବଡ଼ମାନୁ ସୁନା ଜଗରକୁ ଆସିଅଛୁ ତେଣେ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଗୋଟି ଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଜଣାଇ ଦେବଅଛି ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଯଥେଷ୍ଟ ଗନ୍ଧ ହୋଇଥିଲେତେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗାନ୍ଧ୍ୟବାସିନୀ କିନ୍ତୁ ହେଉଅଛି । ଅଧିକାୟକ୍ଷମ ଶୁଭ ମରହଟ୍ଟା ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକେ "ଗୋଟଗାର" ନ ପାଇବାରୁ ଅତି ପରବ୍ରାତରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ହର ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କଳାଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କେବଳ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କର୍ମ ଯୋଗାଇ ଅଛନ୍ତି, ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଅନାହାରରେ ମରୁ ଅଛନ୍ତି ବିମ୍ବା ଡକାୟତ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଜେଧାତମାନେ ବଜନ୍ତି ଅଗାମୀ ବର୍ଷ କାଣ୍ଡ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଡ଼ବ, ଏ ପ୍ରକାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବେବେକାରମାନଙ୍କୁ ବେକାର ବା କର୍ମ ନ ଯୋଗାଇଲେ, ବ୍ୟାପାର ବାଣିଜ୍ୟର ସୁବିଧା ହର ନ ଦେଲେ ଉତ୍କଳରେ କର୍ମ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଦେଉଳକୁ ଉଠା ନ କଲେ, ଅନୁମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ବା ଅହାର ନ ଯୋଗାଇଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଲୁଚି କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନ ହେବୁ ବରଂ ଉତ୍କଳରେ ତମାନଙ୍କର ଘର ଲୁଚିବୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଯେତେ ଧନ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛୁ ତଦ୍ୱାରା ସାହସିକ ଅନୁଚରଣ ସମବେତ କରି

ଅବଲୁଣ୍ଠନ ଓ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଅନୁମାନଙ୍କୁ କଥା ନ ଶୁଣିଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନେବୁ । ତଳ ସାହେବ ଦୁଃଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଅବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପାଗା ଦେବୁ । ସୁଲସ ଡକାୟତ୍ତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଘୋର ନ ପାର କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧର ଅଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଡ଼ଲେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅନାହାରରେ ମରବେ ବିମ୍ବା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅନୁମାନଙ୍କ ପରି ଅବଲୁଣ୍ଠନ କରିବେ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଦଳ ବୁଲି ହେବ । ଏହିଦଳରେ ଶବରୁ ସହସ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଚାଲିବି ଉତ୍କଳ କରିବୁ ଓ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମିଶି ବିପୋକ ଜାତ କରିବୁ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟ ଏହିଦଳକୁ ଦମନ କଲେ ଅନ୍ୟଦଳ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ବାହାରିବେ । ହେ ଲକ୍ଷ ସାହେବ ! ଶିବାଜୀଙ୍କର କାଣ୍ଡକୁ ମନେ କରି ସାବଧାନ ହୁଅ ଓ ଲେକନାମକୁ ବେକାର ବା ଅହାର ଦିଅ ନଚେତ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ନରବଳ ପଠାଇ ଦେବୁ । ତୁମ୍ଭର ମୁଣ୍ଡ ଆଣିଦେବା ନିମନ୍ତେ ସହସ୍ତ୍ର ଟଙ୍କା ସୁସ୍ଥାର ଯାଗିଅଛୁ । ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେ ଅଧିକାୟକ୍ଷମ ଆବା ନିରୁପତ ସମୟରେ ମର ନ ପଡ଼ି ତେବେ ତୁମ୍ଭର ବଧ ପାଇ ଅନ୍ୟ ସମୟ ନିରୁପେକ ହେବ । ଏଥିର ପ୍ରଚଳିତ ସୁନାର ଖଲେକ୍ଟର, ଗବର୍ଣ୍ଣର ଓ ସମ୍ପାଦସମାଜଠାରୁ ପଠାଇ ଅଛି ଲି ।

ଏ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ଉତ୍କଳ ମରହଟ୍ଟା ସମୟର ଦୁଇଗୋଟି ଗୁଜବାଟି ଓ ସରକାରୀ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଦଖାଦର ଉତ୍ତ୍ୟାଦ ଅଧିକାରୀ ହେଲ । କି ୨୦୦ ଟା ଗସ୍ତାଗା ଡକାୟତ୍ତ ବରଦାର ପୁଅ ଦେବାନ ଗଣେଶ ପନ୍ଥଙ୍କ ଘରେ ପଡ଼ି କେତେ ଜଣ ପ୍ରହରଙ୍କୁ ପ୍ରାଣରେ ମାର ଟ ୨*୦୦୦୦ ଟା ମୁଲ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ଗଲେ । ଗୁଜସ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଡକାୟତ୍ତମାନେ ଅନେକ ଅଧିକାୟକ୍ଷମର ଘର ଲୁଚି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଲେକନାମକର ଘର ଓ ସରକାରୀ କଚେରୀ ଓ ଗୁଜବାଟିମାନ ଯୋଡ଼ି ଅନେକ ପ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଲୋକେ ବଡ଼ କାତର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୌଠାରେ ସମ୍ପଦାୟ ଛାମ ଲୁଚି ନେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏତେ ବାହାଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ବନବେଳେ ସୁଦା କୌ-

ଠାରେ ଡକାୟତ୍ତ ବରୁଅଛନ୍ତି । ଏସବୁର ଉପାଦାନ ବିବରଣ ସୁନାଦାସ ହେତୁ ଲେଖି ନ ପାରୁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବି ପ୍ରତି ଗୈର ଡକାୟତ୍ତ ନିମକାଣରେ ତମବେ ? ସେମାନଙ୍କୁ ଗାହିତ କରିବାରେ ବି ସକ୍ଷମ ନ ହେବେ ? ଡକାୟତ୍ତକୁ ଦମନ କରିବାର ଯଥାର୍ଥ ଉପାୟ ହେଉଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ କେତେକୃତ ସଫଳ ହୋଇଅଛି । ସୁଲସର ସୁପରଣ୍ଡେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ମେଜର ଡାକ୍ତର ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଡକାୟତ୍ତକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ସରଦାର ଦୋଷିଲକ ଗୁଡ଼ି ଓ ଅନ୍ୟ କି ୪ ଟାଙ୍କୁ ତଳ ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ଅତଳ ଓ କି ୪ ଟାଙ୍କୁ ଧୂଳ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଲୁଚିତ ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଅନୁମାନଙ୍କୁ କି ୪ ଟାଙ୍କୁ ବନୁକଲ ଅପାତ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ସୁଲସ ଓ ପଲଟନର ଯତ୍ନରେ ଅଧିକ କେତେକ ଡକାୟତ୍ତ ମରୁ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଓ କେତେକ ଅନ୍ୟତ ଦୌର ସୁପର୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ କେତେକ ଛୁଇଁଦିଏ ହୋଇ ପକାଇଅଛନ୍ତି । ଦୌର ସୁପର୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତରନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସରଦାର ଅଛନ୍ତି । କେତେକ ବାଞ୍ଛଣ ଅନ୍ୟତ ଘରଘୋଡ଼ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଅଗ୍ରଧରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌର ସୁପର୍ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତରନାୟକ ଅନେକ ଡକାୟତ୍ତ କରିଅବାର ହଳେ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିଅଛି । ଧୂଳ ଘରଘୋଡ଼ଅଳ କଦାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ କେବେଗାଳ ତେଲ ଯୋଗେ କୌଠାଘରମାନ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି । କେତେକଘରେ ଗ୍ରହରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କାଗଜ ଉତ୍ତ୍ୟାଦ ଠକର ଉତ୍କଳରେ ଅନେକ ବେବେଗାଳନ ତେଲ ପାଇ ନିଅ ଲଗାଇଲେ, ତାହା ଜଗରୁ ପ୍ରଭରେ ନିଅ ଧରଲ । ସୁନାର ଲୋକେ ନାଗ ଦେବା ପାଇଁ ଗାହିକ ଏତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଲୁଚିକରୁ ଡକାୟତ୍ତମାନେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଅବଲମ୍ବେ ଗାହିତ ହେବେ ଓ ସୁନାରେ ପାନ୍ତ ବସତ କରିବ ।

ସରକାରୀ ଜୁଲମ ।

"ଜୁଲମ ନ ହେଲେ ସରକାରୀ କର୍ମ ଚଳଇ ନାହିଁ" ଏ କଥା ଏଠା ଉପଶମେକସ୍ତୁର ଗ୍ରାସୁତ ହାଣ୍ଡର ସାହେବ ବହୁଅବା ପ୍ରବଳ ପୁଅ

ପ୍ରସାଦରେ ସତେ ଅଭ୍ୟାସର ପ୍ରସାରରେ
 ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲୁ । ଉତ୍କଳସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅନୁମାନ-
 କର ଅଥ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ
 ମେଳଣରେ ବସିଲେ ଏ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିନ୍ଦୁ
 ଜୁଲମ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଯେଉଁ ନୁହେଁ ତେତେ
 ବେଳେ ବାଦ ଉତ୍ତର କଲେ ହିନ୍ଦୁ ଜୁଲମ
 ସ୍ୱୀକାର କଲେ ମାତ୍ର ତହିଁର ପ୍ରକାଶ କରୁ
 ନାହାନ୍ତି । ତହିଁ ସାହେବ କହିଲେ ସରକାରୀ
 କର୍ମପାଇଁ ଜୁଲମ ହୋଇଅଛି ଓ ପଲଟନ ଗଳ
 ବେଳେ ଏହିପରି ଅନେକ ଗାନ୍ଧି କୁଳ ବେହେରା
 ବଳପୁରୁଷ ଧରନ୍ତା । ଅନୁମାନେ କହି କୌ
 ଯେ ସମୟରେ କାହାକୁ ବଳପୁରୁଷ ଗ୍ରମ
 କରାଇବାର ଦୋଷ ଅଟେ ଓ ଏହେତୁ ଦଣ୍ଡିତ୍ୟ
 ଅଇନରେ ତହିଁର ଦଣ୍ଡ ଯଥାକ ହୋଇଅଛି ।
 ତେବେ ପଲଟନ ସିବା ଅସିବା ସମୟରେ ଏ
 ଦୋଷ ତେଜେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ପଲ-
 ଟନ ସଙ୍ଗେ ଏଠା ଲୋକେ ସିବାକୁ ଚୟୁ କରନ୍ତି
 ଗାନ୍ଧିବାନୁ କୁଳ ଉଦ୍ଧାରମାନେ ଅଛି ଓ କିନ୍ତୁ
 ଅଧିକ । ସେମାନଙ୍କର ଆଗତ୍ୟ ଏହି ଯେ
 ପଲଟନ ସଙ୍ଗେ ଗଲେ ଜାଲ ଦେଖାଯାଉଛି
 ହେବାକୁ ପଡ଼ନ୍ତ କିମ୍ବା ରକ୍ତକ୍ରମିରେ ପ୍ରାଣ ସିବ
 ଏହି ଚୟୁରେ ସେମାନେ ପଲଟନ ସିବା କଥା
 ଶୁଣିଲ ମାତ୍ରକେ ଗାନ୍ଧି ବଳଦ ଲୁଚନ୍ତି ଓ ଆସେ
 ଲୁଚି କୁଳକୁ ଓ କର୍ମକ୍ଷମ ମୂଳ ଅପେକ୍ଷା
 ଅଧିକ ଯାଚିଲେହେଁ ସେମାନେ ସିବାକୁ ଉଚ୍ଚକ
 ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାରେ ବଳ ନ ଚଳାଇଲେ
 ବରଷ କର୍ମ ଚଳବ, ଏହେତୁ ପଲଟନ ଗଣାୟାତ
 ସମୟରେ ବଳେ କୁଳ ଉଦ୍ଧାର ଧରନ୍ତା ଗୋ-
 ଟିଏ ଅଇନପାଠ ବସବବ ହୋଇଅଛି । ତଥାପି
 ଜଳ କର୍ମକ୍ଷମାନେ ଦୁଃଖୀ ଗାନ୍ଧିବାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଚାନ୍ଦୁଗ କଠିନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଅଥ କାହା କଥା ଦୂରେ ଥାଉ ବସ୍ତୁ ସାହେ-
 ବଙ୍କ ସର ପ୍ରତାପଗାଳୀ ମେଳଣରେ ସେମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ସୁବନ୍ଧୁ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଏଠାରେ
 ଥିବା ସମୟରେ ପଲଟନ ଥରେ ଦକ୍ଷିଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଗାନ୍ଧି ଚୟୁଥିଲେ ଗାନ୍ଧିବାନମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସିବାକୁ ଅଧିକୃତ ବେଦାରୁ ଉତ୍ତମ୍ ସାହେବ
 ସେମାନଙ୍କୁ ନ ବଳାଇ ପଲଟନକୁ ମନା କର
 ଦେଲେ । ତହିଁ ଅନ୍ୟ କହୋବସୁ ହେଲା ।

ସେ ଯାହାହେଉ ପଲଟନ ସିବା ଓ କେତେକ
 ଅମିନ ମଫସଲରୁ କଟକ ଅସିବା ଏ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟା
 ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନୁର । ପୁଣି ପଲଟନ ସିବା

ସମୟରେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଗାନ୍ଧିବାନମାନଙ୍କୁ ଧର
 ଯାଏ । କେତେ ଉତ୍କଳେକ ଗାନ୍ଧିରେ କୌଣସି-
 ଠାକୁ ଯାଚିଥିଲେ ତାକୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ଉଚ୍ଚ ଦେଇ
 ତାହାର ଗାନ୍ଧିକୁ ବଳପୁରୁଷ ଧରନ୍ତା କହାପ
 ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସାମାନ୍ୟ
 ଅମିନ କୁଳଅରୁ କଟକ ଅସିବାପାଇଁ ଏକା
 ହେଲ ଓ କିଏ ମେଳଣରେ ବିଚାରରେ
 ତହିଁରେ କିଛି ଦୋଷ ନ ଥିଲା । କୁଳଅ
 କଟକରୁ କେବଳ ୧୮ ମାଇଲ ଅନୁର ସେ-
 ଠାରୁ ଏଠାକୁ ଗାନ୍ଧି ଉଦ୍ଧାର ସବଦା ଗଣାୟାତ
 ହେଉଅଛି । ସେ ଅଧିକରେ ଗାନ୍ଧି ଅପ୍ରାପ୍ତି
 ନୁହେଁ ଅମିନମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବେହେରା ଯାଚି
 ଗାନ୍ଧି ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ସା-
 ଥାନ୍ତେ । ଅସାମିନମାନେ ଅଠଗଣ ଗାନ୍ଧି ପାଇ
 ଥିବାର ସ୍ୱୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ତେଣୁ କରିଥିଲେ
 କି ଅଥ ଗଣେ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ? ଗାନ୍ଧି ନ
 ପାଇଥିଲେ କୁଳ ପାଇଥାନ୍ତେ ଓ କୁଳଦ୍ୱାରା
 ସେମାନଙ୍କ ବୋଧ ଉଦ୍ଧାର ସହଜରେ ଅସି
 ଥାନ୍ତା । ଅସାମିନମାନେ ଏପରି ତେଣୁ କରି
 ଶକ୍ତିକ ହୋଇଥିବାର ଜବାନରେ କହି ନାହାନ୍ତି
 ତଥାପି ସେମାନେ ଏକ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟକର ଗାନ୍ଧିକୁ
 ବାଟରେ ଧର ବଳପୁରୁଷ ସେ ଉତ୍କଳେକ ଓ
 ତାହାର ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ବାହାର କରି
 ଗାନ୍ଧିକୁ ଘେନି ଗଲେ ଓ ତାହା ଜଣେ ମେଳ
 ଶୁରଙ୍ଗ ବିଚାରରେ କୌଣସି ଅବଧାନ ହୋଇ
 ସରକାରୀ କର୍ମ ଉପଲକ୍ଷରେ ଅବଧାନ ଓ
 ଉଚ୍ଚକ ବୋଧ ହେଲା !! ହ ଶୁଣିବାହେବ କିଲେ
 ଗାନ୍ଧି ବା ବର୍ଗରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଚି
 ଥାନ୍ତେ ପଥରେ କେତେ ସରକାରୀ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତେ
 ତାଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିରୁ ବାହାର କରି ଦେଇ ତାଙ୍କ
 ଗାନ୍ଧିକୁ ବଳପୁରୁଷ ଘେନି ଯାନ୍ତା । ସାହେବ
 ମହୋଦୟ କେତେ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ନ୍ତେ ତାହା
 ତାଙ୍କ ମନ ଜାଣନ୍ତା । ତେତେବେଳେ କି ସେ
 ଏ ପ୍ରକାର ଭବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍
 ସରକାରୀ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତେ ଜୁଲମରେ କିଛି ଦୋଷ
 ନାହିଁ ?

କିମ୍ବା ଜୁଲମରେ ସରକାରୀ କର୍ମ ଚଳ ନ
 ପାରେ ହାଣ୍ଡଲି ସାହେବଙ୍କର ଏପରି ସଂସ୍କାର
 ଅତି କ୍ରମସୂତ୍ର ଅଟେ । ଯଦ୍ୟପି ଅନ୍ୟର କର୍ମ
 ଅଭ୍ୟାସରେ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ଚଳଇ ଓ କେହି
 ଅଭ୍ୟାସରେ କଲେ ଦଣ୍ଡନାୟୁ ହୁଅଇ ତେବେ
 ସରକାରୀ କର୍ମ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସରେ
 ଚଳବ ନାହିଁ ଓ କେହି କର୍ମକ୍ଷମ ଅଭ୍ୟାସରେ

କଲେ କାହିଁକି ଦଣ୍ଡନାୟୁ ହେବ ନାହିଁ ? ସର-
 କାର କରନ୍ତ ଦେବାରେ କାଉର ନୁହନ୍ତି ବରଂ
 ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କରନ୍ତି
 ଦନ୍ତ । ସରକାରୀ ନାଳ ଓ ବାରକପାଖୁର
 ଅଭ୍ୟାସ କର୍ମରେ ଅଧିକ ମୂଳ ମିଳୁଥିବାରୁ
 ମୂଲ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ସେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
 ଲୋଡ଼ୁଅଛନ୍ତି । ଏହି ହେତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଳ ଅନେକ ବର୍ତ୍ତି ହୋଇଅଛି
 ଓ ଅନେକେ ମୂଲ୍ୟଅଧିକ ପାଇବାର କଠିନ ।
 କେବଳ ସରକାରୀ କ୍ଷୁଦ୍ର କର୍ମକ୍ଷମାନେ ବୃଥା
 ଅନୁକାରପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟାୟ ବଡ଼ ମନେ କରନ୍ତି
 ଅତ୍ୟଧିକ ଅଧ୍ୟୟନ ଦେଖାଇବା ଓ କିଛି ଲାଭ
 କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଏ ଘେନି ସେମାନେ
 ଅଭ୍ୟାସରେ କରନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସରକାରୀ କର୍ମ
 ହେତୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ଅବଧାନ ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ଅବଧାନ ଥାନ୍ତା ତେବେ
 ତହିଁପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅଇନରେ ବର୍ତ୍ତିତ ବ୍ୟାଜ
 ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହା ନ ହୋଇ ତହିଁର ଦଣ୍ଡ-
 ବ୍ୟାଜ ଅତି ହାଣ୍ଡଲି ସାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ତ୍ତିତ
 ବ୍ୟାଜ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କର କର୍ମ
 ଅନୁକାର ବ୍ୟବେଦନା ପୁରୁଷ ଚଳିଲେ ସର-
 କାରୀ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତେ କାହାରି ଜୁଲମ ଅବଶ୍ୟକ
 ହେବ ନାହିଁ ଓ ହେଲେ ତାହା ଦୋଷ ।
 ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁଣା ପ୍ରକା ଉତ୍କଳ
 ସମାଜ । ସରକାରୀ କର୍ମରେ ଅଭ୍ୟାସରେ ବେଳେ
 ତାହା ଅପରାଧପୁରୁଷ ନ ଘେନି ଓ ଅଭ୍ୟାସରେ
 ଅବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି
 କରନ୍ତା ବିଚାରପତି ବିଶେଷତା ବାରକ୍ଷର
 ବିଚାରପତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନଡ଼ ଚଳନାୟୁ ଅଟଇ ।
 ଏଥିରେ ଅଭ୍ୟାସରେ ମାନେ ଉତ୍କଳ ପାଇବାର
 ସମ୍ଭବ ଏହେତୁ ଅନୁମାନେ ପୁନଶ୍ଚ କହି ଯେ
 ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଏପରି କଥା କହିବାରେ ହାଣ୍ଡଲି
 ସାହେବ ଧୂଳି ହୁଅଅଛନ୍ତି ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଣିଲୁ
 ହାଣ୍ଡଲି ସାହେବ କୁଳ ଏକକଣ୍ଠ ଅସାମିନକୁ
 ମାରପିଟ ଦୋଷରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ସମୟରେ
 ତାକୁ ସନ୍ତୋଷ କରି କହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ଯେ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସରେ କରୁଅଛୁ ଏହା ବଡ଼
 ମନ, ରବିଷ୍ୟତରେ ଏପରି କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 କଠିନ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ଯାହା ହେଉ ସାହେବ
 ମହୋଦୟ ଯେ ଅପଣା ଗ୍ରମ ପଞ୍ଚାଦ୍ୱ ଗୁଣି ପାଇ
 ଅଭ୍ୟାସରେ ଅମିନମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇ ଦେଲେ
 ସୁଖର ବସ୍ତୁ ।

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଉପ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେବିଭକ୍ତଙ୍କର ଏକଦର୍ଶ ଫର୍ଦ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚଳମାସର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେ ଅପରାଜ୍ୟ କର୍ମରେ ବରଜ ମାସ ତା ୨ ବିଶେଷ ଭାବରେ ହୋଇପାରେ ।

ବନ୍ଧନା ନାଦପୁରସ୍ତୁତି କୁର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ଏକ ପଞ୍ଚାଳୀ କରୁଥିବାରୁ ସେ ଦୋଷରେ ଯେଉଁ ସୁଯୋଗ ହୋଇପାରେ ।

ରାସେଇଦାର ମହମ୍ମଦ କୁସେନାଣୀ ଉତ୍କଳ ମହିମ ସାମାଜ୍ୟ କାହାଣୀକୁ ଯେଉଁ ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଚ ସେ ଦେଖ ସବୁର କଣ୍ଠେଷ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ସୋମାଜ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଦାୟ ଛାଡ଼ିଲେ କାର୍ଯ୍ୟକ ଟ ୫୦୦୦ ଟା ରାସୁଲର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ମାଗିଦାସୁଲର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବସୁଲର ଜଣେ ପାଠକୀ ତାହାର ଗାରି ଦକ୍ଷିଣା ସମାଜୀୟ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରୁଥିବାରୁ ଦକ୍ଷତର ସେନେକାସ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୋର ତାଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ନିମିତ୍ତ କେତେକ ଖଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକ କିମ୍ପା ସରକାରୀ ମେଳକଲ କଲେଜମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନ କରୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଉତ୍କଳ କଥା ।

ରୁହୀଣୀ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ସେଠା କମିଶ୍ନର ଓ ଜଳ ପଦରେ ପୁଅକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିସ୍ତୁତ୍ତ କରିବା ନୀତିର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଅବେଦନ କରୁଅଛନ୍ତି । କମ ସାହେବ ଏଥିର ବାରଣ ଅଛି କି ?

ବାବୁର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଉତ୍କଳ କମିଶ୍ନରଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀ କରନ୍ତୁ । ଅପେକ୍ଷାକାରରେ ୨୦ ଜଣ ଶ୍ରୀ ଜଣକ ପରେ ତଳ ବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତାହାର ଟ ୧୦୦୦ ଟା ମୁଲ୍ୟର ଅନୁକାଶକ ଶ୍ରେଣୀ କରୁ ନେଲେ । ଏଥିର ମତଦାୟୀ ହେବାକୁ ମେଳକର ସାହେବ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀକୁ ଶ୍ରେଣୀ ଅପ ମଧ୍ୟରେ ବସାବ ଲେଖାଏଁ ଓ କାହା ୧୭ ଜଣଙ୍କ ଦେ-ପରେ ମତାସୁତା କରୁଥିବା ଦୋଷରେ ଚଳମାସ ଲେଖାଏଁ ଲଠିର ପଦପ୍ରମ ସହର କବଚ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଅତି-ଲରେ ଜନ ସାହେବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁ ଦେଲେ ।

ମେଳକରୁର ଜଣେ ଚୋର କଳେକର ଓ ଜଣେ କଳେକର ଏକ ଦାସମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସାକାର କରୁଥିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତର ଅପାଦ କରୁଥିବାରୁ ସାଦରଣ ଲେଖାଏଁ-କରିନ ପଦପ୍ରମ ସହର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ପୁରୁଷ ସାବଧାନ ।

ପ୍ରମୁଖର ବାକିକରପଦିଆ ଗପ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ଓ ମେ ମାସର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ଅପେକ୍ଷାକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେ ପଦିଆ କାହାର ନ ଦେ । ଏଥିର ବାରଣ ସମାଜକ ମତାସୁତାକୁ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଅର୍ଥା ଲକ ଓ ତାଙ୍କର ମାନବକ ଅନୁଷ୍ଠା ଅଛି । ବଳଦେବ ଉତ୍କଳ ସମାଜରେ ଦେଖାଏଁ ସମ୍ପାଦକର ଦଣ୍ଡା ପ୍ରାପ୍ତ ଏ ସମାଜ ।

୧ । ଏକଦେଶର ଗେନେକରୁ ଅବଦତ ହେବୁ ୧୦ ମଇ ମାସ ତା ୧୧ ଯଦେ ନେପାଳ ସୈନ୍ୟର କମାଣ୍ଡର ଚଳମାସର କମାଣ୍ଡରର ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତାହାର ପଦାକୁ ସହମତକ କରୁଥିବା ଅଥ ଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ।

୨ । କୁରୁତ ନିକର ଅନୁଷ୍ଠାତ କଳାଗ୍ରାମରେ ଗପ ତା ୨ ରାଜ ଦେଖୁ ସୋମନାର ଦେଇ ଦୁଇପ୍ରକର ସମ-ପୂରେ ସମେଶର ଦୋଷ ନାମକ ଜଣେ କଲକ୍ତ ପରେ

କୋଟିଏ ନିଗଦ କପୁତା ଗାଈ ଦୁଃଖ ମାସ ଗର୍ଭଧାରଣ ଗରୁ ଗୋଟିଏ ମନୋହର ମୁଠ କରୁଣାକ ପ୍ରକର କରୁ-ରୁଛି । ସେହି ବାହୁରିଣୀର ସମୁଦାୟ ଅବସ୍ଥା ହାତ ଦେହ-ରୁଲ୍ୟ । ଗଜପୁର, ଗଜପୁର, କମଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଗଜ-ପୁର, ଗଜପୁର, ଗଜକର୍ମ, ଗଜକର୍ମ, ଗଜପୁର, ଗଜପୁର, ଗଜପୁର, ବକଦେମାକଳୀ, ଗଜପୁରୀର ଦାର । ତହିଁର କୁହମାତ୍ର ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ ଦେଖା ସାଧ ନାହିଁ । କେବଳ ପାଦତଳରେ ଗୋରୁ ଶୁଭପତ୍ର ଗୁଣେଷ୍ଟ ଶୁଭ ସୁଧ । ଏହି ଅକ୍ଷର ବ୍ୟାପାର ଦେଖିବାପାଇଁ ୨ ପଦ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚନମ ପଦର ଅବଦାନ ବୃକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୁଇପ୍ରକର ଦେବ ଏକନ ସମବେଦ ହୋଇଅଛି ।

ସୁଶାସୀଏ ସେ କୋଡର ମେସର ମାନ୍ୟକର ତାଣ୍ଡି ପୁଲ ସାହେବ ଏହି ମାସକୁ ଗୁରୁମାସର ହୁଅନ୍ତୁ ନେକେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ କର୍ମରେ କେହି ଏକଜଣ ନିସ୍ତୁତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ମାନ୍ୟକରଦ୍ୱାରା କଳେକର ସାହେବଙ୍କର ଏକଜଣ ଅଛନ୍ତି ସେ ଦୁଇ ମେସରକର କର୍ମ ତଳାଢ଼ିକେ । ଦୁଇମାସ ଉତ୍କଳରେ ବଳେକର ସାହେବ ଦେଖିଥିଲେ ମାନ୍ୟକରଦ୍ୱାରା ତାଣ୍ଡି-ପୁଲ ସାହେବଙ୍କର ଏକଜଣ ନିସ୍ତୁତ୍ତ ହେବେ ।

ମାନ୍ୟକର ଦୁଇଟି ନିବାସର ନିମିତ୍ତ ଟ ୮୫୦୦୦୧୧୧ ଟା ନି-ରୁଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଦୁଇଟି ନିବାସକର ନିଗ୍ରହ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଦେଖା କେବଳା କଲେକର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଏକଦେଶ ଟଙ୍କାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଦକ୍ଷତର ଏକା ମାନବର ଦାୟତ୍ତ ୫୭୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକର ଧନ୍ୟ ଦେବ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନର ଏକଦେଶ ପଞ୍ଚକୋର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ହେବାପାଇଁ ସାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ପରମାତ୍ମ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ସାଧାରଣ ଏକେ ସାଧାରଣପ୍ରାପ୍ତ ସେ ଅଧ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ନିସ୍ତୁତ୍ତ କରୁ ନ ପାରେ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପରମାସରେ ବଦାକିତି କରୁଥିବା ଅରଣ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନୁଷ୍ଠାନର ସବୁ ବସ୍ତୁ ଅକ୍ଷର ।

ସୁଶାସୀଙ୍କର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ ବାହାରେ କେତେକଦେଶ ହୁଲୁକ୍ତ ନିବାସ କରୁଥିବା ଦେଖା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସମାଜସମୟରେ ତାହା ମାନଙ୍କୁ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରମାଦ କରୁଥିବା ଦେଖି-ସଙ୍ଗେ କରୁଥିବା ଦେଖି ମିଶାଇ ଅଛନ୍ତି କରନ୍ତୁ । କେତେକଦେଶ ଉତ୍କଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସଦ୍ୟ ବାହାରିବ ନିଅନ୍ତୁ । ଦୁଇ-ସାମାଜ୍ୟ ଏକଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକଦେଶ କରୁ ଅସୁଅଛି । ସମସ୍ତ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚକୋର ଜଣେ କରୁଥିବା ଦୁଇମରେ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିର ପଞ୍ଚକୋର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଅଛି । ଅତିକ୍ରମ ସୁପରକେଶେଷ ବାବୁ ଦତ୍ୟାକଣୀ ନିକେ ସେହି ସବୁ ବଦମାସରେ ଧରୁଥିବା ସାଧିଅଛନ୍ତି । ସେ ଦୁ-କରୁ ଧରୁଅଛନ୍ତି । କେତେକ ପୁରୁଷ ଦେଖି ଉତ୍କଳର ବନ ଥିବ ସେହି ପୁରୁଷା ଉତ୍କଳମାନଙ୍କେ ପୁଣି ତାହାର ପରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନକର ନିସ୍ତୁତ୍ତ ଦେଖୁ ସେ ଦୁଇମ ଲକ୍ଷ କରୁଥିବା ଦେଖି ଦୁଇମାନଙ୍କେ କଲେକର ଉତ୍କଳର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁଷକ୍ରୀଡ଼ରେ କୋଟିଏ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ତାହା ସାମାଜ୍ୟ ଚଳୁଥିବା ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀର ପଞ୍ଚକୋର ପାଇଅଛି ।

ସମସ୍ତ ନିସ୍ତୁତ୍ତରେ ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ମତୁଷମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଅଛି । ସେଥିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦୋଷ-ବ୍ୟାପାରକ କପୁଷ ବ ୧୮ ଓ ତଳୁ ସେ ଏପରି ସୁଧ ଏକ ଦର୍ଶ ସେ ସେ ଓକିଲରେ ମ ୨ ହେ ଦେଇ । କେତେକଦେଶ ବାମନ ଏକ କେତେକଠାରୁ ଗୋଟିଏ ମନକ ସମାଜ

ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷର ହୋଇଅଛି । ବାମନମାନଙ୍କ ଅକ୍ଷର ଅପେକ୍ଷା ଏକ । ସେମାନଙ୍କ କପୁଷ ପ୍ରାପ୍ତ ୧୪ । ୧୫ ବର୍ଷ ତଳୁ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀ (ତା ୧ । ୦) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଟିକର ଓକିଲ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାହେବଦେଶେ ମାତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟିଏ କରୁଥିବା ଥିବ । ତାହାର ଅଧିକାରକ କରୁଥିବା ସେ ଦୁଇଟି ହେବାକେଳେ ତାହାର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଏକ ଦେଖ ଦର୍ଶ ଏକ ଓକିଲରେ ଅଧ୍ୟାପକ ମାତ୍ର ଥିବ । ପୁରୁଷକେଳେ କେତେ ଅକ୍ଷରକାଗ୍ର ।

ମାନ୍ୟକର ସିକରସହିଷର ସାଧି ସାହେବ ସେ କ ସର୍ବ ଦେଶର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀର ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦେଖା କରୁ ଥିଲେ, ପଦ ଉପାଦାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରକର ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ପ୍ରତ ସାଦରେ ପ୍ରଦାନ ନିଗ୍ରହକରଣ କରୁ ଅଛି । ପ୍ରତ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହର ତାହୁଣୀ ପୁଣା ହେଉଅଛି । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଦୁଇମାନଙ୍କୁ ପରୁତାରେ ଦେଖାମାନଙ୍କେ ସାଧାରଣ-ରେ ଦେଖା କରୁଅଛନ୍ତି; କରୁ ଦୁଇ ମତୁଷକେ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରେ ଦେଖୁ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକାରମାନଙ୍କ ଦୋଷେ ଦୈନିକି ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀର ସାଧାରଣ ଅନେକ ପ୍ରମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କର୍ମକର ଦାକପୁତ୍ର କିଲ ନିସ୍ତୁତ୍ତକ ପ୍ରତ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବାବୁ ପ୍ରମୋଦ କରୁଥିବା ଏମାସ ବାଲେଶ୍ୱରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଲ୍ପପତ୍ର ।

କାଳପୁର ନିବାସୀ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ କୋଟିକରକର ଦୁଇ ମତାସୁତାକୁ ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ପୁରୁଷାକ ।

ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ପଞ୍ଚକୋର ପଞ୍ଚକୋର ଓକିଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସୁଲ ୨୩ ଓ ୩୩ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୋଦକରୁ ଟ ୧୦୦ ଟା ହୁଏତରେ ଟ ୨୦୦୦ ଟା ପୁରୁଷାକ ଦିଅଯିବ ।

ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ମଧ୍ୟରୁ ପଞ୍ଚକୋର ଓକିଲ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପାଠଶାଳା ୧୩, ୨୩ ଓ ୩୩ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ଦୁଇଟି ପାଠଶାଳାର ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ଟ ୨୦୦୦ ଟା ହୁଏତରେ ଟ ୧୦୦୦ ଟା ପୁରୁଷାକ ଦିଅଯିବ ।

ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ବାଲେଶ୍ୱରକର ପଞ୍ଚକୋର ଓକିଲମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବାଲେଶ୍ୱର ୧୩ ଓ ୨୩ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ଦୁଇଟି ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ଟ ୨୦୦୦ ଟା ଓ ଟ ୧୦୦୦ ଟା ପୁରୁଷାକ ଦିଅଯିବ ।

ଏକଦେଶ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ପଞ୍ଚକୋର ପଞ୍ଚକୋର ବାଲେଶ୍ୱର କରୁଥିବାରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ପ୍ରମୋଦକ ତାହାକୁ ଟ ୧୦୦୦ ଟା ମୁଲ୍ୟର ଦୋଷ ଏ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀରୁ ପୁରୁଷାକ ଦିଅଯିବ ।

Radha Nath Rai
Joint Inspector.

କଲ୍ପପତ୍ର ଉତ୍କଳସମିତା ମଧ୍ୟରୁ କଟକ ଚଳାକଳାର କଟକ ଶ୍ରୀମତୀମଣ୍ଡଳୀର ପଞ୍ଚକୋର ମଧ୍ୟରୁ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

କଳିଙ୍ଗ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଖ୍ରୀ ୧୪୮୩

କା ୧୪ ରବି ମାସେ କୁନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଅଗାଧ କ ୨ ନ ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶକାବ୍ଦ

ଅଗ୍ରିମ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୭୯
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୪୧୫୩

ସ ୨୪ ଖ୍ୟା

ଗଜମାସର ତା ୧ ରିଖର ଓଡ଼ିଶାଗଜେଟ୍ କି ଯାହା ଉକ୍ତମାସ ତା ୨୭ ରିଖରେ ବାହାରଲ ଚତୁର୍ଥରେ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ କାଞ୍ଜି ହାଉସମାନ ଉକ୍ତାଗ ଦେବା କାରଣ ଏଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଉପାହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଏପରିକି ଉକ୍ତାଗ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ରିଅଣ ଓ ଅନୁମାନଙ୍କର ରାୟ ଦେଉଅଛି ଯେ ଏଥିରେ ଉପକାର ନ ହୋଇ ବରଂ ଅପକାର ହୋଇପାରେ । ଉପାହାରରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କାଞ୍ଜି ହାଉସ ମୋହରରମାନଙ୍କୁ ମାସକୁ ୫୦୦ ଲେଖାଏ ବେତନ ଦିଆଯାଏ ବୋଧ ହୁଅଇ କାଞ୍ଜି ହାଉସର ଅଧିକ ସେପରି ହୁଅଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଉକ୍ତ ଦେବା ନିୟମ ହୋଇଅଛି ଯେବେ ତାହା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଉକ୍ତଗୁଡ଼ାର ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରବ'ର ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଓ ଅନୁମାନ ଦେଉଅଛି ଯେ ସେ ଦୁଇ ଏକଜଣ ଲୋକ ଉନ୍ନି ଛାନ୍ଦ ଗୋରୁ ଛେଳ ଇତ୍ୟାଦି ଅତୀତ ଅଣ କାଞ୍ଜି ହାଉସରେ ଭରତ କରିବ । ନୋ-ସୁଲେ ତାହାର ଲାଭ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏକ କାଞ୍ଜି ହାଉସରେ ମାସକୁ କେତେଲେଖାଏ ଉପୁଲ ଦେଉଥିଲ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେତେ ୫୦୦ ରେ ଉକ୍ତ ଦିଆଯାଇଅଛି ଏକଥାମାନ ସମ-ବାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦେବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେ-ବଙ୍କର ଉଚିତ ଅଟଇ ତାହା ହେଲେ ଉକ୍ତାଗ ଦେବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣାଯିବ ।

କଲିକତାରେ କୃଷିମ କୋର୍ଟିସ ଷ୍ଟାଞ୍ଚି ଧନ ପତ୍ରଧିକାର ପ୍ରବଳ ଏଥିପ୍ରଦେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତେଲିକପୁସରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଜାଲକାଣ ଏଲହାବାଦର ହାଇକୋର୍ଟକୁ କୋ-ରୁକ ଓ ପରହାସପୁର୍ଣ୍ଣପସ ଲେଖି ଭର୍ତ୍ତସହତ ଭେରଗତ ୫୦୦୦ କୃଷିମ କୋର୍ଟିସ ଷ୍ଟାଞ୍ଚି ଡାକରେ ପଠାଇଅଛି । ଏ ପଠି ଅବଗ୍ୟ ବେନାମୀ ଅଟେ । ସେ କୁବାହସିବ ନଗ୍ୟମ ଲେଖିଅଛି—ଜାଲ ଧରବା ପକ୍ଷରେ ମକର୍ଣ୍ଣ-ମେଶ୍ଟା ଅବାଦଧାନ ଓ ନିବୃତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାରୁ ଅନୁେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛି । ଅନୁେ ଏହିପ୍ରକାର କୃଷିମ କୋର୍ଟିସ ଷ୍ଟାଞ୍ଚି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ କଳିକତାର ଉଚ୍ଚନିକ୍ଷେପକାରୁ ଅଧିକ ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିନ୍ତରେ ଜୀବନଯାତା ନିବୀହ ନିମିତ୍ତ ଏ ଅପଦକ୍ରମକ ବ୍ୟବସାୟକୁ ସମର୍ଜନ କରି ଭେରଗ ୫୦୦୦ ଅବଶିଷ୍ଟ ଷ୍ଟାଞ୍ଚି ମକର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଟାକୁ ଦାନ କରୁଅଛି ଅନୁକୁ ଧରବାର କାହାର ସାଧ୍ୟ ନ ଥିଲ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଗରୁ ଏ ୫୦୦୦ ପରକାରକୁ ଦାନ କଲୁଁ । ଏ ପଠି ପ୍ରାପ୍ତି ଉତ୍ତାରେ ଭବନ୍ତୁ କରିବାରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ ସେଠା ସବୁକଜକ ମହକୁମାରେ ଅରଜ ଉତ୍ୟାଦିରେ ଏକଗତ ୫୦୦ ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ତୁପ କୃଷିମ କୋର୍ଟିସ ଲାଗିଅଛି । ପ୍ରକୃତ କୋର୍ଟି ଷ୍ଟାଞ୍ଚି ସଙ୍ଗେ କୃଷିମକୁ ସୁଆଁସିଲେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖାଯାଏ । ତାକୁ ଧରବାକାରଣ ବିଶେଷ

ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ସେଇ କହିଅଛି ମତେ ଧରବାର କାହାର ସାଧ୍ୟ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଏ ସେ କଲିକତା ଜାଲକାଣ ଅଟେ । ଦେଶୀୟ ଲୋକର ଏଭେଦର ଦୁଷ୍ଟବାହସ ବା ପାରଗତା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

କଲିକତା ଜଗରରେ ଗୋଟିଏ ଛତ୍ର ନିବାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା କାରଣ ତେଦା ସଂଗ୍ରହ ହେଉ-ଥିବାର କଥା ଅନୁେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଜଣାଇଥିଲୁଁ । କେହି କହନ୍ତି କି ଯେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଅଛି ଏଠାଉଚ୍ଚ କଲିକତାକୁ ଯାଇ ପଠି-ବାର ଅବଗ୍ୟକ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଓଡ଼ିଶାବାସି-ମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶ୍ରବଣବାସ ସବାଗେ କାହାକି ତେଦା ଦେବେ? ଏକଥା କେତେକ ପରମାଣରେ ସ୍ପୁର୍ଣ୍ଣସିଦ୍ଧ ହେଲେହେଁ ଶ୍ରବଣବାସତ୍ତ୍ୱାନ୍ ଯେ ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କର ଅଦୌ ଉପକାର ହେବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତୁ ମନେ କରିବା ତ୍ରୁମାତ୍ତକ ଅଟଇ କାରଣ କିଟକ କଲେଜ କେବଳ ନାମମାତ୍ର କଲେଜ ଓ କାଳେ ଏହା ଭଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମେଡିକଲ ଇଞ୍ଜିନିୟରୀ ଓ ଆଇନ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କଲିକତାକୁ କେହି ଶ୍ରବ ଯାଇ ପାରନ୍ତି ଶ୍ରବ-ନିବାସ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାରରେ ଅସିବ । ଏପରି କି, ଏ, ପଞ୍ଚାକ୍ଷା ଦେବା ସବାଗେ ହେଲେ ଏଠାରୁ ଶ୍ରବମାନେ ଯାଇ ମାସେ ପକ୍ଷେ ସେଠାରେ ରହିବେ । ସୁତରାଂ ଶ୍ରବଣବାସତ୍ତ୍ୱାନ୍

ଓଡ଼ିଶାର ଉପକାର ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ଯାରେ । ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝିଲେ ଜିଲ୍ଲାଜା ବିଧିକର ପ୍ରସ୍ତାବର ଶୁଣନବାସରେ କିଛି ପ୍ରୟୋଗ ନ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଅପଣା ଘରେ ରହି ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ ପରନ୍ତୁ ଯେହୁଲେ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ସ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷାର୍ଥ ଭାବରେ ସହସ୍ରା ଟଙ୍କା ଚୋଦା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ହୁଲେ ମୋଫସଲ ବାସିନୀମାନେ ଫଳଭୋଗ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଯେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚୋଦା ଦେବାକୁ ଜାତର କେବେ ଏପରି କଦତ ହୋଇ ନ ଯାରେ ଓ ହେଲେ ତାହା ସୁନ୍ଦର ଦିଶିବ ନାହିଁ । ଅଜବକ ଅପ୍ରେମାନେ ଅପାକରୁ ବି ଓଡ଼ିଶାବାସିନୀମାନେ ଅପଣା ସାଧା ନୁହାରେ କିଛି ଚୋଦା ଦେଇ ଏ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଏଠା କଣ୍ଠ ମେତ୍ରମାନଙ୍କ ଅନାଲରେ କେ ଚେକ ପିନ ହେଲ ଗୈରିବ ମହତ୍ତ୍ୱମା ବଡ଼ ଥୁମ ଧାମରେ ଚଳୁଅଛି । ଉତ୍ତମ ପକ୍ଷରୁ ବଡ଼ ଓଡ଼ିଶା ୩୭ ଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସାକ୍ଷିକ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବଡ଼ ବଂଶୀ ଅଛନ୍ତି । ବାକି ପ୍ରଭାବୀ ବଡ଼ ଓ ଅଭିଯୋଗ ବଡ଼ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନେକ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଉଣା ନୁହେଁ । ଏ ମହତ୍ତ୍ୱମା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସବୁଠି ବଡ଼ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱମା ପଢ଼ିଲ ବେଳେ ମିସଲର ଗୋଲ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ହୁଏ । ଅଜବକ ଏ ମହତ୍ତ୍ୱମା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

କେତେକ ମାତ୍ର ପୂର୍ବେ ବାବୁ ଗୋଲକଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଅପଣା ରଣ ପରଗୋଧର ସୁଦିଆ କମଳେ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜେ ଶୁକରକେଶୁର ଗଜପତି ନାଗପୁଣ୍ୟଦେବ ମହା-ଗୁରୁଙ୍କୁ ବୋଧିବ କନିଦାସ ବହୁତ୍ୱ କଲେ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପ ପୁଅ ଅର୍ଥାକୁ ଗଜକନ୍ତା ଅଠାଅଣା ସୁଧରେ ରଣ ନେଲେ । ମହାଗୁରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଜାଗଜଦ୍ୱାରା ଟଙ୍କା ପଠାଇ ଥିବାରୁ ତାହା ଉଦ୍ଧାରକାର ବଣା କୁଅବକାର ଟଙ୍କା ନେବାର ଗୋଲକ ବାବୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦେଓଖାନ ଉଚ୍ଚ ୪ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଅପଣାର ରସୁମ ୪ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା କଟି ନେଇ ବାକୀ ବାବୁଙ୍କୁ ଦେଲେ । ସୁଧର ଜଣେ ମହନ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇ

ଥିଲ ସେ ଅଧିକ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଅପଣା-ପାଠର କାଟି ନେଇ ବାକୀ ୪ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗୋଲକ ବାବୁ ଥାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାଗୁ-ରୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ଦେଓଖାନ ନାମରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କର-ଅଛି ବି ଦେବୀନ ଉଚ୍ଚ ୪ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗୁଜା-ଧୀର ବାବୁଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା ପୂର୍ବକ ଅପେ ଅଭିଯୋଗ କର ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସାକ୍ଷିକ ସଂଖ୍ୟା ୫୨ ଓ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚ ମିସଲରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚ ଜଣକର ସାଥ ସୁସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ବୋଧ ହୁଏ ଏପ-ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳ ପ୍ରମାଣ ଘଟି ନ ଥିବାରୁ ଦେଓଖାନ ଅସୀନୀ ହାତରେ ନ ଥାଇ କାମି-ନରେ ଅଛି । ଏ ମହତ୍ତ୍ୱମା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣା ଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ହେଲେ ସବୁ ଠିକ୍ ଜଣା ଯିବ ।

କୁଳସୁବ ସମାବେଶ ।

କେପଟାଜନରୁ ଗଢ଼ମାସ ତା ୨୦ ରଖରେ ଅଧିଷ୍ଠିତା ସମାପ୍ତରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କୁଳସୁକା କେଟିପୋ ସମ୍ମିତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଗୁଜା ବିନାପଣରେ ଇଚ୍ଛାରେକର ଶରଣାଗତ ହେ-ବା ବ୍ୟତୀତ ଅଧି କୌଣସି ନିୟମକୁ ଇ-ରେକ ଛାଡ଼ଣ ନ କରିବାରୁ ସମ୍ମି ହେଲ ନାହିଁ । ଗୁଜା ସରଳଭାବରେ ସମ୍ମିପ୍ରସ୍ତାବ କର ନ ଥିବାର ମଧ୍ୟ କଥିତ ହେଉଅଛି । ଗୁଜାଙ୍କ ନଅର ଆ-କ୍ରମଣ କରିବାର କଲ୍ଲନା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଗଜାୟାଭର ଅସୁବିଧାଯୋଗୁଁ ସୈନ୍ୟ ଅଗ୍ରସ-ରରେ ବଡ଼ ଜଞ୍ଜ ହେବାରୁ ସେ ବରୁର ପର-ତ୍ୟକ୍ତ ହେଲ । କେଟିପୋ ଅପଣାର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଘେର ଇଚ୍ଛାରେକକୁ ଧୁମିଗଲ ନଘାଠା-ରେ ଅକ୍ରମଣ କରିବାର ଆଗରୁ ହୋଇଅଛି ଇଚ୍ଛାରେକଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଶାଶୁଭବ ଭୁଗଲରେ ଅଛନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଏ ଏ ସୁବ ସହକରେ ହିତ୍ତକ ନାହିଁ ।

କାକୁର ସମ୍ମି ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଏ ସମ୍ମିର ନିୟମ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାର ଅଟଇ । ଯଥା—

୧ । ଅମିର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଜ୍ଜ ଓ ଦକୃତ୍ତକ ଜାଗରୁକ ରହିବ ।

୨ । ଅମିରଙ୍କର ପ୍ରକାମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଂସୃକ ରହିଲେ ବା ଅସୃକତା କଲେ ଅମିର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ବା ବିଧି ବିଧି ନ ଦେବେ ଓ ସେ ଏଥିର ଘୋଷଣା ଦେବେ ।

୩ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ପରମର୍ଶ ବା ଉପଦେଶ ଅନୁସାରେ ଅମିର ବିଦେଶୀୟ ଗୁଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅମିରଙ୍କୁ ବିଦେଶରେକମାନଙ୍କ ଅକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୪ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ଷୟ ଇ-ରେକ କର୍ମଗୁଣ୍ଠ (ରେଭିଡେକ) ଦଳ ସୈନ୍ୟ ସହକ ଜାକୁଲରେ ରହିବେ ଏବଂ ଅମିରଙ୍କର ପ୍ରତି-କ୍ଷୟ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚଭବର୍ଷରେ ରହି ପାରନ୍ତେ ।

୫ । ଅମିରଙ୍କ ଗୁଚ୍ୟରେ ଇ-ରେକ ଦୂର ବା କର୍ମଗୁଣ୍ଠଙ୍କର ନିଗ୍ରହପତା ଓ ମର୍ଯ୍ୟଦା ପାଇଁ ଅମିର ଦାୟୀ ରହିବେ ।

୬ ଓ ୭ । ଅପଣାକପ୍ତାନ ଓ ଭାରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟର ସୁବିଧା—ଏଥିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଶ୍ୟାକୁ ହେବ ।

୮ । ଭାରତବର୍ଷରୁ ବାବୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁ-କର୍ତ୍ତାବଚ ଅର୍ଥାକୁ ଭାରତୀକ ବସିବ ।

୯ । ବନ୍ଧୁକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇ-ରେକ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଥିବୁତ ଅପଣାକପ୍ତାନର ଜଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁରମ, ପିସିନ ଓ ଶିବ ଉପଭ୍ୟକା ଚୁନ୍ନି ଅଧି ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅମିରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନେବେ । ସେ ଚିକ ପ୍ରଦେଶ ଇ-ରେକଙ୍କ ଗାସନରେ ରହିବ ମାତ୍ର ତହିଁର ଦଳବା ଗୁଜୁସ ଅମିର ପାଇବେ । ଗାସନର ପାଣି ଓ ମିତଳ ପାଣିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିବ ।

୧୦ । ଅମିର ଏ ନିୟମମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତି-ପାଳନ କଲେ ପ୍ରଦେଶ ଉପଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗବ-ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ପାଇବେବେ । ଗୁଜର ଏ ନୂତନ ଶୀମାର ମାନା-ସାର୍ଥ କମିଶନ ହସ୍ତକୁ ହେବ ।

ଏ ସମ୍ମିପଥ ବଗ୍ରମକରେ ଗଜ ମେ ମାସ ତା ୨୭ ରଖରେ ଅମିର ସ୍ୱାକୁବର୍ଣ୍ଣାଜଦ୍ୱାର ସ୍ୱାକ୍ଷରତ ହୋଇ ବିନଇଠାରୁ ଅସଲ, ସେ-ଠାରେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଟ୍ ସାହେବ ତା ୩୦ ର-ଖରେ ଉଚ୍ଚ ରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ ଓ ତାହା ଛାଡ଼ଣ ହେବାର ଘୋଷଣାସୁରୁପ ୩୨ ଜୋସ ଫଏର ହେଲ । ଅନୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତୀ ଭାରତେଦ୍ୱାରା ଏଥିରେ ଅନୁମତି ହୋଇ ଲଟ୍ ସାହେବଙ୍କୁ

କିପୁକ୍ତ ବାଣୀ ଯୋଗେ ମଙ୍ଗଳବାଦ ପଠାଇ-
ଅଛନ୍ତି । କର୍ମପୁର ମହାଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ-
ବାଦ କଣାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଭାଷା
ଶ୍ରୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଅଫିକାଳିସ୍ତାନରୁ
ଇଂରେଜଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ବାହୁଡ଼ି ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ଏତେବଦେ କାଗୁଲ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲ ଓ
ଅନେକ ରକ୍ତପାତ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ନିକାରଣ
ହେଲା । ଏ ଯୋଗୁଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସକ୍ଷିରେ
ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଇଞ୍ଚର କର୍ମପୁ
ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କୋହଳ ଅଟେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା କର୍ମପୁର କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର କର୍ମପୁ-
କାରକର ଅଧିକାରମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ପ୍ରବଳ
କଲେ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧର ବ୍ୟୟ ଉଦ୍ୟାଦର କ୍ଷତି
ପୁରଣ କର୍ମକାରୀ ନେତାର ସତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖା
ଯାଏ । ଫକୀରା ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅନେକ
ମୁକ୍ତା ନେଇଥିଲେ ଓ ଭୂର୍ତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗୁଣ ଅର୍ଥ
ଓ ଗୁଣ୍ୟ ନେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଣ୍ଡାଙ୍କର ବିଶଲକ୍ଷ ଧର୍ମା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବା
ପ୍ରଭାବରେ ସେ ଛାଡ଼ି କ୍ଷତି ପୁରଣ ନିମନ୍ତେ ନ କର
ଅମିରଙ୍କୁ ବାଣିକ ଛାଡ଼ିଲକ୍ଷ ଧର୍ମା ଦେବାର
ଅର୍ଥାକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରେ ଅଫିକାଳି-
ହାନର କେତେକ ଛଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଅଧି-
କାରରେ ରହିବ ସେ ମଧୁ ଇଂରେଜଙ୍କ
ଗଳ୍ପରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଗାଧନରେ ରହିବ ଓ ଇଞ୍ଚର
କଳକା ଗୁଣ୍ୟ ଅମିର ପାଇବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଣ୍ଡାଙ୍କର ମାନ ରକ୍ଷା ଓ ମାନସ ସଫଳ ହେବାରୁ
ସେ ଅର୍ଥ ବିକ୍ରି ରହିବେ ନାହିଁ । ଉପର ଏ
କର୍ମପୁରେ ଅମିରଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତା ଖବର ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ସେ ହରଜବର୍ତ୍ତର ସ୍ଵାଧୀନ ଗୁଜାରର
ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ଭାବ
ପିତାଙ୍କର ଦୋଷରୁ ଘଟିଅଛି ସେ ଅପଣା କଲ
କଲ ନ ଗୁଣି ବୁଧା କାନଗି ଯେ ଅପେ ପ୍ରାଣ
ହରାଇଲେ ଓ ସୁଦେବର ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରାପ୍ତ
କରାଇଲେ । “ଅପଣା ବିଅକୁ ସ୍ଵାଲକ୍ଷ କଅ”

ଏ ସକ୍ଷିର ଲାଭକାରୀ ବିବେଚନା କଲେ ଗ-
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଜାଦୁଗ ଲାଭ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ
ନାହିଁ । ସେ ଅମିରଙ୍କୁ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଆକ୍ରମ-
ଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅର୍ଥାକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଅମିରଙ୍କ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର
ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଭାବ ଦୋଷରେ ଅନା ବିନା-
ଦୋଷରେ କାଗୁଲକୁ ହେବ ଆକ୍ରମଣ କଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଇଞ୍ଚର ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲିପ୍ତି

ହୋଇ ଲେଖ ଓ ବ୍ୟୟପୁତ୍ର ହେବେ । ଏହି
ସକ୍ଷିର କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘାଟିମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା
ଅପଣା ଅଧିକାରରେ ରଖିବାରେ ଅନେକ
ବ୍ୟୟ ପତ୍ରକ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ ଗାଧନ କର
ବେ ଇଞ୍ଚର ଗୁଣ୍ୟ ବଳନା ଦୂରେ ଥାଉ ଗାଧନ
କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟୟକୁ ଅଧିକ କି ନା ସନ୍ଦେହ ।
ତେବେ ଲାଭ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯେ କାଗୁଲରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରବଳତା ରହିବେ ଅମିର ଭାବ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବିନା ବିଦେଶୀୟ ଗୁଜାର ସହଜ କୋ-
ଣସି ବ୍ୟବହାର କରି ନ ପାରିବେ ଏବଂ କୋ-
ଭେଜ ଘାଟି ଇଂରେଜଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ରହିବ ।
ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏଥି ପୂର୍ବେ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ ଏ ସବୁ ବିମ୍ବା
କେତେକ ଅଧିକାର ପାଇଥାନ୍ତେ । ଅର୍ଥାତ୍
ସନ ୧୮୭୯ ମସିହାରେ ଅମିର ଶେରଅଲିଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଭାବୁ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ
ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବା କର୍ମପୁରେ ଲାଜ ସ-
ହଜ ସକ୍ଷି ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଥିଲେ ଅମିର କର୍ମପୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ମାନସ କର୍ମପୁରର ସଫଳ
କରୁଥାନ୍ତେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମନ୍ତ ବିଧି ଅଧିକ
ହେଲା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେତେ ମହାପ୍ରାଣୀ ନଷ୍ଟ
ହେଲେ ଓ କେତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେଲା । ଏ

ହେଉ ଅନେକ ଗୁଜାରୀଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ପ୍ରତି
ଦୋଷାଗ୍ରୋଷ କରୁଅଛନ୍ତି । “ଗଜାଧ୍ୟ ଗୋପନୀ
ନାହିଁ” ଏଣିକି ଅଥ ବହୁ ମନାକାର ନ ହୋଇ
ଏ ସକ୍ଷି ଚାଲିପାୟା ହେଲେ ସବୁ ଉତ୍ତମ ।
କାଗୁଲମାନେ ସହଜଲେକ ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅମିର-
ଙ୍କର ଗତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଗଙ୍କାର ବିକ୍ରି ବାଣୀ
ନାହିଁ । ସେ ଲାଟ ଗାହେବଙ୍କ କଳକା କର୍ମପୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ସକ୍ଷି ସ୍ଵାଧୀନ
ହେଲା, ଅମ୍ବର ଏକାନ୍ତ ରହିବା ହୁଏ ଯେ ଏ
ବଳକୁ ବ ଦନକୁ ଦନ ବୁଝି ହେବ । ଲାଟ
ସାହେବ ଏଥିରେ ଅତି ଆକମ୍ପିତ ହୋଇ କିଛି
ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ମ-
ନାଶୁ ଅଛନ୍ତି ଏ ବଳକୁ ଦନକୁ ଦନ ବୁଝି
ହେଉ ଅଥ ବିବାଦ ବିସମ୍ବାଦ ସ୍ଥାନ ନ ପାଉ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏହି ବୃତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବିମ୍ବର ସାହେବ ପୁଅ ଓ
ଖୋରଧ, ଗସ୍ତର ଏ ନଗରକୁ ପ୍ରଦାନମାନ କଲେ ।
କାଗୁ ଦୂରମୋହନ ସ୍ଵୟ ଘୋରଧା ବିଦୋଗସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମପ୍ରଣାଳୀ ସକ୍ଷି ପ୍ରସଙ୍ଗୀ ପରେ ନିପୁତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ସୋମବାର ସନଗରର ବାଲୁକାନାରେ ଦୁଇଗୋଟି
ସର ପୋଡ଼ାଗର । ଦୈନିକ ଦୁଇ ଲାଗିଥିଲା ।

ସେଇଁ କାଳମୋକଦମାରେ ଗାଧପୁଣ ସୁକୁଟି ଚୌପ
ସୁପୋକଁ ହୋଇଗଲେ ତହିଁର ବୃତ୍ତର ସହ—ପୁରର
ସମାଧାନଠର ଉତ୍ତରଣ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମଠ ଗଢ଼ି ତହିଁର
ନାମ କରମଙ୍ଗାମଠ—ଏମଠର ଅଧିକାରକୁ ସୁକୁଟିର
କେତେକ ଅନୁକର ମାରପିଟ କର ତାହାର ଅନେକ ଧାନ
କାଟ ନେଇଗଲେ । ସେ ଏଥିର ନାଲଗ କରବାକୁ ଅନୁକର-
ମାନେ କବଦ ହେଲେ । ଏ ମକଦମାରେ ସୁକୁଟି ବିଦାଦସ୍ତ
କମିର ପଞ୍ଚ ସମାଧାନଠର ମହତ୍ତକଠାରୁ ପାଇଥିବାର କହ
ପଞ୍ଚ ଦାଖଲ କରୁଥିଲା । ଉକ୍ତ ପଞ୍ଚ କାଳ ଥିବାର ଜଣା-
ଗାଉ ଅଧିକାର ବିଷୟପତ୍ରକଠାରୁ ରକ୍ଷମତ ହେଇ ସୁକୁଟି
ଗାମରେ କାଲର ଅଭିଯୋଗ କଲା ।

ଏସପାଦରେ ଅଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ସତ ସପ୍ତାହରେ
ନାମ ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ଏହା କୃଷି ପକ୍ଷରେ ଭଲ
ହୋଇଅଛି । କାରଣ ତହିଁ ପୁଅ ସପ୍ତାହରେ ଅଭରୁ ବର୍ଷା
ହୋଇଅଛି । ନଦୀରେ ଜଳ ଅଧିଅଛି ଓ ଘାଟ ଲକ୍ଷ-
ଦାରର ଅଧିଗୁଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । କୌତୁର ଦେଜ
କେତେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗୁଲଗୁଲରେ ଦେହ ବିଗଳତ ହେଉ-
ଅଛି ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହତ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ସେ, ଅମ୍ବମା-
ନଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଦର୍ପଣର ସମାପକ ବାହୁ ଉତ୍ତମୋହନ
ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଏତ ମେନାସ ତା ୩୯ ରାଗରେ ଓଲଟଠାରେ
ଅକାନ୍ତ ହୋଇ ମାନବଲକା ଶେଷ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେକଣେ
ତରୁଣବ୍ୟୟ ସୁପୋକାବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ।

ଏମାସ ତା ୪ ରାଗରେ ବାଲେଶ୍ଵରର ବିଖ୍ୟାତ ଦେବତା
ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜଳ ନଗରକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ଓଲଟଠା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଦେବତା ନଗରକୁ ବାହା-
ରିଲୁ ନାହିଁ । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜଳ ନଗରକୁ ବାହାରିଲେ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ଖରଚ ହୁଏ, ଏଣୁ ଏହି ଉପଲକ୍ଷରେ ପ୍ରାୟ
ଟ ୫୦୦୦ ଲୋ ଲୋକ ସମୁଦାୟ ହୋଇଥିଲା । ସକ୍ଷି ବ୍ୟ-
ସମସ୍ତର ଠାକୁର ବାହାରିଲେ । ଶିଳପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଉଦ୍ୟାନର
ଲେଖନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଓ ତୋଳ ବାଜାରେ
ନଗର ଜନତ ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶନକର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରଖା ନ ଥିଲା । ପୁଣ୍ୟଦେଖା ଏକର୍ଷଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା ବାବଦ ଏକର୍ଷଣ ଓଲଟଠାର ଦେଜ ଉତ୍ତର ଥିଲା ।
ଦେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଓଲଟଠାର ଦେଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି
କରିବାକୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜଳକର ଲକ୍ଷା ନ ହୁଏ ? ଏହିକଥାର
ଅଶଙ୍କା ହେଉଅଛି ।

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ବ୍ୟୟ ଅଛି ସେ ସେଇ-
ଠାରେ ଓଲଟଠା ହେଉଥିବ ସେଠାରେ ଗୋଟାଏ ହେଉର
କାନ ଧର ମୋଡ଼ଲେ ଭକ୍ତ ହେଉର ଶବ୍ଦ ସେତେଦୂର ପିକ
ଦେବେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଓଲଟଠା ଦେବ ନାହିଁ । ପରେ
ଭକ୍ତ ହେଉରୁ ବ୍ୟ ବହି ଗୋଟାଏ ପଦା ନାମାରେ ପୋଡ଼
ସମସ୍ତେ ଶଶ୍ଵେତ ହେଉନ କରନ୍ତେ । ଏହିନସ୍ତର ଅନୁକର୍ତ୍ତା
ହୋଇ ବାଲେଶ୍ଵରର ମୁସଲମାନମାନେ ମାତ୍ରଗଣ୍ଠ ହେବୁ
ଗୋଟିଏ ହେଉରୁ ନିୟମାନୁସାରେ ବ୍ୟକ୍ତର ପୋଡ଼ ଲେଖନ
କଲେ । ଏ କେତେ ପ୍ରମ । ସାହା ହେଉ ଟ ୫୦୦୦ ଲୋ
ବ୍ୟୟରେ ଠାକୁର ବାହାରି କରବା ଅପେକ୍ଷା ଏ ସହଜ ଓ
୧ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଉପାସରେ ମନକୁ ପ୍ରକୋପ ଦେବାକାର ଭଲ ।
ବାଲେଶ୍ଵରର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ କୁରୁମ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କି ଓଲଟଠାବାସ ମହତ୍ତକା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଲୁଗା ଓ କରଣାକ
ସାଧ୍ୟାକପୁକ୍ତ ପୋଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେଇଠାରେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅବଧୈର ମହାନୁଷାରେ ଉତ୍ତର ।

କଟକଠାରୁ ଅନ୍ଧେ ନାନାପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ନାନାପ୍ରକାର
ସମ୍ପଦ, ସାଧାରଣ ବ୍ୟୟ, ସମୁଦ୍ଧେନ ପ୍ରତି ପଦ୍ଧତୀ ଏବଂ ଅନେ-
ଧାନେକ ଯୋଗା, ମଦୁର, ରତାସାର ଓ ପରମପୁ-ନାବ
ମହାହାମାନଙ୍କ ସେବା କରି ଅବଧୈରମହାନୁଷାରେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାର ଦେଶର ରାଜ୍ୟ ଅବଧୈରେ ପୁଅରୁ ଉତ୍ତର ଓ
ଧାବନାହୁଏ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରଣାଳୀ ଶିଖା କରୁ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ଅସାଧ୍ୟଦେଶରୁ ମୁକ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି । ସବୁଦିନରେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତର କଟକରୁ ଓ ପରମପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ଅବ-
ମୁଦ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖା ହୋଇଅଛି ।

ସମାପତ ପଦ୍ଧତୀରେ ଅଧିକ ନିକଟରେ ବନାମୁଦ୍ୟରେ
ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ଥାଉ । ବାହାର ପରଠାରୁ ଦେଖି
ଦେଖି ଯିବାକୁ ହେଲେ ଅନ୍ଧେ ଅବଶ୍ୟକତାରେ ରାସିଆ ନେଇ
ଥାଉ । ବଦେଶରେ ଦେଖି ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯିବାକୁ
ହେଲେ ପାଥେୟ ରାଜ୍ୟ ଦୈନିକ ୪ ୧୭୯୩ ରାସିଆ ନିରୁ-
ପିତ ଅଛି । ମତସଲବାସିମାନେ ପାହାର ବସ୍ତୁରାଜ ବଦଳଣ
ସହ ପଦ୍ଧତୀରେ ଉଦ୍ଧୈତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୁରୀ, ଅସାଧ୍ୟ, କଟକ, ଦେଶରେ ନିରାପତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅବଦେଶ୍ୟ ସରକାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି,
ନାନାପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧାରପ୍ରଣାଳୀ ଯେଉଁମାନେ କଟକରୁ ରତ-
କାର ପାଇ ନାନାପ୍ରକାର ସେମାନେ ଏହି ସାଧୁପଦ୍ଧତୀରେ
ଅବଧୈର ଉଦ୍ଧାର ଅର୍ଥକୁ ସହଜ କଲେ ଅବଦେଶ୍ୟ ହୋଇ
ପାରିବେ । —

ଉଦ୍ଧାରଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଟକ ମହାଦାସ ବଜାର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର
ବାବୁ ବାଳୀପଦ ବଦେଶପାଥୀୟ ମହାଦାସଙ୍କ ପୁରୀରେ
ପ୍ରାଦାନକାଳରେ ସମାପତ ହେବେ ।
। ସା । ହାଲ ମହାଦାସ } ଶ୍ରୀ ହେମଚନ୍ଦ୍ର ବଦେଶପାଥୀୟ ।
ବଳ ର ସହର ବଟକ } ଅବଧୈର — ଉଦ୍ଧାର ।

ଉଦ୍ଧାରଣୀ ତା ୧୭ ରାଜସେନାବାହାରୀ ୧୫୦
ରେଭେନ୍ସା ବଲେଟ ଏବଂ ବଲେଟମୁଖ ସ୍ତୁର ସାହେବ-
ଶା ସମସ୍ତଙ୍କ ହେବ ।

S. AGER.

୧୫୦ } ଶ୍ରୀ ସିଦ୍ଧିପଦ ୧୫୦
୧୫୧ } ରେଭେନ୍ସା ବଲେଟ

ମୂଲ୍ୟପତ୍ରି ।

ବାବୁ ମଧୁସୂଦନ ପାଣି ବାଲେଶ୍ଵର ଅଗ୍ରମ ୫ ୭ ୫୯
କରଦୋହନ ସ୍ଵ ୧୫୩ ବଜୟା ୫ ୭ ୯
ଶ୍ରୀ ସୁର ସାହେବ ଅଗ୍ରମ ୫ ୭ ୫
ବାବୁ ପ୍ରାମନାଥ ପର ନୂଆପଲ ବଜୟା ୫ ୧୫ ୯
ବଦେଶୀ ଶ୍ରୀମତୀ ୧୫୩ ୫ ୭ ୯
ବଦେଶପାଥୀ ଶ୍ରୀମତୀ ୫ ୭ ୯
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ମଧୁସୂଦନ ୫ ୭ ୯
ମୁଦ୍ରଣୀ ଶେଷ ରତନକୃଷ୍ଣା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅଗ୍ରମ ୫ ୭ ୯

ଏହି ଉଲ୍ଲେଖଯିବା ସମ୍ପର୍କ ବଟକ ପରପାବନର ୧୫୩
ଶ୍ରୀ ବନାମକ ସଦାକର୍ମରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

rivulets are inundated and become navigable, if the tolls be not reduced, the people would certainly make little use of the Canal preferring to send their goods through the rivers, however the route may be circuitous, at a much cheaper cost, whereas in the dry season they would not be able to avail themselves of this opportunity? This appears to be a narrow-minded policy. Our kind Government has no other object in view than that of opening facilities for the promotion of inland trade in Orissa on an extensive scale. I would not have said a word against the present arrangements of collecting tolls if the Canals had been under the management of any company.

The adoption of the measure, I am told, has not only met the disapprobation of the trading class, but has induced them also to seek out other means for the import, or export, of their goods from and to Calcutta. For many of the Mahajuns who at first on the opening of the Kendraparah Canal used it so largely have now commenced importing their goods by a False point route through the Marshaghai Canal. That this has actually been the case may be verified by the fact of the number of boats now plying in the Kendraparah Canal being less than what it was before the introduction of the present rates. A certain gentleman had lately to get down some goods from Chandbally to Kendraparah. He engaged a boat for the purpose for Rs. 6 but he had to pay nearly Rs. 8 as Canal dues. Nothing could be more ludicrous than this. Instead therefore of raising the rates it is necessary in my humble opinion to lower them as far as practicable in order to make the canals more popular and easily accessible to all.

It is strange, Mr. Editor, that such an important subject escaped your vigilant eye, and you never took any notice of it.

Yours sincerely
QUIDNUNC.

31-5-79.

ଦେଖାଇ ମନ ପଡ଼ିବୁ କିମ୍ପାରେ ଧୁର ତଳର ଦେଇ
ନିର୍ଦ୍ଦା କଳାକାର ହେବ । ଏକ ବୋଇତାଳ, କଲକ,
ପରୁ ମାଛଅଥ କୌଣସି ଅଧୁରକର ପଦାର୍ଥ କେହି ବଳର
ହାତରେ ବଞ୍ଚି କରପାରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି କଲେ ବ୍ୟସନ
ପ୍ରଶ୍ନମ୍ ହେବ । ଦେଶରୁପରେ ମାନବକାରମାନେ ନିଗ-
ରକୁ ଥିବୁ ନ ଥିବାରୁ ନିକଟମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ହୋଇଅଛି ।

କଲକରେ କଣେ ପଥର ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା; ତାହାର
କଣେ ଧନାତ୍ୟ କୁଟୁମ୍ବ ମରକାବେଲେ ତାକୁ ଅଠଲକ ଟଙ୍କା
ଦେଇ ଯାଇଅଛି । ଧନ୍ୟ ପଥୁରାଥର କପାଳ ।

ଅସମାପନେ ଶୁଣି ଅଭାବିତ ହେବୁ କଲକଦାର ହୁର-
ହୁଷେଇ କର୍ମୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାଶିମକଳରର ମହାଦାଶୀ
ସମ୍ମିମୟା ୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ସହିରେ କି
ମହାଦାଶୀଙ୍କର ଦାନ ନାହିଁ ଏରୂପ ସମ୍ମାନର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବଳଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଧନ୍ୟ ସେ ମହିଳା !
କଲକାୟ ଧନପୁରୁଷମାନେ ଏ ଦୁଃଖୀର ଉଦ୍ଧାରଣୀ
ହେବେ କ ?

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

To the Editor of the UTKAL DIPIKA
CUTTACK.

SIR,

I have been informed that the tolls levied upon boats running through the Kendraparah Canal have since October last been raised unusually high, and that the rates vary in different seasons of the year. During the 8 months, for instance, commencing from November, they are twice as much high as they are in the rainy seasons; and these again compared with those of the Marshaghai and Taldundah Canals are nearly four times as much high. What reasons can be assigned for such a want of uniformity observable in the collection of tolls? It is thought perhaps by the Canal authorities that as Kendraparah Canal has since of late been made much use of by the merchants and traders of Cuttack for the transport of their goods to Chandbally, the enhancement of tolls would not be felt a burden upon them, which at the same time it will add largely to the income from this source. No idea could indeed be more erroneous or misconceived than that of making a Canal profitable in this way. Why the rates have been fixed twice as much for the dry season of the year as those fixed for the rainy season? Does it not clearly indicate that in the rainy season when all the rivers and

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭା ୧୪୩

ତା ୨୯ ଉତ୍କଳ ମାସେ ଦୁଇ ସପ୍ତକ ୧୯୨୧ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦି ଓ ୧ ନ ସପ୍ତକ ୧୭୮୭ ସାଲ ଶକାବ୍ଦ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୨୯
ମଫସଲପୂର୍ବର ତାଳମାସୁଲ ୪୧୫୭

ସ ୨୫ ଖ୍ୟା

ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକଳ୍ୟାଣ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାତ୍ରା । ଏକର୍ଷ ବଗେଷ ଯାତ୍ରୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଦେବସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଦିନ ସହସ୍ର ଯାତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ନବଯୌବନଦଳକୁ ୩୦୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକ ଯାତ୍ରୀ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ସୁସର ମେଳଣର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ ଏଠାରୁ ସୁଲସର ଅଗିଷ୍ଠୀ ସାହେବ ଚଉକଣ ହେଉକନ୍ତେକଲ ଓ ରାଜଗ ଜଣ କନ୍ତେକଲ ସେଠା ସୁଲସର ସାମାନ୍ୟ କମନେ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକାରେ ସୁଲସର କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଓକରଠା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଭୟର କାରଣ ହୋଇ-ଅଛି ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତ ହେଲ ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ନୋଲକ ସାହେବ ଗୁରୁଜଣ ପ୍ରବେଶିବା ପରୀକ୍ଷା ଓ କଣେ ଏଲ ଏ, ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଅପଣା କତେଶ୍ୱରେ ଭାବନକବ୍ୟ କର୍ମରେ କାୟକୁ କର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମ ଖାଲ ହେଲେ ଅଗ୍ନେ ଏମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ଦିଅ ସିବ । କିନ୍ତୁ ଯେ ହେତେକ କର୍ମ ଖାଲ ହୋଇ ଥିଲ ସେ ସବୁରେ ସୁସ୍ଥିତି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କାୟକୁ କରାଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ଶିକ୍ଷା-ପ୍ରତି ଜାକର ଆଦର ଓ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ ଅଛି । ଏହୁ ପର ସକଳ କର୍ମଗୁଣମାନେ ଅଗିଷ୍ଠି

ଉତ୍ତମଦର୍ତ୍ତର ବା ଅକୃଷଣିଆ ବା ସୁଧାରସ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳି କରି ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କୁ ନିୟୁତ କଲେ ବିଦ୍ୟାଗିକ୍ଷାର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍ସୁକ ହେବ । ଏକ କତେଶ୍ୱର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅତି ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଳିବ ।

ସଂସ୍କୃତ ଖୋଲର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଓ ପଦ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରସ୍ତାବ କିଷ୍ଟ ଏଥି ପୂର୍ବେ ପା-ଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛି । ପରୀକ୍ଷାପ୍ରାର୍ଥୀ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସଦ ସହଜ କିଛି ପୁରସ୍କାର ଦେବା ସକାଶେ ବକର୍ଷମେଣ୍ଡ ଓ କେତେକ ଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟାୟାତ୍ରୀ ଧନା ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଦ୍ରା ଦାନ କରି ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଗତ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ଫଳ ଉତ୍କଳବର୍ଣ୍ଣଣରୁ କିମ୍ପେ ଉତ୍କଳ କରୁଅଛୁ ଯଥା;—

“ମୋଡ଼ରେ କ ୨୪ ଶ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳୀ ହୋଇ ପଦ ନର କରୁଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱପ୍ନ କାବ୍ୟ, ପୁର, ଦର୍ଶନ, ନ୍ୟାୟ ଏକ ବେଦାନ୍ତରେ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା । କାବ୍ୟରେ କ ୨ ଶ, ପୁରରେ କ ୨ ଶ, ବେଦାନ୍ତରେ କ ୧ ଶ ଦର୍ଶନରେ କ ୨ ଶ ଉତ୍କଳୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶଜଣ ବକର୍ଷମେଣ୍ଡ ଦର ଏକ କ ୧୨ ଶ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଲାଭଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବର୍ଷ-ମାନ ଏକ ନବକାପ ଟୋଲମ ନକରୁ ଅସିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ଦୁଃଖରବସ୍ତୁ ଏହି ସେ ଓକରଠା କେହି ସ୍ୱପ୍ନଦାୟୀ ବକର୍ଷ ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ ନାହିଁ । ଓକରଠାରେ ମଧ୍ୟ ବକରଠାପର ସ୍ୱପ୍ନ ଚଳଣାର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ଅଛି । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଏକ ଯାଜପୁର ସ୍ୱପ୍ନଦାୟୀଙ୍କର ଫାଦ କରୁଲେ ଅଭୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏମାନମାନଙ୍କର କେହି ଶ୍ରୀ ସାହୁଣୀ ହୋଇ

ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନ ଥିବା ବଡ଼ ଲକ୍ଷାର ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଓକ-ଶାବାସୀ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା କାରଣ ସକା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦେ ଏକ ସଖୀ ଶ୍ରୀମଦାଦାସୀ ଉତ୍କଳ ନାମରେ ୪ ୩୦ କୋ ଏକ ୩୨୦ କୋର ଦୁରଗୋଷ୍ଠ ପୁରସ୍କାର ରୁମାର ବୈକୃଷ୍ଣନାଥ ଦେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଓକରଠା କେହି ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ଦୁରଗୋଷ୍ଠ ପୁରସ୍କାର ଦୁରକଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପାଇଅଛନ୍ତି । ରୁମାରକାରୁ ସେହି ଅରପ୍ରାୟରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲେ ତାହା ସାଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅସେମାନେ ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଅଛୁ । ଉତ୍କ-ଳୀୟଙ୍କୁ ପର ପୁରସ୍କାର ଅପର ଘେବ ନେବା ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳୀ-ୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲକ୍ଷାଜନକ ଅଟେ । ଅଥା କରୁ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ଓକରଠା ଶ୍ରୀମାନେ ବକରଠାସୀଙ୍କ ସହୁତ ଏକ ପରୀକ୍ଷା-ରୀର୍ଷି ଏକ ପଦ ଓ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମାତୃପୁତ୍ର ଗୌରବ ରକ୍ଷା କରିବେ ” ।

ଉତ୍କଳରୁ କେହି ଶ୍ରୀ ପରୀକ୍ଷାଦେତାକୁ ନ ସିଦ୍ଧାର ବାସ୍ତବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ନିନ୍ଦାର ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଅଗାମୀ ବର୍ଷକୁ ଯେପରି ଏ ନିନ୍ଦା ନ ଘଟେ ଏଥିକ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଉତ୍କଳୀୟ ଶ୍ରୀମାନେ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେଉଛୁ ।

ନଗରକାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏ ନଗରର ସଡ଼କ, ଗଳ ଗୁପ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ମରମତି ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀୟୁକ ହାଣ୍ଡଲ ସାହେବ କିଏଣ୍ଡ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ଦେଖି ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛୁ । ଶ୍ରୀୟୁକ କମସ୍ ସାହେବ କେବଳ ହାଣ୍ଡରେ ମାତ୍ର ସଡ଼କସବୁକୁ ପ୍ରାୟ ଷଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା ଭେଣି କି ଆଉ ବର୍ଷା ସମ-ୟରେ ନର୍ଦ୍ଦମା ସଫାର ଯେ ନିଜାନ୍ ଅବସ୍ୟକ

ଜାହା ସୁଦ୍ଧା ବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ହାଣ୍ଡଲି
 ସାହେବ ମିଉନିଷ୍ଟିଆଲ୍ୟାସର ସହକାରୀ ସଭ୍ୟତା
 ହେଲା ଦିନୁ ସେ ସତରଞ୍ଜ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଉତ୍ତମୋତ୍ତମ ହୋଇ ଅନେକ ସତରଞ୍ଜ ସୁଧରାଇ
 ଲେଖି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍ଦ୍ଦମା ଖୋଲାଇ କର୍ମ
 ଲାଗିଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବରୁ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
 ଅରମ୍ଭ ହେବା ଭଲ ହୋଇଅଛି । ନଗ
 ରର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିର୍ବିକଳ ହେବା
 ସକାଶେ ବହୁତ କାଳ ଖୋଲା ହେବାର ପୂର୍ବେ
 ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଓ ଇହିଁ ନିମନ୍ତେ ଏବର୍ତ୍ତମାନ
 ବଜେଟରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା
 ସେ କର୍ମ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଓ ଇହିଁ ସଙ୍ଗେ
 ଗଜନଗର ମୋଡ଼ରମାନ ମଧ୍ୟ ଖୋଲା ହେଉ-
 ଅଛି । କେତେକ ନୂତନ ଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ହେଉଅଛି ଓ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗର ସଂସ୍କାର
 ହେଉଅଛି । କ୍ଷୁଦ୍ର ଯୋଗମାନ ଯୋଗ ହୋଇ
 ସତରଞ୍ଜ ସେସବୁ ପରିଷ୍କାର ହେଉଅଛି । ଗଜ
 ନଗର ମୋଡ଼ର ଖୋଲାଉରେ ସେ ଗସ୍ତମାନ
 ମଧ୍ୟ ମସମତ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ସକାଳ
 କଠେରୀ ହେଉଥିଲେହେଁ ହାଣ୍ଡଲି ସାହେବ
 ଅବସର ଅନୁସାରେ ସହରରେ ଲୁମ୍ପକର
 ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଉତ୍ତମରୂପେ କରୁଅ-
 ଚ୍ଛନ୍ତି । ଏଥି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ଜାକ୍ ପ୍ରଦାନ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନଙ୍କର କହିବାର ଏହି
 ଯେ ଯେଉଁ ଯୋଗସବୁ ଭଙ୍ଗା ହେଉଅଛି କିମ୍ବା
 ଯେଉଁଠାରେ ନୂତନ ଯୋଗ ସକାଶେ ସତରଞ୍ଜ
 ଖୋଲା ହେଉଅଛି ସେ ଖୋଲା ସ୍ଥାନର ଦୁଇ
 ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାଡ଼ି ବା କିଛି ଅଟକ ଦିଆ ହୋଇ
 ନ ଥିବାର ଅନେକ ସ୍ଥଳେ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ।
 ଏ ହେତୁ ଗର୍ବରେ ଏଥିରେ ନିନ୍ଦା ଓ ପଶ୍ଚ
 ପତ୍ତିଦିବାର ସମ୍ଭବ, ଓ ଜଣେ ପତ୍ତିଦିବାର ଶୁଣିଲୁ
 ଏବଂ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଗଜାଧିକାର ବନ ଅସ-
 କ୍ୟା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କର-
 ବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଅତି ଗୋଟିଏ କଥା ଏହ
 ଯେ ଯେଉଁ କର୍ମ ବା ନାଲସବୁ କିଛି ଗଢ଼ା-
 ରରେ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି ନିମେଷ ବର୍ଷରେ
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖାଇ ଯୋଗ ହୋଇ ସତରଞ୍ଜର ସମ୍ଭବ ।
 ଇହିଁର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଥର ବସିଲେ ଏ
 ଅଗଙ୍ଗା ନ ରହନ୍ତା ଓ ସେସବୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ
 ହୁଅନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଇହିଁରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଗିବ
 ଓ ଏହା ପ୍ରାୟ ଖୋଲ ନ ପାରିବ । ତେଣୁ
 ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ନାଲକୁ ବିନେଷ ଯାଣ
 ଗଢ଼ଇ କେବଳ ସେହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପଥର

ବସାଇ ଦେଲେ ଅଧିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖାଇ ନ
 ପାରିବ ଓ ଏଥିରେ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ନ ପଡ଼ିବ ।
 ହାଣ୍ଡଲି ସାହେବ ଅବଶ୍ୟ ବହୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 କରୁଥିବେ ଅନୁମାନଙ୍କ ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।

ଘାଟ ଅଭ୍ୟାସର ।

ଘାଟର ଅଭ୍ୟାସର ବିଷୟ ଲେଖିବାର
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ କର୍ମ ହେଲଣି ।
 ଏ ବର୍ଷ ମହାନଦୀରେ ଅତି ଚଞ୍ଚଳ ଅର୍ଥାତ୍
 ଦେବସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପୂର୍ବରୁ ପାଣି ସତରଞ୍ଜ ଓ
 ସେହି ସମୟରୁ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ସୁଖକୁ ଯାତ୍ର-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଗାଡ଼ି
 ଅଛି । ଅନୁମୋଦନ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରମୁଖତ୍ୱ
 ଶୁଣୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାନଦୀ ଯୋଗକୁ ଘାଟର
 ସେପାଇରେ ମାଟିମାନେ ଯାତ୍ରିକଠାରୁ ପ୍ରତି
 ଗାଡ଼ିରେ ଗୁରୁଅଣାରୁ ଅଠପଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅଧିକା ରସୁମ ନ ନେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗାଡ଼ି
 ନୌକାରେ ଚଢ଼ାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏହିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ
 ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ସରୁଅଛି ଜାହା ନୁହେ,
 ଘାଟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୌକା ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ
 ଓଲଟା ସେପାଇରେ ପଡ଼ି ରହୁଅଛନ୍ତି । ଗର
 ବର୍ଷାରେ ବାଲିରେ ଓଲଟିବ ଅବା ଦୁଇ ଗୁରୁ-
 ଦଣ୍ଡା ପଡ଼ି ରହିବା ଓ ଇତ୍ୟାଦି ଅଧିକା
 ରସୁମ ଦେଇ ପାର ହେବା ଅତି କଷ୍ଟକର
 ଅଟେ । କେହି କିଛି ପାଉଁଶ ସେମାନେ ଫେ-
 ଜିକ୍ସର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଏଥିର ଗୁହାରି
 କରୁ ନାହାନ୍ତି ବାହିଁ କି ? ଏହା ସହଜ କଥା
 ନୁହେ, ଏକେ ସେମାନେ ସଥିକ, ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ରେ
 ଦିଲ୍ଲିଗାସ୍ତ ଦେବାକୁ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦିନେ
 ଚୁଲୁହନ ବନ ରହିବାକୁ ହେବ ଓ କିଛି ଗଢ଼ା
 ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ । ଦୁଃଖିୟ ସେମାନେ ସହର ମଧ୍ୟକୁ
 ଆସିବାର ନିଷେଧ । ଏ ସ୍ଥଳେ ସେମାନେ
 ଅଭ୍ୟାସର ସହ ଚୁଲି ହୋଇ ବାଟେ ନ ଯାଇ
 ଅତି ଜାକର ଗଢ଼ କରାଅଛି ? ବୋଧ ହୁଏ
 ସହର ମଧ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆସିବାର ନିଷେଧ
 କିମ୍ବ ଜାଣି ମାଟିମାନେ ଅନ୍ୟ ପଥକ ଅପେକ୍ଷା
 ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ବିନେଷ ଅଭ୍ୟାସର କରୁଅ-
 ଚ୍ଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରୀ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସଥିକ
 ପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା କରବା ସହଜ ବ୍ୟାପାର
 ନୁହେ ଏହା ଜାହାକୁ ଅନୁକୂଳ ନାହିଁ ।

ଗତବର୍ଷ ଅନୁମୋଦନ ଘାଟର ଦୌର୍ବଲ୍ୟ
 ବିଷୟ ଏପରି ଜାଣେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଜଣାଇ ଥିଲୁ
 ଓ କେହି ଅମଳ ମଧ୍ୟ ବିଚିନବାହେବ ମେଜ-

ଷ୍ଟ୍ରିକଠାରେ ଏ ବିଷୟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ
 ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସାହେବ ଲେଖିବାର ପ୍ରତି ବିଚ୍ଛି
 ଦିଶୁଥିଲେ ନ କର ଏ ବର୍ଷକୁ ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରଥା
 ଉଠାଇ ଦେଇ ଘାଟମାନ ବାଟରେ ରଖିବାର
 ଅଛି ଦେଇଥିଲେ । ଲେଖିବାରକୁ ପଶ୍ଚ ହେଲ
 ନାହିଁ ଓ ଉଚ୍ଚତମ ଉଠିଲ ନାହିଁ ଏ ସ୍ଥଳେ ସେ
 ଅବା ମାଟିମାନେ ଅଭ୍ୟାସର କରବାକୁ ବାହିଁ କି
 ଉପାଦାନ ନ ହେବେ? ଉଚ୍ଚତମ ପ୍ରଥାରେ ଅଧିକ
 କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁ୍ୟନିଷ୍ଟିଆସ କମିଶନର ମାନେ
 ସେ ପ୍ରଥା ନ ଉଠାଇ ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣ
 ନିମିତ୍ତ ଜଣେ ଉନ୍ନତ୍ସେକ୍ଟର ରଖିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
 କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ଦେଖାଗଲା
 ନାହିଁ ଯେବେ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ ନିବାରଣ ନ ହେବ
 ତେବେ ଉନ୍ନତ୍ସେକ୍ଟର ନିସ୍ତୁ ହୋଇ ଥିଲେ
 କେତେ ନ ହୋଇ ଥିଲେ କେତେ । ଗୁଣିବ
 ପରେ ଯାତ୍ରୀ ଫେରାଇ ଦେଲକୁ ଏକାକେଳିକେ
 ଅନେକାଦେକ ଆସିବେ ସେ ସମୟରେ ସେମା-
 ନେ ଚଞ୍ଚଳ ଓ ଅଧିକା ରସୁମ ବିନା ନିର୍ଦ୍ଦା
 ହେବା ପକ୍ଷରେ କିଛି ବିନେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବା
 ଅବଶ୍ୟକ । ଅତିଏକ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରୁ ଯେ ଶ୍ରୀସ୍ତ୍ରୀମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ରେ ନୋଲନ ସାହେବ
 ଓ ମୁ୍ୟନିଷ୍ଟିଆସ ସହକାର ସଭ୍ୟତା ହାଣ୍ଡଲି
 ସାହେବ ଏଥିର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ନିତେ-
 ତ୍ତୁ ଯାତ୍ରୀଙ୍କର ବିନେଷ ଲୋଗ ହେବ ।

ସରକାରୀ ବ୍ୟୟ ଲାଘବ ।

ଏକେଦିନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବ୍ୟୟ ଲାଘବ
 କରବାବାରଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
 ଅମିତିବ୍ୟୟୀ ବାରକମାଷ୍ଟ୍ରୀ ମହଲୁମା ଉପରେ
 ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଅଛି । ଏ ମହଲୁମାରେ ଯେପରି
 ଅଧିକାସ୍ତ ହୁଏ ଜାହାରିକୁ ଅବଦତ ନାହିଁ ।
 ଅତିଏକ ଏଥିର ବ୍ୟୟ ଅଗେ ବର୍ତ୍ତନ କର-
 ବାର ଅଛି ଅତି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । କେତେକ
 ଉଚ୍ଚିକ୍ଷୟର କର୍ମରୂପ କର୍ତ୍ତନ ହେବେ । ବୃହତ୍
 କର୍ମମାନ ସୁକ୍ଷିପ୍ତ ରହିଲଣି ଓ ସରକାରୀ ଦର-
 ମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ
 ହେବ । ମୋଟରେ ଏକେଦିନି ପଡ଼ିସୁଖଲକ୍ଷ
 ଅଗାହତାର ଟଙ୍କା ଲାଗା କରବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଅଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ-
 ଅଛି । ବାରକମାଷ୍ଟ୍ରୀ ଉହି ଅନ୍ୟ ମହଲୁମାର
 ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଉଠା ହେବ । ମହାମାନସ ଗବର୍ଣ୍ଣିର
 ତେଜରୁ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଶାଧାରଣ ସମ-
 ଦୃଶ୍ୟେ ଗରୁଡ଼ିକ ବ୍ୟୟ ନିବାର କର ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ଓ ଅନୁପେକ୍ଷିତ ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇ-
 କୋଟି ଟଙ୍କା ନିୟମ କରାଯାଇ ଅବଶ୍ୟକ ।
 ଏଥିକୁ ବଦଳେ ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଫଳ ଘଟିଥିଲା
 ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ନିରୁପିତ ବ୍ୟୟକୁ ଟ ୧୯୯୫୦୦୦୦
 ଟଙ୍କା ଅନୁମତି ଦେଇଅଛି । ବିଲଭରେ ରୁପାମୁ-
 ଲ୍ୟର ହାସଲ ହେବ ପ୍ରଧାନ ଭାବେ ଅଟଇ ।
 ବିଲଭର ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ଯେତେ
 ଟଙ୍କା ଯିବ ତହିଁରେ ଟ ୫,୯୫,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା କ୍ଷତି
 ପତ୍ତିକାର ଅନୁମାନ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବଜେଟ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏ ବାବଦରେ ଚିନ୍ତାକୋଟି ଟଙ୍କା
 ଧରାଯାଇଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏହା ଏହି ସମ୍ପର୍କେ
 ଏକକୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅନୁମତି ଦେଇଅଛି
 ଏପରି କ୍ଷତି ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ପଡ଼ିବ
 ବୋଲିପାର ନ ଯାରେ ଅଭାବ ଶାସନ ବିଭା-
 ଗର ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଉଣା କରିବାକୁ ହେବ ।
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବ୍ୟୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣାପେକ୍ଷା ଏ ବିଭାଗର
 ବ୍ୟୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଇକୋଟି ଟଙ୍କା ଉଣା
 ହୋଇଅଛି ତଥାତ ଅଧିକ ଉଣା କରିବାର
 ଆବଶ୍ୟକ । ଏଣୁକରି ଏ ଦିଗସମ୍ପର୍କେ ମହାମାନ୍ୟ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ
 ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପାଠୋପାଧିକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର ହେ-
 ଶୁ ଡାଲିପାହେବ ବ୍ୟୟ ଲାଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା
 କରିବାବାରଣ ସିମ୍ଭଳୀକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏଥିକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟ ବୋଲି " ଦୁଃଖୀ
 ବିଶ୍ୱାସୀର ଦାନା ମାରନା, ସ୍ୱୟଂ ଗବର୍ଣ୍ଣର
 ଚେନରଲ ବାହାଦୁର ଓ ବାଉନସଲର ମେ-
 ମ୍ବର ସହଜ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ବେତନର କର୍ମଚାରୀ
 କର ବେନନ ଶତକକୁ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ବରରେ
 ବର୍ଦ୍ଧନ କର " । ଅନୁମାନକର ମଧ୍ୟ ଏହି
 ମତ । ପିଆଦା ତପସ୍ୟା ଦପ୍ତର ବା ଅମଳ
 କାଟିଲେ ତାହାର ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ସହସ୍ର
 ଟଙ୍କା ଓ ତତୋଧିକ ବେତନଭୋଗୀ କର୍ମଚାରୀ-
 ଙ୍କର ବେତନ ଗତକରୁ କୋଡ଼ିଏଟଙ୍କା ଶୁଦ୍ଧ
 ତପସ୍ୟା ଦରରେ କାଟିଲେ ଅନେକ ଲାଭ
 ହେବ ଓ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ବାଧ୍ୟ ନାହିଁ
 ସତେ ବି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏହା କରବେ ? ଯାହା
 ହେଉ ବାରିକମାଷ୍ଟରୀ ମହଲୁମାର ବ୍ୟୟ ଯେ
 ଅନେକ ଉଣା ହୋଇଅଛି ସନ୍ତୋଷର ବିଷୟ ।
 ଯଦ୍ୟପି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ଭୋଗିଙ୍କ
 ବେତନ ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାକୁ ଉଚିତ ବୋଧ
 ନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସୁଖୀ ଉଣା
 ହୋଇ ଯାରେ ବି ନା ଏଥିରୁ ବିଚାର କରିବାର

ଆବଶ୍ୟକ । ଅନୁମାନକ ବିବେଚନାରେ ସର-
 କାରୀ କର୍ମ ବିନା ବ୍ୟାପାରରେ ବେତନ ସୁଖୀ
 ଉଣା ହୋଇପାରେ । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଚେନରଲ ସାହେ-
 ବଙ୍କ ସଭାର ଜଣେ ମେମ୍ବରଙ୍କ ବାହାଦୁରୀ
 ହିନ୍ଦୁପ୍ରେକ୍ଷିତ ଅନେକ ଯଥାର୍ଥ ଯୁକ୍ତି ଦେଖାଇ
 ଅଛନ୍ତି । ଏସମ୍ପର୍କେ ପୁଣ୍ୟ ଟ ୫ ଶ ସତ୍ୟଥିଲେ
 ବେତନ ବର୍ଦ୍ଧ ହେଲା ବାରିକ ମାଷ୍ଟର କର୍ମ
 କୁଟିବା ସକାଶେ ଆଉ ଜଣେ ସତ୍ୟ ଅଧିକା ନି-
 ସ୍ୱଳ୍ପ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ
 ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ସରକାରଙ୍କର
 ଭାବନା ଲଭ ନାହିଁ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଅଧିକା
 କର୍ମ ଉଠାଇଦେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ବର୍ଷରେ
 ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବ ବି ଯାହା ଦେଉଡ଼ିଆର
 ପେଶସି ବିମ୍ବା ଦେଖିବ ଅମଳ କାଟିଲେ
 ହୋଇ ନ ପାରିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅସନ୍ତା ସୋମବାରଠାରୁ କଲେକ୍ଟର କଚେରୀ ଏବାର
 ଘଟଣାକୁ ଦେଖ । ଏବର୍ଷ ସକାଳ କଚେରୀ ଅନେକ କନ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା ।
 ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ସେ ନିବଦ୍ୟୋକନର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଯାହିମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ କରୁଅଛନ୍ତି କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟନା ବା
 ରୁପାତ ହୋଇ ନାହିଁ ସ୍ୱୟଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ ପୁଲିସ୍ ମାହୋବ
 ସିଂହଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଉତ୍କଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଗତ ହେଲୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଓଲ-
 ଉଠାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭବ ଲେଖନୀରୁ ରଖା ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ
 ଯଥାର୍ଥ ବୋଲନ୍ତି ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣା ନ ହେଲେ ଏବେଗ ଉପ-
 ସମ ନ ହେବ । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରକରଙ୍କୁ ଏତେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଓ
 ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନଗରକୁ ଗାହାର କରିବାରେ କଠି
 ଫଳ ପଡ଼ି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନୁମାନକର ଅଶଙ୍କା ପଡ଼ିବ ?
 ତେବେ ବାଲେଶ୍ୱର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅଭିପ୍ରାୟ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା
 ବ୍ୟୟରେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରକରଙ୍କୁ ବାହାର କରନ୍ତୁ ।
 ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଚେରୀର କଚେରୀମହାନ୍ତ ଅସାଧକ ଅପସାଧରେ
 ଦୌରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରେ ।
 ଗଣମତରେ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟକର ପରେଟ ହୋଇଅଛି ।
 ଅଧିକ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଶ୍ରୀ ତୋପର ବ୍ୟବହାର ଦେଖି କମଳୁତ
 ହେଲେ ।
 ପୁନାର କଲେଜ ଉଠି ଯାଇ ହାଇସ୍କୁଲ ହେବ । ଏଥିର
 ବାଉଣ କଠି ଜଗାଯାଉ ନାହିଁ । କଠିକ କଲେଜର ଅବସ୍ଥାକୁ
 ସେଠା କଲେଜ ଲାଭଅଛି କି ? ସୁନାରେ ଶିକ୍ଷାର ବସ୍ତ୍ର ଓ
 ଉଚ୍ଚତ ଗାବଣ୍ୟକ । ଏହା ଜବାବଦା ନିବାରଣର ଗୋଟିଏ
 ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ ।
 ଉଚ୍ଚରେ ଅନେକ କୃତ୍ରିମ ମୁଦ୍ରା ଜଣେ କଦୋଶୀଠାରେ
 ଧବ ପଡ଼ିଅଛି । ଅପଦ୍ୟା ଦୋଷ ସୁନାକର କରି ରୁହେ ସେ
 କର୍ମେଣ ଦେଶର ମୁଦ୍ରାକାରକ ସଙ୍ଗେ ତାହାର ବ୍ୟବହାର
 ଅଛି । ପୁଲିସ୍ ଏଥିର ତଦନ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଅପଦ୍ୟା କେହି
 ଉଦ୍ଧାରଦାୟୀ ହେବ ପଦ୍ୟ ।
 ବାଗୁହାରର ସେକ୍ସସେସ ଇଞ୍ଜିନୀୟର ସାହେବ ଗୋଟିଏ
 ଦାଃ କାଟି ଯାଇଥିବା ବେଳେ କଠି ହୁରେ ତାଙ୍କ ଅଧି-

କ୍ଷ ସବୁ ଓକରିସୁରୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ଯୋଡ଼ ପିନ୍ଧି-
 ବାରୁ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ନ ଥିବି କିମ୍ବା ସମ୍ଭବ ନ କର
 ତାକୁ ଦେଖି ନ ଦେଖିଲା ପ୍ରାୟ ଚିନ୍ତା । ଏହା କ ଶେଷ
 ସାହେବଙ୍କର ସହସ୍ର ହୁଏ । ସେ କଚେରୀକୁ ଅଧିକ ସବୁ ଓକ-
 ରିସୁରୁକୁ ବରଣାସୁ କଲେ । ସେ ତହିଁର ବାରଣ ପଗୁର-
 ବାରେ ସାହେବ କହଲେ ତୁମ୍ଭେ ହୁକୁରୁ ସମ୍ଭବ କର ନାହିଁ
 ଏହା ରିକ୍ତ ଅନ୍ୟ କଠି କାରଣ ନାହିଁ । ଜଣେ ସାହେବ
 ଏତେ ସମ୍ଭବ ପ୍ରିୟ । ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କ ରୁଦ୍ଧ ବିବେଚନା । ।
 ବାଣୀର ମହାଭକ୍ତୀ ଅଳ୍ପ ଦେଉଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ନିଜ
 ଘୋଡ଼ାମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଘୋଡ଼ାମାନ ଶ୍ୟାମ ବୋହ-
 ବାରେ ନିସ୍ତୁ ହେବେ । ବାଣୀରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ରହି ଘୋଡ଼ାକୁ ଧରଣା ଦେଉଅଛି । ଏଥିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓକ-
 ରିଠା ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଛନ୍ତି ।
 ହୁଗଲରେ ଗୋଟିଏ ସାହେବ ସର ଶାସନ ହୋଇଅଛି ଏ
 ସର ମାସିକ ହେବ ଓ ଘଟଣାତ ରିକ୍ତ ଅନ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରା
 ପାଠ ଓ ତର୍କ-ବତର୍କ ହେବ ।
 ଅଧିକ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଲବଣମେଣ୍ଟରୁ ସେ ଦୁଇଗୋଟା
 ଅରଣ୍ୟ ଘୋଡ଼ା ଉପଦ୍ୟୋକନ ସ୍ୱରୂପ ବସ୍ତ ହୋଇଅଛି ତହିଁର
 ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୁଣି ଏହା ଦୁର୍ମଲ୍ୟ ନୁହେଁ ।
 ଅନିକ ସଙ୍ଗେ ସର ହେବାକୁ ପଞ୍ଚାଦଶ ମହାଭକ୍ତୀ
 ଅନନ୍ତର ହୋଇ ପରବାର ଓ ଘଟଣାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେଗଣ
 କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ୧ । ପୁଲିସ୍‌ରୁ ଗବଣତ ହେଲୁ କାଲୁଲୁ ରେସିଡେଣ୍ଟ
 ନ କାରୁ ଗୁରୁକଣ ପାଦର ସାହେବ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଅଧିକ ପ୍ରଗୁର
 କରୁବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । କାଲୁଲୁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାନ କରିବାର
 ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଅସଲ ରଖାହୁ ଓ ବୈଶ୍ୱାନ୍ୟର
 ଏହି ଦୁଃଖୀତ ରୁଚିଲ ।
 ୨ । ହାବଡ଼ାକୁ ତିନି ଗୁରୁକୋଶ ଦୁରରେ ଏକ ଗ୍ରାମ
 ବାଟେ କୌଣସି କ୍ରାନ୍ତର ଯାଇଅଛି । ଦୈବୀତ ସେଠାରେ
 ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା, ସଙ୍ଗରେ ତିନି ଗୁରୁକୋଶ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ସେ
 ସେହି ଟଙ୍କା ଆକାର କମାପାରେ ପାଖରେ ରଖି ଏକ ମୋବ
 ଦୋକାନରେ ସତ୍ରରେ ରହିଲେ ମୋବା ସରକୁ ଯାଇଥିବାକୁ
 ତାହାର ପୁଣି ଦୋକାନର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଉଅଛି । ଦୁଇକଣଙ୍କୁ
 ମାତ୍ର ଟଙ୍କା ଗୁଣି ଅଧିକାତ କରିବ ଏହା କିଏ ସତ ହୁଇ
 ତକ୍ଷା ଉଭୟ ସେହି କମାପାରେ ମୋବର ପୁଅ ଦେଉ-
 ଠାରେ ଗୋଇଥିଲ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତଳେସୁରର ଏକ
 ଗ୍ରେପ ଲଗାଇଲ । ସେତ ତହସିଲଦାର ମଧ୍ୟ ଗଲ । ଗ୍ରାହଣ
 ସେହି ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ଉପରେ ଓ ପ୍ରାଣ ବାପୁରେ ହୁଠାକୁ
 ଉଠି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାସରେ ଦରଭବ । ଗୁଣ୍ୟ ପୁଲିସ୍‌ର ଅଶ୍ରୁ
 କେବାକୁ ତାହାର ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁ ଅନିକାର ବିଗୁର ହେଉ-
 ଅଛି । ପୁଲିସ୍‌ର ଦୌରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗତ୍ୟାଗୁର ଲେଖି ସମାପ-
 କମାନେ ହୁଇଗଣ ହେଲେଣି । ଏଣିକି କର୍ମପତ୍ରକର ଦୁଃ
 ନ ପଡ଼ିଲେ ଅଧି କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।
 ୩ । ଅନେକବାର ଜଣେ 'ବ୍ୟକ୍ତି' ପ୍ରଗୁର କଲେ ସେ
 ଉପୁର ତାକୁ ଅଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି କି ତାଙ୍କର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଣ୍ଣାୟା
 କନ୍ୟାକୁ ବଳ ଦେବାକୁ ହେବ ଓ ସେ ପୁଲିସ୍‌ରୁ ତିନିଦିନ
 ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧ ରୁଟିବ । ଏହି ପରି ବ୍ୟାଧି କରି ସେ ସେହି
 କନ୍ୟାକୁ ମେଜ ଉପରେ ଶୁଣାଇ ହୁଗରେ କାଟିଲେ । ସକା-
 ଦେଶୀ ଅଧିକ୍ୟ ଏହି ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଗଳନ ନ ହୋଇ
 ମଧ୍ୟ ଅନାୟାସରେ ଏହି ରାସ୍ତାକି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହାୟତା
 କରୁଅଛି । ଧର୍ମବାୟାମାନେ ବସନ କାଗ୍ର କରିବସନ୍ତ ।
 ୪ । ପଞ୍ଚାଦଶ ଦେଶରେ ଅନିକାଳ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଘୋଡ଼
 ବହୁ ଉପାଧି ପାଇଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ଏକ ରେକଟରେ

ଏଥିର ଏକ ଭାଗକୁ ବାହାରି ଥିବ । ତତ୍ପରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
* କର୍ମ, ଶକ୍ତି ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ କ ୨ ଯ, କେବଳ ଦକ୍ଷିଣ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ କ ୨ ଯ ଏବଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ୨* କର୍ମ ବ୍ୟବହାର
ପାଇଥିବ । ସତ୍ୟତା ସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ଜାଗର ଲକ୍ଷଣ ନ
ହେଲେ ଅଧିକାର ସେ ସମ୍ଭବତା ନାଦରର ହେବ ।

* । ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ କୃଷି ହୋଇଥିବ
ପିତାମହଙ୍କ ଅହାର ଯୋଗାଣ ନ ପାରି ଦୁଇଟି ଶ୍ରୀକୋକ
ଅସୁବିଧା କରିଥିବ । କ ରସାବଳ ବ୍ୟାପାର ।

୩ । ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷଣର କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ନୂତନ ଓଷଧ
କାହାରି କରୁଥିବୁ ସେ କୃଷି ଶକ୍ତିହୀନତାରେ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର
ଯେମନ୍ତ ଅବେଶ୍ୟ ଛୁବ ତେମନ୍ତ ଅଳ୍ପ କାହିଁରେ ଛୁବ ନାହିଁ ।
ସେ ସେହି ତେଲରେ ଅନେକ ପାତ୍ରା ଅସମ୍ଭବ କରିଥିବ ।
ସେଥିପାଇଁ ଦୂର୍ଘଟନ ହାତର ଶୈଳସଲ ଜଳରଲ ହୋନ
କରୁଥିଲେବ ଚଳିବୁ ସେହି ତେଲପାଇଁ ଲେଉଟି ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଅଧେ ସେହି ତେଲ ପଦ୍ୟା କର
ପାରନ୍ତି ।

ତେଜଲ ନାମକ ଗୋଟିଏ ମାଛ କାଳପୋର୍ଣ୍ଣିୟା ପାରରେ
ଧର ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାର ଅଳ୍ପତ ଦେଖିବାରୁ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ
କୃଷୁହ କାହୁଡ଼ପର । ଲକ୍ଷଣରେ ଏହା ୨ ଚାତ ଏକ କୋଡ଼ା ।
ରେ ୧୦ ଚାତ; ଓକନରେ ଅନାକ ମ ୨* ହେଉ ହୋଇ-
ପାରେ । ଯୋଡ଼ାଇ ଗୁରୁକ ପର ଏହାର ଲକ୍ଷଣ ଥିବ ।
ମୁଖପାଦ ଏହା ସ୍ତ୍ରୁତରେ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମର୍ଦ୍ଦସାଧୁ
କରି ପାରେ । ଏହାର ଶରୀରର ଉପରଭାଗ ଠାକୁସିୟା ଓ
ଦଳକ୍ଷଣ ସାଦା । ଅଳ୍ପ ପଞ୍ଚଶତକ ହେବା ଏପରି ଅଳ୍ପ
ଗୋଟିଏ ଦୈନିକକର୍ତ୍ତା ଉପସାଗରକୁ ଧର ପଡ଼ିଥାଏ ।
ସେ ଓକନରେ ୧୦୦ ମନୁଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ତାକୁ
ସୋପାନ ଜଳ ଉପରେ ପକାଇବାପାଇଁ ଚଳିବୁ କଳପ
ଗୋଟିଏ କୋଡ଼ା ଏବଂ କେତେକ କଳ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିବେ ଏ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଧୂଳିଧାତୁ ୭୦୦
ଗ୍ରାମ୍ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରାମ ଏବଂ ଏମାନେ ଅଳ୍ପ ବୃତ୍ତକେଶେ ଜଳ
ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ାପାଦ କରିପାରନ୍ତି ।

ସ୍ତ୍ରୁତ ଅଶ୍ରୁତ୍ୱାରେ ଲେଖକଙ୍କ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
କାନ୍ଦୁକାଦ୍ୱାରା ଗାଈକୁ ବଢ଼ିଣୀ, ଛୁଟି ଲତ୍ୟାଦ ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଅର୍ଦ୍ଧତ କାଳାନାପଡ଼ାରେ ଗୋପେଶ୍ୱର
ନାମକ ଏକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଶିବଲକ୍ଷଣ ଅଛନ୍ତି । ତାରକେଶ୍ୱରର ପର
ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଶତ ଶତସ୍ତ୍ର ସେନା ପ୍ରସ୍ତ ଧରଣୀ ପଡ଼ିବୁ
ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି । ବରତ କୈଶାବ ମାସରେ ସେଇଁ
ଉତ୍ସାପାଦ ହୋଇଥିବ ତାହା ଗୋପେଶ୍ୱରର ମଉଳ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରକେଶ କର ଶିବଲକ୍ଷଣ ସହ ପାଚାଇବାପାଇଁ ହୋଇ-
ଅଛି । ସେଇ ପୂଜା ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇ ପାଉ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ସମସ୍ତେ ଗୋପେଶ୍ୱରର ଅଗ୍ରଦଳକୁ ଏକ ଅଶ୍ରୁର ଚଳ
କୋର କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ସେ କେତେଗର ଅଳ୍ପ
କାନ୍ତ ସଞ୍ଜୁଅ ଚାହିଁର ହେବା ନାହିଁ । ! !

କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରୀୟ ସକା ଥିବ ଜଣେ ଉପଲକ୍ଷଣିତ ବ୍ୟକ୍ତି
କୋର ଉଚ୍ଚ ଦେଶକାସିମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ
ବ୍ୟାପ ଏତେଦୂର ପୁରୁ ସେ ସକା ଯାହା କରନ୍ତି ତାହାକୁ
ସେମାନେ ଉପର ଅପେକ୍ଷ କୁଚ କୋର ମନେ କରନ୍ତି ।
ଅନେକକଳ ଅପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପ ସହ ସେ ସକା ନରମାନଙ୍କ
ଅବୁଦ୍ଧରେ ସେଠାରେ ଲକ୍ଷା ସେଠାରେ ସମନାଗମନ
କରିପାରନ୍ତି । ବୃଷସ୍ତାର କେତେ ପ୍ରମ କହାଏ । ! !

ପୂର୍ବଦେଶରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାର ସାମାନ୍ ଓ ସମ୍ପାଦ
ସମ୍ପତ ପ୍ରଦାନ କରି ଅପର ଏକ ସୁଖରେ ଅନୁଗାମିନ

ହେବାକୁ ତାହାର ସାମାନ୍ ତାକୁ ପରଠାକୁ ଦେଇ ଅଧିକା
ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନ କରି ଶେଷେ ସମ୍ପତପ-
ତ୍ରରେ ଶକ୍ତିପତ ଦେଇ ସେ ଗୋଟିଏ ସୂଚିକେଲରେ ସେ
* * ଦୁଇଟି ଛକା ପାଇଅଛି । ଦୁଇଛାଲମଣୀ ସମ୍ପତପତ୍ରରେ
ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚପତ ପତିବା ମାତ୍ରକେ ତାହାର ଉପପତ୍ର ପଦ-
ଦାନୀର କର ଅପଣା ସାମାନ୍ତର ଦେଇ ଅସିବ । ଧନର
ପ୍ରକୃତ ମୋହିନୀ ।

୫ । ଏତଦେଶର ସେନେକରୁ ଅବଗତ ହେଉଁ ପୁରୁଷକୁ
ସମ୍ପତ ଦାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି " ସେ ଛକରେ ଅକ୍ଷପାଏ ପାଣି
ହୋଇନାହିଁ । କୌଣସି ପ୍ରାମରେ ଏକପ ଜଳକକ୍ଷ ହୋ-
ଇ ଅଛି ସେ ସେ ଗ୍ରାମ କାସିମାନେ ଦୁଇପ୍ରୋତ ଅହାର କ୍ରୋ-
ପ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମକୁ ପିଇବା ପାଣି ଅଣି ପ୍ରାଣ ରଖା କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ହତର ହେଉ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀକୋକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିବ । ନାଟରେ ତାହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପିପାସା
ବୋଧ ହେବାରୁ କୌଣସି ଏକ ପୁଷ୍କରିଣୀକୁ ଗଲ କରୁ
ସେଠାରେ ପାଣି ନଦେଖିବାରେ "ହାୟ ପାଣି ନାହିଁ" ଏହା-
କହୁ ପ୍ରାଣ ଚ୍ୟାପ କରୁଅଛି । !

୬ । ଜଳକୋର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମରେ ଦୁଇ-
ଜଣ କେଳା ସାପ ବେଳାଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ତାମସା
ଦେଖିବାପାଇଁ ଅନେକ ସେକ ବଦନିତ ହେଲେ । ଜଣେ
ବେଳା ଅପଣା ବନ୍ଧୁର ପଦ୍ୟା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟି-
ଏ ସାପ ନେଇଁ ସେହି ଘୋଡ଼ାଘଣ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିପଦ୍ୟ ।
ସାପଟି ଠୋକ ଗୋଟିଏ କାଳକକୁ ଧର ତାହା ହାତରେ
କାନ୍ତୁଇ । କେଳା ଅନେକ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରାଶ କରି ହାତର
କରୁ କାହିଁରେ ଚଳି ହେବା ନାହିଁ । ପିପାସ ମୟାଇଅଛି ।
ପୁରୁଷ ସେହି ସାପୁଅ କେଳା ଦୁହଳି ଶିରସ୍ତାଦକରୁଅଛନ୍ତି ।

୭ । ସୁରୁକାଦ୍ୱାରା ବଳବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି; ଗର ତାହାରଶରେ
ପୁରୁକାଦ୍ୱାରା ଜଣେ କୋର ପଦେ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟୁଅ
ହୋଇଥିବ । ତାହାର ଦୁଇଟି ମୁଣ୍ଡ, ଚଳଚକ୍ଷୁ, ଘଠୋଟି
ଗୋଡ଼, ଦୁଇଟି ମନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହେବାର ପଥ, ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତାବ
ହାଇ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷର ଚଳ ଓ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ
ଚକ୍ର, ଏକ ଦୁଇଗୋଟି ଘଣ୍ଟି ଥିବ । ମେଣ୍ଟୁଅ କରୁ
ହେଲ ମାଣି ମର ଅଛି ।

* । ଇତଦେପ ଶଗୁଡ଼ ବଶେଷ ସମ୍ପତଦ୍ୱାରା ଜଣା ଯାଇ-
ଅଛି ଯେ, ତାଙ୍କ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଶ ଉଚ୍ଚ ଦେଶ ସହର ଗୁର-
ତବର୍ଷର ବାସିନ୍ଦା ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ପହୁଁରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ନ ଛୁବ,
ଚାହିଁର ଦଶେଷ ତେଜା କରୁଅଛନ୍ତି କରୁ ତତ୍ତତ୍ୟ ନଗାସି-
ମାନେ ବାସିନ୍ଦାପାଇଁ ନଚାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହୁ
କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଗୁରତବର୍ଷର ଉତ୍ତମେକ ତାଙ୍କ ସମ୍ପାଦ୍ୟ
ନକ୍ଷତରେ ପହୁଁରେ ନ ଗୁରତବର୍ଷର ବର୍ଷମାନେ ମହୁକରେ
ଲକ୍ଷ୍ୟର ଶଗୁଡ଼ ସାଇ ପାରନ୍ତି, ତାହାର ବ୍ୟାଧ କରଇ ଶିବେ ।

ଏଥିର ମହାସୁତରେ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ସେକ ମାସିକ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ବେତନରେ
ପଦ କର୍ମନରର ଲେଉଟି ସେକେଟ୍ସ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ଜଣେ ମାସିକ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ବେତନରେ
ସେଠାର ପ୍ରଧାନ ଜଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ କେତେକ ଜଣ
ଦେଶୀୟ ସେକ ତେପୁଶି କର୍ମନର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦେ-
ଶୀୟ ସେକକହାଏ ସକକାର୍ଯ୍ୟ, ଉଚ୍ଚଗୁପ ତଳପାରେ ।
ତେବେ ବଡ଼ ସାହେବଙ୍କର ମତ ଛୁବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରତର
କର୍ମନର ସାହେବ ଏଦେଶୀୟ ସେକଙ୍କ ଲକ୍ଷଣରେ ଦେଖ-
ନ୍ତିକୋର ଏକ ପ ଲକ୍ଷ ହେବ ।

କତର ଅଧିକାର ଶିକ୍ଷାକ ଚଳ ଉତ୍ତର ଦେଠାକୁ
ଅଲ୍ପ ହୋଇଅଛି । ସ୍ତ୍ରୁତ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶ୍ରୀ

ସେଠା ଶାନ୍ତନାୟକରେ ଶିଖାପାଦ ନାଚ ବୃଷସ୍ତାର ମୁଖ-
ରେ ଲେଡ଼ ଦେଇ ସାମା ଚଳିବୁ ବଳେ । ତାଙ୍କର ସାମା
ଏକାଲକ ଜଣେ ସମାଜ ବୃଷସ୍ତାର । ସୁତରାଂ ସେ ଶିକ୍ଷା-
ଶ୍ରୀ ପାଇ ଅଧିକାର ସହର ସେହି ତାହ ମଧ୍ୟରେ ନାମାପ-
କାର ସହାର ବଚାଇବାକୁ ମନେ କଲେ । ତହିଁରେ
ତାଙ୍କର ସୁକାଦ୍ୟ ମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟି ରୁପିଲେ । ତାହାକୁ
କାନ୍ତୁତ ହର ଶାମାପକାର କଷ୍ଟରେ ପକାଇଲେ ।
ପରେ ବହୁ ସକାଦ୍ୟ ସେକମାନେ ତାହାକପେ ହୋଇ
ଶୁକ ରୁପିଲେ । ଏମନ୍ତକ ମକ୍ତମାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ । ବୃଷସ୍ତର
ଓ ଅକ୍ଷରତାପାଇଁ ସେକକୁ ସେ ସମୟରେ ବେତେ-
ହେଣ ପାଇବାକୁ ହୁଏ ତାହା କୁତାପାଇ ନ ପାରେ ।

ବହୁକର ହେଉ ଉତ୍ତରତରେ ସୁବର ବେତନ-
ପଦ୍ୟା କରଯାଇଥିବ । ସେହି ପଦ୍ୟାରେ ତାହା ସଚ୍ଚିପଦ
ତାହାକର୍ତ୍ତାବୁ ତହିଁରେ ୧୦୦୦ ଟିକାଏ ପ ପୁଣିଅପ-
ଏମନ୍ତ ବେତନେ ଉପିଲେ ସେକର ପଥସୁକା ଅଳ୍ପମ-
କମ । ଏକାବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେଉ ବେଶରେ ତାହାପାଇଁ
ଠେମ୍ପ ଲକ୍ଷ ନକ୍ଷରେ ପଡ଼ିବ ।

ବସତରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବେତନ ଟଙ୍କା ଲେଖ
ସଦ, ସେ ଲେଖେ ଅସୁବିଧାନ ବସ ମାତ୍ର କିଛି ଠିକଣା
ନ ପାଇବାକୁ ଚଳିବୁ ଉତ୍ତର । ବହୁ କାଳ ଉତ୍ତରେ ସେ
ଶ୍ରୀ ଏ ପଥ ଜାକ ସୋଶେ ପାଇବ ପତ୍ର ଟିକାଇ ଦେଖିଲ
ସେ ଲେଖ ଯାଇଥିବା ଟଙ୍କାର ତୃପ୍ତିଏ ଅସିଅଛି । ଲେଖ
ସେ କୃଷି ପଠାଇ ଲେଖିଥିବ ମତେ ଅନେକ ବାଧାକୁ
ଚରୁଦ୍ୟ ହୋଇ ଅପଣକର ଟଙ୍କା ଲେଖର ଅଧି ତହିଁରେ
ଦୋକାନ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ସଅକ୍ଷ ଅପ୍ ହୋଇ-
ଅଛି ଅପଣକ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତରାଶ ଥର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଏ
ହେଉ ଅପଣକ ଟଙ୍କା ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ଯେଉ ପଠାଇ ସମା
ଗ୍ରାଧିକା କରୁଅଛି ଓ ଅପଣକ ଏକାନ୍ତ ଧନ୍ୟବୀତ ଦେଉଅଛି
ଓ ମନର ମନାସୁଅଛି । ଏ ଅଧ ବବେଶ ଲେଖ । ତଥାତ
ବବେତନାରେ ବହୁ କ୍ଷୁ ହୋଇଅଛି । ସେ ସାହା ଟଙ୍କାର
ସୁଖ ନ ପଠାଇବ ।

ସତ ମଇମାସ ତା ୨୯ ଉତ୍ତରେ ମହାସୁତାଙ୍କ କରୁବର
ଉପଲକ୍ଷେ ଶକ୍ତିକ ଚଳିଲ ଚାହାଦୁର ସିମଳାଣ ତାହା-
ଙ୍କର ପିଠାକରୁ ମାମକ ଅଳ୍ପରେ ବେଳ ସ ୧୧ ଶା
ସମୟରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କରୁଥିଲେ । ସେହି ମହତ୍ତ୍ୱରେ
ବସୁର ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମୁରୁକିକ୍ଷ ଘଣ୍ଟିତ ଶାସନ ମାନଙ୍କରେ ସହୁତ ବ୍ୟାବ-
ରନ ଓ ବାବ୍ୟ ପଠାଇବା ନିମିତ୍ତ ମହାସୁତାଙ୍କର ମୁଦକଣ
ପଠିତକର ଅପାତତା ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ହୋଇଅଛି । ମାସିକ
ବେତନ ପଶଟକା, କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଜଣ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟା ପନ-
ସହୁତ ଅପାମୀ ଅପାତମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅବେଦନ ପତ୍ରପଠ-
ଇବେ ଅଥବା ସ୍ୱୟଂ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ସେମାନେ
କିଛି ସଚ୍ଚିତ କାସିପକେ ତାଙ୍କର ବୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର
ବଶେଷ ସୁଧାକମା । ୨୬ । ୫ । ୨୧ । ମୁ । ୧୫ । କେଷ
ସନ ୧୮୮୫ ସାଲ ।

Gobinda Chundra Mahapatra
Sub Inspector of schools
Mayurbhanj and Keunjhur.

କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତରଦକ୍ଷିଣ ସହର ବଡ଼କ ତରୁଦକାର କିଟକ
ଶ୍ରୀକିଂ କଳାକଳ ସହାୟକରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଅତିରିକ୍ତ ।

ଉତ୍କଳପାଠକା ଛା ୨୧ ରାଜ ମାସେ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସର୍ବଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ
ଅଦାଲତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଚୌଧୁରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସ ଉକ୍ତଦାର ମୁଦୋଖୀର ଓଦାରସମାନେ ସୁଧ ଚୌଧୁରୀ କାଶିନାଥ ଦାସ ଓ ଯୌଡ଼ ଚୌଧୁରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସ୍ଵୟଂ ଭାରି ଓ ମାହାଦିଜ ଚୌଧୁରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦାସ ନାବାଳଗ ବାପାମାନଙ୍କର ଦାୟେଶ୍ଵ ଚୌଧୁରୀ ସହଦେବ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀ ନାମର ସନ ୧୮୭୮ ମସିହାର ନୂଆ ମୂର ଉକ୍ତକାଣ୍ଡ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ବାଦମାନଙ୍କର ପାଉଁଶା ଟଙ୍କା ୪୯୦୯୫୭।/୩। ଅଦାୟ ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିମାନ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ଜୁଲାଇମାସ ଛା ୧୫ ରାଜ । ମୁ । ଓକ୍ତସ୍ତୁ ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶ୍ରୀବତ୍ସମାସ ୩୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଜଳ ସାହେବ ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତରେ ନିଲମ ହେବ ଅଥବନ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ଖରଦ ଆକାଟ୍ ସୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉକ୍ତ ଭାରଣେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବ ।

ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ନାମ ପ୍ରଗଣା ।	ଭଉଳ ନମ୍ବର ।	ନାମ ମାହାଲ ।	ଉତ୍ପନ୍ନ ସଦରଜମା ।	ନିଲମ ହେବାର କଷମତ୍ତ ।
ଯାକପୁର	ନ ୩୭୯୮ ମୂର	କା । ଛା । କାଳାମେସା	ଟ ୪୪୯ ୫୩୮ ୩	ଟ ୦ ୫୩୮ ୧ । ୦ ୫୫
ଏକନ	ନ ୫୮ ମୂର	କା । ନହରପୁର	ଟ ୩୭୯୭ / ୩୫୫	ଟ ୦ ୩
ଏକନ	ନ ୨୭ ମୂର	ମୌ । ରୂପିପୁର	ଟ ୪୪୯ ୮ ୯୫	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୩୨୫୭ ମୂର	ମୌ । କଅରେଖର	ଟ ୨୨ ୫	ଟ ୧ ୮ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୨୭୫ ମୂର	ଖ । ମୌ । ସନୁମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୩୮ ୪	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୩୨୭୦ ମୂର	କା । ଛା । ସୁନରପୁର	ଟ ୧୨୩ ୩୮ ୪	ଟ ୧ ୮ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୩୨୯୦ ମୂର	କା । ଛା । ସୁନରପୁର	ଟ ୨୨୫୩୮ ୭୫	ଟ ୧ ୮ "
ଏକନ	ନ ୨୪ ମୂର	କା । ଛା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୫୪ ୩୮ ୫୫	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୨୦ ମୂର	କା । ଛା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୪୨୫ ୩୮ ୮	ଟ ୦ ୮ ୯୫
ଏକନ	ନ ୧୨୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୮	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୧୩୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩ ୫ ୧୦୫୫	ଟ ୦ ୩ ୮ ୯
ଏକନ	ନ ୩୦୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ବାରୁଅ ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୮	ଟ ୦ ୮ ୨
ଯାକପୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୮ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୯ ୩୮ ୮	ଟ ୦ ୩ ୧୧
ଏକନ	ନ ୨୭୭ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପରରଖ	ଟ ୧୨୫୫୩୮ ୧	ଟ ୦ ୮ ୩୫୫
ଯାକପୁର	ନ ୨୭୨ ମୂର	ଆ । ଖା । କେବୋଉର		
ଏକନ	ନ ୧୩୧ ମୂର	ମୌ । ମୁସୁକଲି ପୁର	ଟ ୪୫୩୮ ୨	ଟ ୦ ।
ସାହେବନଗର	ନ ୧୮୭୯ ମୂର	ଅଗ୍ରଜ ଲାଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୮ ୨	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୧୮୭୦ ମୂର	କା । ମୌ । ବୁନାବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୮ ୧୧	ଟ ୦ ୮ ୧୦
ଏକନ	ନ ୧୮୭୭ ମୂର	ମୌ । ଜାମୁକଗର ଓଗେର	ଟ ୫୧ ୩୮ ୩	ଟ ୦ ୮ ୧୮ । ୧
ଏକନ	ନ ୩୦୨୨ ମୂର	ମୌ । ବାସୁଦେଉପୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୧ ୫	ଟ ୦ ୩ ୪
ଯାକପୁର	ନ ୧୮୯୨ ମୂର	କା । ଖା । ମୌ । ସରପୁର	ଟ ୧୯ ୩୮ ୭	ଟ ୦ ।
ମାଲକଡ଼ାବାଦ	ନ ୧୩୧୪ ମୂର	କା । ଛା । କେଶପୁର	ଟ ୨୪୧ । ୫	ଟ ୦ ୫
ବରୁଆ	ନ ୩୨୨୮ ମୂର	କା । ଛା । କୁଗଲେ	ଟ ୧୭୭୦ ୩୮ ୨୫	ଟ ୦ । ୪ ୮ ୪
ସରଗଡ଼ା	ନ ୧୭୯୨ ମୂର	କା । ମୌ । ବରଶ୍ରେଲ	ଟ ୯୦ ୫୩୮ ୭	ଟ ୦ ୫୩୮ ୯ ୧୫୫/୧୫
ଏକନ	ନ ୧୭୩୧ ମୂର	କା । ମୌ । ସୁଜା	ଟ ୧୧୮ ୩୮ ୭ ।	ଟ ୦ ୮ ୧୫
ଏକନ	ନ ୩୨୮୪ ମୂର	କା । ଛା । ମକୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୮ ୫	ଟ ୧ ୮ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୫୦୪ ମୂର	ଖ । ମୌ । ଲେଙ୍କାସାଗୁ	ଟ ୧୦୫୩୮	ଟ ୦ ୮
ଶାଶିଣିଆ	ନ ୫୩୧ ମୂର	ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୩୮ ୫	ଟ ୦ ।

W. WRIGHT.
Sub Judge.

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶୁ ୧୪୩

ସ ୨୭ ଖ୍ୟା

ତା ୨୮ ରଖ ମାତୃ କୁଳ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦ ଶ ୧୭ ନ ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶକାବଦ

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୨୯
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୪୧୫୮

ଏ ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଗଣ ଭଲ ଦିଶୁ ନାହିଁ । ଏ ସପ୍ତାହରେ ଏ ଜଗତରେ ନାନିମାଣ ବୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବୁମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ମୋଫସଲରେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବର୍ଷା ଅତି ଅବଶ୍ୟକ । ନଦୀରେ ଯେପରି ଚଞ୍ଚଳ ପାଣି ଅଛି ସେପରି ଚଞ୍ଚଳ ଛତା ଗଲ । କାଠଯୋଡ଼ାରେ ସୁଲହୋଇଅଛି ମହାନଦୀରେ ମନ୍ଦିବ ଜଳ ଥାଇ ଲଜଗଦାରକୁ ଶୋଷୁଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମରେ ମଧ୍ୟେଷୁ ବୃଷ୍ଟି କ ହେଲେ କୃଷିର ଶକ୍ତି ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା । ମେଘର ଘାଟିରୁ ବର୍ଷାର ଭରସା ହେଉଅଛି ଏଥିରେ ଯାହା ହେଉ ।

କମ୍ପାନୀ ଅଞ୍ଚଳସ୍ଥ ସୁନାର ଜବାବର ଓ ଦର-
ଯୋଡ଼ାଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଧୂଳି
ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନ ଅପରାଧ-
ମାନଙ୍କୁ ଫାଶୀ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାକଗ୍ରୀବନ
ବା ଦଣ୍ଡବର୍ଷ ଦ୍ଵାପାନ୍ତର ଦଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ।
କଣକୁ ଜଜ ଘାହେବ ଫାଶୀର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ବୁଲେ ଏ ଆଜ୍ଞା ହାଇକୋର୍ଟରେ ପୁର ନୋହ-
ଲେ ଯାକଗ୍ରୀବନ ଦ୍ଵାପାନ୍ତରର ଦଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚୟ ହେ-
ବ । ଇହୁଁ ସେ ଅପରାଧୀ କହଲ ଫାଶୀର ଆଜ୍ଞା
ଭାଗାପ୍ରତି ଭଲ ଅଟଇ କାରଣ ସେ ଗାଉବା
ପିଲବାରେ ଆଉ ବସ୍ତୁ ନ ପାଇବ । ସେ ମନ
କହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏଡ଼େ ମନକର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ

ହେଲ କାହିଁକି ? ବୋଧହୁଏ ଅପରାଧମାନେ
ବ୍ୟବସାୟୀ ଜବାବର ନୁହନ୍ତି ଓ ଲୋକେ ଯେ-
ପରି ମେଲ କର ଏ ରୁଷ୍ଟିରେ ମାତିଲେ ଏଥି-
ରୁ ବିଶ୍ଵାସ ହୁଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛି-
ନ୍ନଶା ଅଛି । ଏହା ଉଦ୍ଵିଗ୍ନ ବିଚାରର ବକର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ଉତ୍କଳମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଶୁଣି କର ବୃଷ୍ଟି-
ବର୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ
ଓ ବୃଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାହା ଏବର୍ଷରେ ବାହାରିଅଛି
ଦେଖିବାରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାବ୍ୟ ବିଷୟରେ
ମଧୁପର ରୁଚି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବା ପରିମା-
ନିତ ହୋଇଅଛି । ନବ୍ୟସଞ୍ଚୁ ଦାୟୁ ଅର୍ଥାତ୍
ବର୍ତ୍ତମାନର କୃତବ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଉତ୍କଳ
ବାବ୍ୟକୁ ଅବରୋଧିତ ବୋଲି ଯାଠ କରନ୍ତି
ନାହିଁ ଏଥିରେ ମଧୁପ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଉତ୍କଳବାବ୍ୟର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ଦେଖାଇବା ସଙ୍ଗେ
ବିଶେଷ ଆଦରସ ଘଟିତ ବୋଲି ଜଣା ଥିଲେ ।
ଶେ ଲବଣ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ମନୋଗତ କରୁଥିଲେ ।
ଏ ବର୍ଷ ଲବଣ୍ୟବସ୍ତୁରେ ମଧୁପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅରୁଚି
ଏହା ଏପ୍ରକାର ଅବରୋଧ ଘଟିତ କି ଯାହା
ବାବ୍ୟୋପିତ ନୁହେଁ ଏମନ୍ତ କି ଏହା ପ୍ରକୃତ
ବାବ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାର କି ଅଶ୍ଳୀଳ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଥିବାରୁ ବାତୁଲଗୋଷାଦୀକୁ ବୋଲି କଥିତ
ହୋଇଅଛି । ମଧୁପର ରୁଚିର ଏଡ଼େ ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ କିପରି ହେଲ ଅମ୍ବୁମାନେ ବୁଝି ପାରୁ

ନାହିଁ । ଉପାୟ ବାବ୍ୟର ନାନ ବାବ୍ୟ ଓ
ଅବରୋଧ ଗୋଟିଏ ରସ ଅଟଇ ସୁତରାଂ ଅଦ-
ରୋଧିତ ବାବ୍ୟକୁ ବାବ୍ୟ ବୋଲିବା ଅନର୍ଥ
ନୁହଇ ବୋଲି ସହଜଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରକୃତ ହେଉ-
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଉପରାଧୀ ଅବରୋଧ ପ୍ରାକୃତ ହେଲେ
ଭାବା ବାବ୍ୟୋପିତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଅଥବା
ଅଶ୍ଳୀଳତାରେ ପରିଣତ ହୁଅଇ ଏତକ ବୁଝି-
ବାର ଆଶା ରହଇ ନେତେକ ଭାବା ବିପ୍ରାର
କର ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ଭରସା କରୁଁ କେଟିବୁଝାସୁପୁଲଭର ସମାଲୋ-
ଚନା ସଙ୍ଗେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ରଥଯାତ୍ରା ।

ଏଥର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରଥ-
ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଅତି ଚଞ୍ଚଳ ଲାଗି ହୋଇ-
ଅଛି ।
ତଳଭମାସ ତା ୨୧ ରଖ ଶକାବଦ ଗ୍ରାସ୍ତ-
ଶୁଣୁ ଥିଲ । ଏଦିନ ସକାଳ ୯ ଖା ସମୟରେ
ଖେଚିତ୍ତଲୋକ ଶେଷ ହୋଇ ୯ ଖା ବେଳେ
ପହଞ୍ଚିବିକେ ଆରମ୍ଭ ହେଲ । ୯ ଖା
ମଧ୍ୟରେ ତଳଠାକୁର ଅପରାଧ ରଥରେ ଆସିକ
ହେଲେ । ଅପରାଧ ୯ ଖା ସମୟରେ ବଳ-
ଦେବଜଉଙ୍କ ରଥଟଣା ଆରମ୍ଭ ହେଲ ଓ ସେ-
ହିଦନ ସଙ୍ଗପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ଠାକୁରେ ଗୁଣ୍ଡି-
ମଣ୍ଡପଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।
ତା ୨୨ ରଖ ରବିବାର ପ୍ରାତଃକାଳ ୯୭ଖା

ସମୟରେ ସ୍ୱଭାବିକ ରଥଟଣା ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଘ ୧୦ ଖା ସରକି ରଥ ଗୁଣ୍ଡିଚାମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲା ।

ଏହାପରେ ମାଳତ୍ୟୋତ୍ତମ ଓ ସୁଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅଜ୍ଞା ଓ
ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୁଇରଥ ମାଉସିମାଘର ବା ଅନ୍ୟ-
ସରେ ବିଶ୍ରାମ ନ ପାଇ ଏକାଠି ଶାନ୍ତିରେ ଗୁଣ୍ଡିଚା-
ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗଳ ହେବାରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ
ଯେ ବାଧୁଧକ ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏହା ଦେଖି ଶ୍ରୀକଳ୍ୟାଣଙ୍କର
ସୁଖୀ ରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ ଓ ସେହି ହେତୁରୁ ହେଉ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ହେଉ ଉପରାଜିଲ
ଘ ୩ ଖା ସମୟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ଟଣା
ହୋଇ ଅଧେକାଠି ଯାଇ (ଅର୍ଥାତ୍ ହାସପାତାଳ
ନିକଟରେ) ଚାଲିଯିବାର ଉପରେ
ଚିତ୍ତଗଲା । ସୁଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉପରେ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ସଚେତ କରାଇ ହାସପାତାଳକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ
ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଭୁତର ପାତା ପାଇଥିବାରୁ
ପୁରୁଜଣ ସେହି ବସରେ ମରଗଲେ । ଅନ୍ୟ
ପୁରୁଜଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି ।

ରଥଟଣା ସମୟରେ ବଟକର ଅତିଷ୍ଠା
ସୁପରିଶୋଣେଣା କଳ୍ପସାହେବ ପୁଣ୍ୟର ଇନ୍ଦ୍ର-
କ୍ଷର ବାବୁ ଗମ୍ଭ ବର୍ଷ ଓ ଚିତ୍ତକଣ ସବୁଇନ୍ଦ୍ର-
କ୍ଷର ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଟା କନସ୍ଥାବଲ
ମୁକ୍ତହୁନ ଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଅନ୍ତର
ରକ୍ଷା ଓ ଉଚ୍ଚ ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ସାବଧାନ ଥିଲେ । ଉଧାତ ଏପରି ଦୃଢ଼ତା ହେଲା
କି ଚୁଞ୍ଚିବିକଷୟ ଅଟଇ । ଜଣାଯାଏ ଯେ
କଳାପିଠିଆମାନଙ୍କୁ ରଥଠାରୁ ଅନ୍ତର ରକ୍ଷାବା
ବିଷୟରେ ସୁଲକ୍ଷ୍ମଣ ଭେତେ ସଚର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ କାରଣ ରଥପାଗରେ ଥିବା କଳାପିଠି-
ଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାଲିଯିବାର ଉପରେ ଏ ବିପଦ
ପଡ଼ିଲା ଓ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନେ
ଯାହା ଦେଖିବା ଓ ଗାଳ ଶୁଣିବାରେ ମାତ୍ର
ରଥଦୌଡ଼ ଶିଥିଲ କରି ଥରଥିଲେ ଅଥବା
ଶୁଣି ଦେଇଥିଲେ ଏହି ହେତୁରୁ ଅଗବାଲା-
ମାନେ ବଳରେ ଧୀରୀବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ରଥ ଚାଲିଗଲା । କେହି କହନ୍ତି କି
ଅସ୍ତ୍ରୀୟଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଂରାଜ ଓ ମୁସଲମାନ
ରଥକୁ ଚୁଲିକାରୁ ଏପରି ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟି ହେଲା ।
ଯାହା ହେଉ ମାଳତ୍ୟୋତ୍ତମ ଉଦାରଗଣରେ କାହାର
କୃତ୍ରିମ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ
କଣ୍ଠାଏ ଏହି କି ସୁଲକ୍ଷ୍ମଣ ଯେମନ୍ତ ଯାହାଙ୍କ
ରକ୍ଷାପ୍ରଭା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲେ ଯେଦେ ଚିତ୍ତ

ସଙ୍ଗେ ରଥଟଣିବା ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ଷାପ୍ରଭା ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିଥାନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ଏ ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟି ଦୃଢ଼
ନ ଥାନ୍ତା । ହାକିମମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତର ଅପଣ
ମଧ୍ୟ ଏଥିର ଅନ୍ୟତର କାରଣ ଅଟଇ ।

ତା ୨୩ ରାଜ ରବିବାର ଅପରାହ୍ଣ ଘ ୪ ଖା
ସମୟରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଟଣା ହୋଇ ବାଦ-
ଅଖଡ଼ାଠାରେ ଅଟକିଲା । ଏହିନ ରଥରେ
ସାହୁଟା ଦୌଡ଼ା ଲାଗିଥିଲା ଓ ରଥ ଚଳିବାରୁ
ପ୍ରାୟ ୧*୦ ଫୁଟ ଅନ୍ତରରେ କଳାପିଠିଆମାନେ
ଥାଇ ଟଣିଥିଲେ ଓ ରଥ ଅଟା ଥିଲେ ଚାଲି-
ଥିଲା ।

ତା ୨୪ ରାଜ ମଙ୍ଗଳବାର ଅପରାହ୍ଣ ଘ ୫ ଖା
ସମୟରେ ସେହିପରି ଥିଲେ ରଥକୁ ଟଣି
ନେଇ ଗୁଣ୍ଡିଚାମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚାଇଲେ ।

ତା ୨୫ ରାଜ ବୁଧବାର ପ୍ରାତଃକାଳରେ
ପହଞ୍ଚିକଳେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଠାକୁରମାନେ
ଘ ୧୦ ଖା ସମୟରେ ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସୁଗରବିଷୟ ଯେ ଓଲଟିଠା ବେଗ
ଏ ବର୍ଷ ଶାନ୍ତ ଅଛି ।

ଅସ୍ତ୍ର ଗସ୍ତାଦର ନୂତନ ଆଇନ ।

ଅଜ୍ଞ କାଳ ଏଠା ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେଟରେ ଅସ୍ତ୍ରାଦର
ଲାଇସେନ୍ସ (ପଞ୍ଜୀ) ନେବାର ଧୁମ୍ ଲାଗିଅଛି ।
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅନେକ ଚତେଇମାର ବିକାଶ
ଓ ଅନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରାଧାରମାନେ ବଚେରୀରେ ସମା-
ଗତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏ ଧୁମ୍ ନୂତନ ଆଇନ
ଲଗାଇ ଦେଇଅଛି । ପୂର୍ବ ଆଇନର ବିଧି ଏହି
ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବା ବହୁତ୍ୱ କରିପାରନ୍ତେ
ନାହିଁ ଓ ଏକପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟପ୍ରାନ୍ତକୁ କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପାସରେ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଗମନ କରି
ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ନୂତନ ଆଇନର ଅଧିକା ବିଧି
ଏହି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀରେ ବନ୍ଧୁ-
କ ପିସ୍ତଲ ଲିଖ୍ୟାଦ ଅନୁପ୍ରାୟ ଘରେପୁଣ୍ୟ
ରଖି ନ ପାରନ୍ତେ ଓ କୃତ୍ରିମ ଭରବାଣ ଲିଖ୍ୟାଦ
ବ୍ୟବହାର କରି ନ ପାରନ୍ତେ । କେହି ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର
ରଖିବାକୁ ବା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ
ଗୁରୁଅଣା ରାସୁମ ଦେଇ ଲାଇସେନ୍ସ ନେବ ।
ଏଥିର ମିଆଦ ଏକବର୍ଷ ଚଳିପରେ ନୂତନ
ଲାଇସେନ୍ସ ନେବାକୁ ହେବ । ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଗୁରୁଅଣା ରାସୁମ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମେଜ-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ସେ

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏପରି ଲାଇସେନ୍ସ ଦେବାର
ନିଷେଧ କରିପାରନ୍ତେ ।

ପୁଣ୍ୟର ମେଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଭୃତ୍ କରୁଥିଲେ
ଯେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କଠାରେ ଅସ୍ତ୍ରାଦ ଥିବ ସେ-
ମାନେ ଏ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାନା-
ମାଦଳରେ ଦାବଲ କରିବେ । ଏ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରାୟତଃ
କମିସ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ଶୁଭସାହାରେ ଅଧିକାରୁ
ସେ ଏହା ଅନାବଦ୍ୟ ଓ ଅଇନକରୁଦ୍ଧ
ବୋଲି ରହିଲେ କରପତ୍ରକୁ ଓ ଏ ଅଇନକୁ
କଠିନରୂପେ ଚଳାଇବା ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ
ମେଜଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ,
ପୁଣ୍ୟର ମେଜଷ୍ଟ୍ରେଟ କି ପ୍ରକାର ଏପରି ଅଇନ-
କରୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରାପ୍ତକ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଭୃତ୍ କଲେ କଡ଼
ଅଧିକାର । ଏହାପରି ଏ ଅଇନ କେତେ ହାକି-
ମଙ୍କ ହସ୍ତରେ କେତେ ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ କିମ୍ପାଇବ
ଜାହ ବିବ ଦୃଷ୍ଟପାରେ । ଯାହାହେଉ ଯାଜ-
ପୁରର ବିଏସ୍ ମେଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିଦେତନା ପୂର୍ବକ
ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେକଚର ଦେଲେକ ହୁଇପାଧନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଭରବାଣ
ରେକତ୍ୱର ଓ ଲାଇସେନ୍ସ ପକ୍ଷରେ ଅପତ୍ତି
କରିବାରୁ ମେଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଜାହା ହୁଇଲେ
ରକ୍ଷା କମିସନର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚୁକ୍ତାନ୍ତ
ଅଜ୍ଞା କମିସ୍ତ ରୂପେ କରାଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ-
ମାନେ ଭରବାଣ ଘରେ ରକ୍ଷାଦେ ସେମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଲାଇସେନ୍ସ ନେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଭରବାଣ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଢ଼ା-
ୟାକ କଲେ ତହିଁର ପାସ ନେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
ଏହାହିଁ ଅଇନ ଓ ଚିତ୍ତପର ମର୍ମ ଅଟଇ । ଏ
ଅଇନ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଟଇନାହିଁ
ଜାହ ବାବୁନୁରେ ଲେଖିବୁ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ବିଦେତନାରେ ଏ ଅଇନଟି
ଅନ୍ତଃକଳ୍ପ ଓ ଦୁରୂପାୟକ ଅଟେ ଓ ଏପରି
ଅଇନର ଲେଖନୀ ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା । ପୂର୍ବ
ଅଇନ ପ୍ରାୟ ଦୋଢ଼ିଏ ବର୍ଷ ପ୍ରଚଳ ହେଲା
କହିଲେ କି ଦୋଷ ଦୃଷ୍ଟିଲ ଯେ ତହିଁ-
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି କଠିନ ଆଇନର ପ୍ରୟୋଗ
ହେଲା । କେତେକ କଣ୍ଠା ଅପରି ଲେକଚୁ
ଶୁଣି ଦେଖାବୁ ଲେଖନୀରେ ଏପରି ଗାନ୍ଧି-
ସ୍ତ୍ରକ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ର
ଉଦ୍ଘୋଳନ କରିବା ରୂପେ ଥାଇ ଅନ୍ୟ ବାହା
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାହା ଦୃଷ୍ଟିକାର କରିଲା । ସୁରକ୍ଷା
ଏକାଦଶ ଅଗ୍ରହାର ବିଜି ବାରଣ ନାହିଁ ।
କେବଳ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ରମ୍ଭରେ ସିପାସୀକ୍ରୋହ

ହୋଇଥିବା ନେତୃକ ଦେଖାଯିବ ଲୋକେ ଅଧିକ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ସେମାନଙ୍କର
 ବଜ୍ରଭୃତ ନାମା ଉକ୍ତ ଦେଖୁଥିବା ଓ ସ୍ୱୀକାର
 କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି
 ଜଠିନକମ୍ପନ କରୁବାର ଅତି ଅନିୟମ । ଅନେକ
 ଲୋକ ଶିକାର ବା ଅତ୍ୟୁତ୍ତରା ବା କେବଳ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଖଣ୍ଡେ ଅଧିକ ଅଧିକ ରାଜ୍ୟାନ୍ତ୍ର ।
 ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିର ଲାଭଦେନୁ ଦେବାକୁ
 ହେବ ଓ ତତ୍ପ୍ରସାର କରେଣକୁ ଦିଅନ୍ତି
 କରନ୍ତି ଦେବାକୁ ପତ୍ରକ ଏହି କ୍ଳେଶ ହେଉ
 କିମ୍ପା ଲାଭଦେନୁ ନ ପାଇଲେ କେତେ ଲୋକ
 ଅଧିକ ଉପାଦାନ କର ପାରନ୍ତି, ଘରେ ଖଣ୍ଡେ ଅଧିକ
 ଅଧିକ ରାଜ୍ୟର ଯେ ନିଜାନ୍ତ୍ର ଅବଗତ ଓ
 ତତ୍ପ୍ରରେ ନାନାଦ ଉପକାର ଏଥିରେ ଲେଖ
 ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା
 ଭାଷା ଉତ୍ତର ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟୁତ୍ତରା
 ପକ୍ଷରେ ନିରୁପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା ବି ପ୍ରଜା-
 ବସୁଳ ଓ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଇଂରେଜ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା
 ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ? ଲୋକେ ଅଧିକୃତ ହେଲେ
 ବ୍ୟାପ୍ତ ଭଲ୍ଲି କାଦ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ରମରେ ସଂଖ୍ୟା
 ଓ ବୌଦ୍ଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଜନମାନଙ୍କର
 ଅନେକ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବାର ସମ୍ଭବ । କଲତରେ
 କାହୁନ ସାହେବ ଏ ଅଭିନୟ ନିଜାନ୍ତ୍ର
 ଦୃଷ୍ଟିଶୀଳ ମଣି ଅଛନ୍ତି ।

ଗାସନାହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର
 ଗୋଟିଏ ଫଳ ।

ପିଲାକଦେ ନୀତିକଥାରେ ପଢ଼ିଥିଲୁଁ କି
 ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଏକ ତଥା ପ୍ରମୁ କଳା ବି
 ମାତ୍ରତ ମାଇଲେ ଦୋଷ ଅଛି କି ନାହିଁ ।
 ପଣ୍ଡିତ ଗାଧୁ ଦେଖି କହଲେ ଏ ଅତି ଗଣ-
 ସ୍ୱାନ୍ ପାପ ଏଥିପାଇଁ କଠିଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର
 ପ୍ରୟୋଜନ । ତଥା କହିଲ ପଣ୍ଡିତେ, ଆପଣଙ୍କ
 ସୁସଜ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ପଣ୍ଡିତ
 ଚମକି ପଡ଼ି ପୁଣି ଦଗ ପାଞ୍ଚପୁଡ଼ା ଯୋଥିରୁ
 ଲେଉଟାଇ ପକାଇ କହଲେ 'କେମନ୍ତ ଅମ୍ଭ
 ସୁଅ ! ତେବେ ମାତ୍ରତ ମାଇଲେ ଯୋଜଡ଼
 ହୁଅଇ'
 ଏ ନଗରର ଗାସନାହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମ୍ପ-
 ଚ୍ଚରେ ଠିକ୍ ଏପ୍ରକାର ନ୍ୟାୟ ଅବଲମ୍ବିତ
 ହେବାର ଅବଗତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇ ଅଛୁ । ଏଥି ପୂର୍ବେ ସରକାରୀ ଭାବ
 କୋଠିର ଭିତ୍ତିମିଳୁ ସରକାର ଜଣେ ଗାସ-

ନାହାଲର ପ୍ରଜାଠାରୁ ପଞ୍ଚା ନେଇଥିଲେ
 ତେତେବେଳେ ସେ ଜମିର ସରକାରୀ ଖଜଣା
 ୪୧୮୯ ଥିଲା ଓ ସରକାର ଭାରମହକୁମା
 ପକ୍ଷରୁ ବାର୍ଷିକ ୪୧୯୮ ଟଙ୍କା ଜମାରେ ଏଥିର
 ପଞ୍ଚା ନେଲେ । ପଞ୍ଚାରେ ଏହି ଜମିର ଏକ
 ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା କି ସାନା ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଏ ଜମିର
 ଖଜଣା ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ଯେତେ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହେବ ସେହି ମଧ୍ୟୋଫ ଅନୁସାରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା
 ଜମିର ମାଲିକକୁ ଖଜଣା ଦେବେ । ଏଥିକୁ ଗାସ-
 ନାହାଲର ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଏ ଜମିର
 ଖଜଣା ୪୧୮୯ ଟଙ୍କା ହେଲେ ଅଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହେଲା । ତତ୍ପ୍ର ପଞ୍ଚାଦାତା ଅପଣା ଦିଅ ପଞ୍ଚାର
 ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଭାରମହକୁମା ଉପରେ
 ୪୧୭୯ ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଖଜଣା ଦାବା କଲା ।
 ଉପରଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏହା ଅବଲତ
 ନୁହଇ କାରଣ ୪୧୮୯ ରୁ ଯେବେ ୪୧୯୮ ଟଙ୍କା
 ହେଲା ତେବେ ୪୧୮୯ ହେଲେ ଅଣାକୁ
 ପ୍ରାୟ ୪୧୭୯ ଟଙ୍କା ହେଉଅଛି । ଏହା ସମାନ୍ୟ
 ସୈରାଶିକ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଅତି ବିଚ୍ଛି ବର
 ନାହିଁ । ଏପରି ଦାବା ଦେଖି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତା-
 ମାନେ ହରବରରେ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ପ୍ରଜାହାର ନ ପାଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତକର୍ତ୍ତା
 ତ୍ରେପୁଟାକଲେକ୍ଷର ବାବୁ ଅନୁପାପ୍ରାପଦ
 ଦୋଷ ପଞ୍ଚାଦାତା ସଙ୍ଗେ ଏକପ୍ରକାର ରମ୍ପାଦାନ୍
 ଉକ୍ତ ଜମିର ଖଜଣା ୪୧୭୯ ଟଙ୍କା ପୁର କର
 କଲେକ୍ଷର ସାହେବଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରୀ ସକାଶେ ପଠା-
 ରଲେ । କଲେକ୍ଷର ସାହେବ ଅବଲତ ଜମା
 ବୃଦ୍ଧି ଦେଖି ଭାଷା ମଞ୍ଜୁର ନ କର ଅଜ୍ଞା
 ଦେଲେ କି ଯେତକ ଟଙ୍କା ଖଜଣା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
 ଅଛି ପଞ୍ଚାଦାତା ତେତକ ଅଧିକା ପାଇବ ଅର୍ଥାତ୍
 ୪୧୮୯ ହେଲେ ୪୧୮୯ ଟଙ୍କା ଜମା ହେବାରୁ
 ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ପ୍ରାୟ ୪୧୭୯ ଟଙ୍କା ଓ ପଞ୍ଚାଦାତା
 ପୂର୍ବେ ପାଉଥିଲା ୪୧୯୮ ଟଙ୍କା ସୁତରାଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
 (୧୭+୧୭) = ୪୧୯୮ ଟଙ୍କା ପାଇବ । ପଞ୍ଚା-
 ଦାତା ଏଥିରେ ଅସମ୍ପୃକ୍ତ ହୋଇ ଅପିଲ କର-
 ବାରେ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ଦେଖିଲେ ଯେ
 କୌଣସିମତେ ସରକାରଙ୍କର ନିସ୍ତାର ନାହିଁ
 ଅଭିବକ ଜମା ବୃଦ୍ଧିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହି ଉକ୍ତ
 ଜମିର ପୂର୍ବ ଜମା ୪୧୮୯ ପୁର ରାଜିଲେ ।
 ସରକାର ଗାସନାହାଲର ଜମା ବୃଦ୍ଧି କର-
 ବାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ ଅପଣା ସକର୍ମା ପ୍ରଜାଙ୍କ
 ଉପରେ ଯଥେଚ୍ଛା ଖଜଣା ବଜାଉ ଅଛନ୍ତି ଓ
 ଗରବ ବିକର୍ମା ପ୍ରଜାମାନେ କଲେକ୍ଷର ସାହେ-

ବକ୍ଷଠାରେ ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ ସେ ଭାଷାକୁ
 ମାଲିକ ସଙ୍ଗେ ରମ୍ପା କରବା ଅଧିକା ଅଧା-
 ଲିଭକୁ ଯିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
 ସରକାରର ନିଜ ବେଳକୁ ସେହି ନୀତିମାନେ
 କି ସେପରି ବିଚାର କଲେ ? ଅପଣା ବେଳକୁ
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ରହଇ ଓ ପର ବେଳକୁ ଭାଷା
 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବଳ ଏହା କି ନ୍ୟାୟ ଓ ନିରପେକ୍ଷ
 ବିଚାର ହେଲା ? ଏଥିରେ ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ
 କହିନ୍ତି କି ସରକାର କେବଳ ନେବାକୁ
 ଜାଣନ୍ତି ଦେବା ବେଳକୁ ସରକାର ବିଚାର
 ଦାବାରେ ଏହା ବିଏ ଅସଲତ ବୋଲି ବୋ-
 ଲିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହୁ ଅଛୁ
 ଯେ ଉପରଲିଖିତ ବିଚାରରେ କମିଶ୍ନର ଓ
 କଲେକ୍ଷର ଯୁଦ୍ଧେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡାଙ୍କର ସମ୍ମାନ
 ରକ୍ଷା କରବାରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ଯେବେ ଅଭେଦ ହିତାୟ ଟଙ୍କା
 ହୁଲରେ ଦଗହଜର ଟଙ୍କା ବସାଇଲେ ଓ
 ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଭାଷା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 କଲେ ଏବଂ ତହିଁ ଉପରେ ଅଧିକ ଦିଅଲେ
 ତେବେ ଏକହୁଲରେ ସରକାର ନିଜେ ଅପଣା
 ନିୟମ ରକ୍ଷା ସକାଶେ ପୁର ଏକଗତ ଟଙ୍କା
 ଅଧିକ ଦେଇ ଥିଲେ ଘର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ନ
 ଥିଲା । ଭାଷା ସେହି ଅଧିକା ଟଙ୍କାରୁ ମିତ୍ତା
 ଯାନ୍ତା ଏକିକ ମାତ୍ର । ଅତି ଯେବେ କମିଶ୍ନର
 ସାହେବ ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ପଞ୍ଚାଦାତା ହାତରୁ
 ବାହାର କର ନେଇ ପାରନ୍ତେ ଭାଷା ହେଲେ
 ମଧ୍ୟ ତେତେ ଅସୁବିଧା ବିଗନ୍ତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
 ଏକଦଗରେ ସ୍ୱୟଂ ଅଧିକ ପ୍ରଜା ହୋଇ
 ଅନ୍ୟ ଦଗରେ ଗ୍ୱା ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ
 ଅଧିକାରଦ୍ୱାରା ଅପଣାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା କଦାଚ
 ନ୍ୟାୟବାଦ୍ କ୍ରିଷ୍ଣ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ପକ୍ଷରେ
 ଶୋଭନୀୟ ନୁହଇ ଓ ଏକ ପକ୍ଷରେ ନୀତି-
 କରୁଣ ଅଟେ ।
 କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ଏ ନଗର ଗାସନାହାଲର
 ଜମାବୃଦ୍ଧି ଜମିର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି-
 ରେ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ବଜାରରେ
 ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଯେପରି ଉଦ୍ଧୃତରେ ସେଠାର
 ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଉପରଲିଖିତ
 ବିଚାରରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ ହେଲେ ସର-
 କାର ଉଚିତ କରରୁ ଅନେକ ଉଣା ଜମା
 ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ନୋହିଲେ ଅପଣା ଗଣ୍ଡାକ
 ପାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର
 ଦେବାକୁ ନିଜାନ୍ତ୍ର ସମ୍ପାଦନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଯେବେ ପ୍ରସାଦିତ ଜମିର ଉଚିତ ଜମା ୪ ୧୮୮
 କା ୦ଉତ୍କଳ ଭେଦେ କି କିବେତନାରେ
 ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟର ଇନ୍ସ୍ ପାଇଁ ୪୭*୮୮ କା ଓ
 କଲେକ୍ଟର ୪ ୧୦୮ କା ଖଜଣା ବଦାଲବାକୁ
 ସ୍ୱୀକୃତ ହେଲେ ? ପ୍ରକୃତ କୋଭିଦାର ଯାହା
 ଦେଇପାରେ ଅଥବା ଭାଷାଠାରୁ ଯାହାକେବାର
 ଉଚିତ ଭାଷାକୁହି ଉକ୍ତ ଜମିର ଯଥାର୍ଥ ଖଜଣା
 ଦୋଲତିକା ଯେବେ ସରକାର ଯଥାର୍ଥ ଖଜଣା
 ସରକାର ରୁଇଜିଷ୍ଟରେ ଉକ୍ତ ଭାଷା ଉକ୍ତ ନୁସା-
 ରେ ଅଧୀନ ପ୍ରକାଜଠାରୁ ଖଜଣା ଅନ୍ୟାୟ କର-
 ବାକୁ ଭାଷାକୁ ଅଧିକାର ଦେଲେ (ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ-
 ରେ ହେଲେହେଁ ଏସର ଅଧିକାର ସେ ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି) ଭାଷା ହେଲେ ସରକାର ଜାଣି ଶୁଣି
 ଅଧୀନ ପ୍ରକାଜ୍ ଦାଣ୍ଡଭାଷାଠାରୁ ଅଧିକା
 ଖଜଣା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ଏହା କି ପ୍ରକ-
 ବସ୍ତୁଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ? ଅଭ-
 ଏକ ଅମ୍ବେମାନେ ମୁକ୍ତବର୍ଣ୍ଣରେ କହୁଅଛୁ କି
 ଏ ନଗର ଶାସନାହାଲ କଲୋକସ୍ତରେ ଉତ୍ସା-
 ନକ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅଭ୍ୟାସର ହୋଇ ଅଛୁ ଓ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ଭାଷା ପ୍ରକାଶକର କରୁ ନାହା-
 କୁ ଦୁଃଖର ଶିଷୟ ଅଛୁ ।

**ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଯାକସ୍ତରସ୍ତ ସମ୍ପାଦନା ଲେ-
 ଶ୍ଵାଅଛନ୍ତି କି—**

ଏ ପରପରେ ରୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ଦେବାକୁ ଶୁଣ ଓଲୋର କର୍ମ
 ରୁମ୍ଭେ ଦେଉଅଛୁ ନିମ୍ନାମେ ମଧ୍ୟ କିଛି ପରମାଣେ ଶୁଣି
 ହୋଇଅଛୁ । କଳାକାଶିକ ଯୋଗୁଁ ଶାଳ ଶାଳରେ ଓଦ-
 ରଠାଦେବ ପ୍ରକଳ ହୋଇଅଛୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସତ୍ତ୍ଵପାଶ ଚିତ୍ତମ-
 ନକରେ ଏହି ସେଗରେ ବକ୍ଷେଷ ଦେବ ମତ ପଡ଼ିଅଛୁ ।
 ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସେଗରେ କେତେକ ଦେବ ମତ ପଡ଼ି-
 ଅଛୁ । ୧୮୭୫ ଶେଷି ଏଠା ଉତ୍ସବେସ୍ତରୁ ନିଅ-ହୋ-
 ଉତ୍ସବେ ଚହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ ଏଠା ନେତ୍ରକ ଭାଷ୍ଟର ବାବୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ
 ଗୁଣ୍ଡୁନାକ କଠିକ ଚକ୍ରାକାବ ବାରକଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସର
 ବରେ ବାଳ ଗୁଣ୍ଡକଣ ମତ ପାଇଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ରବିବାର
 ଦବସ ବାରସଖା ସମସ୍ତରେ ଏଠା ଜେଲରୁ ଜଣେ ପାତକ
 ହବଣ ଚହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଯବା ଦେଖିବରର ଏକ ବାହୁଁ
 ଦେଖିଲିରେ ଲଗାଇ ପାଦେବ ଉଦ୍ଦେ ଗୁଣ୍ଡକିବାକୁ ଓନା-
 ଓରମାରେ ଦାମତରେ ହଲେ, କିଶୁରରେ ପଡ଼ିବ ଯବା
 ଓନାଓର ଏକପଟେ ଗୁଣ୍ଡମାସ ବବଦ ଚଗ୍ରଇ ଅଛୁ ପାଇଅଛୁ ।
 ହେତୁ ଓନାଓର ମଧ୍ୟ ସରକାର ଗୁଣ୍ଡର ଅଧିକାର କରୁଥିବା
 ଅପସ୍ତରେ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କିଶୁରୀନରେ ଅଛୁ ।

୧୯/୩/୭୯

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟରସାହେବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କର୍ତ୍ତମାନ-
 ରୁ ଅରମ୍ଭ କଲେଣି । ସେ ଗତ ଗୁଣ୍ଡକାଳ କଳାପରଠାରୁ
 ଗାଲ ଅଛୁ । ସେଠାରୁ ଅଧି କିଛିକିଛି ରୁଣ୍ଡରେ ନିମିତ୍ତ

ଗୋସ ଉଦ୍ୟାଦ ଦେଇଁ ଶାଳମାନଙ୍କୁ କଳପଅ ଅଛୁ ସେ
 ଶାଳମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଯୋଗେ ରୁମ୍ଭେ ବରଣେ ବର୍ଷକରେ
 ଉଚ୍ଚମାସ ନ ରୁଣ୍ଡରେ ସେ କବୀବଦ୍ଧ ।

ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଳସାହେବ ଦୌର କରୁର ନିମିତ୍ତ ଘଟ
 ଯୋଗକାର ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଯାଇ ଅଛୁ ।

ଅଧିକୃଷ୍ଣ ସୁପରଦେଶେୟ ବାବୁ ନିକଟଶୋର ପାସ
 ଅପଦା ହିଅସ ବକାହ ଉପଲକ୍ଷେ ବକମାସର ଦଦାସ
 ପ୍ରଦୁଶ କର ଗତ ଶନିବାର ସ୍ତ୍ରୀମକୁ ଯାଇ ଅଛୁ ।

ସାକସୁରର ଜେଲଶାଳାରୁ ପୁନଃକାର ଜଣେ ବଏବ
 ପକାଇ ଅଛୁ । ସେ ଜେଲରୁ ସଦାଦା କଏବ ପକାଇ ଅଛୁ
 ସେଠା କଟକଶାରେ କହ ବଣା ଅଛୁ କ ?

ମାଉସସ୍ ସୋବୁଁ ଏକର୍ଷ ବାଲେଶ୍ଵର ଉଅପାଦାରେ
 ଦେତେ ଅଧିକ ଲୋକ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

ରୁପ୍ତ ଜଲରେ ଉପତ ମାସ ତା ୧୧ ରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ୧୧୧୬ ଜଣ ଲୋକ ଓଲୋକାକାସ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଅଛୁ ।

ରାଣୀଗଞ୍ଜଠାରେ ଦୁଇକଟ ବସୁ ଧରା ପଡ଼ି ଅଛୁ ।
 ଏମାନେ ଅପଶାକୁ ପଶା କୋର ପରତସ୍ତ ଦେଇ ଯାଣି
 ମାଜକୁ ପ୍ରସାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଛୁ ଏବ ଯାତ୍ରୀମାନେ ସାପରେ
 ଉକ୍ତ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରଦାନ କର ସେବକ କରୁ ଅଛୁ ହୋଇ
 ପଡ଼ିଲେ ଦୁରାସାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଦାୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅପ-
 ହରଣ କର ପକାୟୁନ କରୁଛୁ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସାଦରେ ଧୁରୁରା
 ଉଦ୍ୟାଦ ମାତକତୁଳ୍ୟ ଅକାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛୁ ।
 ପ୍ରକାଶ ସେ ଏହି ପ୍ରସାଦଦାରା ଗୁଣ୍ଡକଣ ମାତା ପଡ଼ି
 ଅଛୁ !!

ଉଚ୍ଚ ସାହେବଙ୍କ କାରଖାନାମାନଙ୍କରେ ଦୁଇହଜାର
 ଲୋକ ନିୟୁତ ଅଛୁ । ସେ ଏହି ନିୟୁତ କର ଅଛୁ କି
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ନିକଟ ଯାଣ କର ନ ପାରିବ ।
 ଏସର ପକ ଏହି ସେ ସେମାନେ ସୁଖରେ ଅଛୁ ଓ ଅପସ୍ତ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗୋଚର । ଏ ନିୟୁତ ସକଳସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକଳ
 ହେବାର ଉଚିତ ।

କଳ୍ପଦଳନର ପୁନୁକ ବା କାଗଜପଟ ଯୋକ କାଃ ନିଷ୍ଠ
 କରୁଛୁ, ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ସେହିସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଘଟିରେ ଯୋକ କାଃ ନ ପାରିଛୁ, ଏହାଠାରେ ଯୋଗାଏ ସ୍ଵା-
 ସୁନିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛୁ । କର୍ମେଇ କେ, ଏମ୍
 ମାସିଖାସ୍ତର ସାହେବ କେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରୁ
 ହେଉଣ କରୁଥିଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଭାଦ୍ରା
 ପଦାଶା କରୁଅଛୁ । କଟକରେ ଲୋକଲୁଁ କୋର୍ଟ କହୁଛୁ,
 ପଦାଶା ସନ୍ତୋଷକକ ହୋଇଅଛୁ । ସେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵତ୍ଵ ଓ
 କାରକରେ ସେହିପ୍ରକ୍ରିୟା ବ୍ୟବହାର କର ଯାଇଥିବ, ସେ
 ସବୁରେ ଯୋକ ଘଟି ନାହିଁ । ଶ୍ରେଣ କାଗଜରେ ସେହି
 ଅରକ ଲଗାଇ ଯୋକ ଘଟିଅବା କାଗଜ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
 ରଖା ଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚମାସ ରୁଣ୍ଡରେ —ଦେଖାଗଲା ସେ,
 ଠାପୁରୀ ସହୁତ ସଂଲଗ୍ନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଗଜକୁ ସତେତ
 ଯୋକ କାଃ ଜାଣି କର ପକାଇ ଅଛୁ, କରୁ ସେ କାଗଜ
 ଶ୍ରେଣ୍ଡ କୁହିଁ ନାହାନ୍ତି ! ଏହା ଠିକ ହେଲେ ସତ୍ଵକ୍ରିୟା ସମସ୍ତ
 କଲେକ୍ଟରୁ ଅଧିପାରେ ।

ଅମିର ସ୍ଵାବୁଁ ଶି ବାବୁଲୁଁ ଯେଉଁ ଯାଇ ସକଳ ନିୟୁ-
 ମାନସ୍ଥାରେ ଯୋଗଦା ଦେଇଅଛୁ କି ସୁକ ସମସ୍ତରେ ଘେରୁଁ
 ପ୍ରକାମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କ ରୁଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଦଗ୍ଢ ବା କହ କେଣ୍ଡ କରୁଅଛି ନାହିଁ ।

କାଶ୍ଵୀରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରୁଣ୍ଡରେ ଓ ଘେନେ କଳ୍ପ
 କଳ୍ପ ଘେନ କରୁଅଛୁ । ଭାବା ଓ ମଣୋରରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେ-
 କଳ୍ପ ବଢ଼ିଅଛୁ । ଭାବାରେ ଯୋଗୁଣ୍ଡକଳର ଗୁଣ୍ଡ ଏକକଳ୍ପ-

ରେ ବାଲେଶ୍ଵର ସାତସେର ହୋଇଅଛୁ । ସତୋରରେ
 ଦୁଃଖୀ ଘେନେ ଓଦ ବ ଲେଖିଏ ଉପବାସ ଉତ୍ସବରୁ ।
 ସ୍ଵରତବର୍ଷରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କି ଚରଣାସ୍ତ୍ରୀ ହେବ ।

ପାଇଁନେକସବୁରେ ଜଣେ ସରଳ ଚୋନଳ ସାହେବ
 ସେକେଟସ୍ତର ପରୁଣରେ କାରୁର ସୁକରେ ସୈନିକ ଦର୍ମସ୍ତ-
 ରିକ ଅଛୁନୁସାରେ ସାତନଶ ମୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ପଠାଏକ ସୁଦେ-
 ହୁତ ବଧ ହୋଇଥିବାର ସତ୍ୟ ଅଟେ କି ନା, ସତ୍ୟ ସଲେ
 କେହି ଅଇକ ବା ବଧ ଅଛୁସାରେ ଅନମଣ ଦେଖ କରୁବା
 କାରଣ ଘେନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହି ଦେବା ଅଭିଯୋଗରେ ସୁଦେ-
 ହୁତକଳର ଗ୍ରାଣଦଗ୍ଢ ହେବ । ସେକେଟସ୍ତ କହୁଲେ ସମ୍ପାଦପତ୍ର
 ଲେଖିତ ପ୍ରଦେଶ କଥାଇ ଚକ୍ରୁ କରୁବାର ଉତ୍ସାହ ।
 ଚୋନଳ ସାହେବ ସତ୍ଵକରେ ବୁଲବା କା ଚରୁବା ଘେନ
 ନୁହନ୍ତି ସେ ସୁନିପୁଣ୍ୟ ପରୁଣରେ ଏହା ଚକ୍ରୁ କରୁବାର
 ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଅଟେ କି ନା, ଚକ୍ରୁଁ ସେକେଟସ୍ତ ମତା-
 ଶସ୍ତ୍ର ଅନାସୁର ହୋଇ କହୁଲେ ଚକ୍ରୁ କରୁବାକୁ ହେବ ।
 କଦପରେ ଏପରି ବକେକ ଓ ନ୍ୟାୟକର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛୁ ସେ
 ଶକ୍ରୁ ପ୍ରତ ସୁବା ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର ସହ ପାରିଛୁ ନାହିଁ ।

ବାବୁର ସକ ହେବୁଁ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଘଟ ସାହେବ ଓ ମେନର
 କେକେନାସ୍ତ ସାହେବକୁ ପଦ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛୁ ।
 ସୁଲକସମାଗୁର ଯୁକ୍ତିଅଛୁ ସେ ଉପକାର ଦରପ ଶିବାର
 ଉଦ୍ୟମ କରୁଅଛୁ । ଭାବ ବାଃଖଣ୍ଡର ଗୁଣା ହେଉଅଛୁ ।
 ସତେ କି ସେ ବଦତ ଶିବେ ?

ମନ ୧୮୭୮୮୧ ବର୍ଷରେ ସ୍ଵରତବର୍ଷରୁ ବାଲେଶ୍ଵର
 ମ ୧୯୫୫୫୫ ବୁଦ ଚମାଗୁ ବଦେସ୍ତ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଅଛୁ
 ଏସର ମୁଲ୍ୟ ୫ ୧୭୭୭୭୭୭୭ କା ଘଟେ ଏଣେ ସ୍ଵରତ-
 ବର୍ଷରୁ ଚମାଗୁ ଅନବାକ ଗୁଣା ପଡ଼ିଅଛୁ । ଏସରୁ କୋଷତ୍ଵଏ
 ସ୍ଵରତବର୍ଷାସ୍ତ ଚମାଗୁର ବ୍ୟବହାର ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ରୁଣ୍ଡ ।
 ରୁଣ୍ଡମ ।

NOTICE.

The tenth anniversary of the Utkal
 Brahma Samaj will take place on Tues-
 day the 1st July and an address in
 connection with it will be delivered by
 Babu Jadumani Ghosh at the Cuttack
 Printing Company's Hall at 7-30 P.M.
 on Monday the 30th Instant. Gentle-
 men are respectfully invited to attend.
 Text:— "Rejoice in the Lord."

Madhusudan Rao

Secretary, Utkal Brahma Samaj.

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

ବାବୁ ଜମାଇକରର କେଉଁସି	ବଡ଼କ ଅମିନ	୫ ୦୯
ଉଚ୍ଚମାସକ ସେନ	ନିକଟପୁର	୫ ୨୮
ମୁନୁଖୀ ଉଚ୍ଚକପାଳ	କଟକ କଲ୍ୟାଣ	୫ ୨୯
ଅମିରକାଳ	ଉଚ୍ଚମାଳ ଅମିନ	୫ ୨୯
ବାବୁ ସୁଧାଶ୍ରୀ	କଟକ କଲ୍ୟାଣ	୫ ୨୯
ନୋନସୁରୁର ଠାପ		୫ ୨୯
ସମସ୍ତସାଦ ସିଂହ		୫ ୨୯

ଶକ୍ତ ଏହି ଉତ୍କଳବାସିନୀ ସହୁତ ବଡ଼କ ଦେଖାକଳାର ବଡ଼କ
 ଶ୍ରୀକିଂ କଳାମାନ ସଦ୍ଧାଲସ୍ତରେ ମୁଦ୍ଢ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଅତିରିକ୍ତ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଇ। ୨୮ ଋଷ ମାସେ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସର୍ବଅଧିକାରୀଙ୍କ କକ ସାହେବଙ୍କ
ଅଦାଲତରେ ବଜାୟନ ।

ଚୌଧୁରୀ ବନ୍ଦନାଥ ଦାସ ଉତ୍କଳୀଦାର ମୁଦୋଫୀର ଓଦାରସମାନେ ପୁଣି ଚୌଧୁରୀ କାଶିନାଥ ଦାସ ଓ ଯୌତୁ ଚୌଧୁରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସ୍ୱପ୍ନ ଉତ୍କଳ ଓ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଚୌଧୁରୀ ବନ୍ଦ୍ୟସିଂହ ଦାସ ନାବାଳଗ ବ୍ୟାମାନଙ୍କର ଦାୟେଶ୍ୱ ଚୌଧୁରୀ ସହଦେବ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ନାମର ସନ ୧୮୭୮ ମସିହାର ନୂଆ ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କଳୀଙ୍କ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ବାଦମାନଙ୍କର ପାଉଣୀ ଟ ୧୦୯୫୭।୩୯। ଅଦାୟ ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିମାନ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ଜୁଲାଇମାସ ଇ। ୧୫ ଋଷ । ମୁ । ଓଡ଼ିଶା ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶ୍ରୀବତ୍ସମାଧ୍ୟ ୧୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀ ଜଜ ସାହେବ କିଉଁକ ଅଦାଲତରେ ନିଲମ ହେବ ଅଭବକ ସମ୍ପାଧାରଣକୁ ଶ୍ରୀ କରାପାଉଁଅଛି ଯେ ଖରଦ ଆକାଟ୍ ଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉକ୍ତ ଭାଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରବେ ।

ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ନାମ ପ୍ରଗନା ।	ଇଉକ ନମ୍ବର ।	ନାମ ମାହାଲ ।	ଇୟୁନ ସଦରଜମା ।	ନିଲମ ହେବାର କସମତ ।
ସାକସୁର	ନ ୩୭୯୮ ମୂର	କ । ଭା । କାଳୀମେଘା	ଟ ୪୪୯ ୫୩ ୩	ଟ ୦ ୫୩ ୧ । ୦ ୫
ଏକନ	ନ ୫୮ ମୂର	କା । ନଦରପୁର	ଟ ୩୭୯୭ / ୩୫	ଟ ୦ ୩
ଏକନ	ନ ୭୭ ମୂର	ମୌ । ରଞ୍ଜିତପୁର	ଟ ୪୪୯ ୯ ୯୫	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୩୨୫୭ ମୂର	ମୌ । କଥରେଶ୍ୱର	ଟ ୨୨ ୫	ଟ ୧ ୯ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୨୭୫ ମୂର	ଖ । ମୌ । ସତ୍ରମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୩ ୪	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୩୨୭୦ ମୂର	କ । ଭା । ସୁନରପୁର	ଟ ୧୨୩ ୩୮ ୪	ଟ ୧ ୯ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୩୨୯୦ ମୂର	କ । ଭା । ସୁନରପୁର	ଟ ୨୨୫୩ ୭୫	ଟ ୧ ୯ "
ଏକନ	ନ ୨୪ ମୂର	କ । ଭା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୫୪ ୩୮ ୫୫	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୨୦ ମୂର	କ । ଭା । ଶ୍ରୀମକରପୁର	ଟ ୪୨୫ ୩ ୮	ଟ ୦ ୯ ୯୫
ଏକନ	ନ ୧୨୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୮	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୧୩୭ ମୂର	ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩ ୫ ୧୦୫	ଟ ୦ ୫ ୩ ୯ ୧
ସାକସୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ବାରୁଆ ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୮	ଟ ୦ ୯ ୨
ଏକନ	ନ ୩୦୮ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୯ ୩ ୮	ଟ ୦ ୫ ୧୧
ସାକସୁର	ନ ୨୭୨ ମୂର	ଖ । ମୌ । ପରରଖ	ଟ ୧୨୫୫୫ ୧	ଟ ୦ ୯ ୩୫
ସାକସୁର	ନ ୨୭୨ ମୂର	ଅ । ଖା । କେବୋତ୍ତର		
ଏକନ	ନ ୧୩୧ ମୂର	ମୌ । ମୁସୁକଲି ପୁର	ଟ ୪୫୩ ୨	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୧୩୧ ମୂର	ଅରକ ଲଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୮ ୨	ଟ ୦ ।
ସାହେବନଗର	ନ ୧୮୭୯ ମୂର	କ । ମୌ । ବୁନାବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୩ ୧୧	ଟ ୦ ୯୧୦
ଏକନ	ନ ୧୮୭୦ ମୂର	ମୌ । ଜାମୁନଗର ଓଗେର	ଟ ୫୧ ୩ ୩	ଟ ୦ ୯୧୮ । ୧
ଏକନ	ନ ୧୮୭୭ ମୂର	ମୌ । ବାସୁଦେବପୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୧ ୫	ଟ ୦ ୩ ୪
ସାକସୁର	ନ ୩୦୨୨ ମୂର	କ । ଖା । ମୌ । ସରପୁର	ଟ ୧୯ ୩୩ ୨	ଟ ୦ ।
ମାତକରବାଦ	ନ ୧୮୯୨ ମୂର	ମୌ । ପାଟଳୀ	ଟ ୨୪୧ ୮ ୫	ଟ ୦ ୫
ବରୁଆ	ନ ୧୩୧୪ ମୂର	କ । ଭା । କେଶପୁର	ଟ ୧୨୨୦ ୩୩ ୨୫	ଟ ୦ । ୪ ୯ ୪
ସରଗଡ଼ା	ନ ୩୨୨୮ ମୂର	କ । ଭା । କୁଗଲେ	ଟ ୯୪୨୫ ୫	ଟ ୦ ୫୩ ୯୯ ୧୫୫ ୧୫
ଏକନ	ନ ୧୨୯୨ ମୂର	କ । ମୌ । ବରଶେଲ	ଟ ୨୦ ୫୩ ୨	ଟ ୦ ।
ଏକନ	ନ ୧୨୩୧ ମୂର	କ । ମୌ । ସୁଗ	ଟ ୧୧୮ ୩ ୨ ।	ଟ ୦ ୧୫
ଏକନ	ନ ୩୨୮୪ ମୂର	କ । ଭା । ମକୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୯ ୫	ଟ ୧ ୯ ସମୁଦୟ
ଏକନ	ନ ୫୦୪ ମୂର	ଖ । ମୌ । ଲେକାସାଗ୍ରୀ	ଟ ୧୦୫୩	ଟ ୦ ୮
ଘାଣ୍ଟିଆ	ନ ୫୩୧ ମୂର	ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୩ ୫	ଟ ୦ ।

W. WRIGHT.
Sub Judge.

POOR

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭ ୧୪୭

ସ ୨୭ ଖ୍ୟା

ତା ୫ ରଞ୍ଜ ମାସେ କୁମ୍ଭର ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦ୍ଦ ୩ ୨୩ ନ ସନ ୧୮୭୭ ସାଲ ଶରବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୫୨୯
ବର୍ଷାନ୍ତମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୫୬୯
ମସୂଲପୂର୍ବର ଡାକମାସୁଲ ୫୧୫୭

ସରକାରୀ ବ୍ୟୟ ଲାଭକ ସମ୍ଭାଗରେ ସୈନିକ ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତୃକ କରବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିମିତ୍ତ କମିଶନ ବଦିଅଛି । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାନ୍ୟତର ଇଡ଼ିନ୍ ସାହେବ ସେ କମିଶନ ସରକାର ସଭାପତି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଟାକ୍ସ ପ୍ରସ୍ତାବ ବେଳେ ସେ କହୁଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନୂତନ ଟାକ୍ସ ବଦାର ବ୍ୟୟ ଉତ୍ତମ ନ କଲେ ଅନାୟତ୍ତ ହେବ, ଏ ବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ଦର୍ଶନ ବେଳେ ସେ କଥା ମାସୁଲ କର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି ଅପତ୍ତି କର କହୁଥିଲେ ଯେ ତାହା ଦେବଲ ଶଲଭର ଭକ୍ତିକ ପ୍ରତି ଅବହତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ଏବଂ ସରକାରୀ ବ୍ୟୟ ବିଶେଷତଃ ସୈନିକ ବ୍ୟୟ କର୍ତ୍ତନ କରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ବିଚକ୍ଷଣ ଗୁଣ ଓ ବିବେଚନା ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଚ୍ଛନ୍ନ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥାଏ । ଏ ହେତୁ ଆମା ହୁଏ ଯେ ଇଡ଼ିନ୍ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ହେବ । ତାଙ୍କ କର୍ମରେ ଆମାମର ଚିତ୍ତ କମିଶନର ବେଲ୍ ସାହେବ ଏବଂ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେ ତରୁ କର୍ମ ନିର୍ବାହ କରିବେ । କମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ଲାଗିବ ତଦନନ୍ତର ଇଡ଼ିନ୍ ସାହେବ ବମ୍ବାଇ ବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବାର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ । ଏହା ସତ୍ୟ ହେଲେ ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମାତ୍ର ବଜ୍ର ପ୍ରତି କ୍ଷତକନକ ହେବ । ଯେହ୍ନେ ସାହେବ ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇ ବମ୍ବାଇକୁ ଗଲେ

ଓ ଇଡ଼ିନ୍ ସାହେବ ଅତ୍ରେଇ ବର୍ଷ ହେଲ ଏ କର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ପୁଣି ଗଲି ଯିବେ । ଏପରି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତନ ଦେଶ ପ୍ରତି ଅହତକର ଅଟେ ।

ସମ୍ଭାଗୀ କାଗଜ ଦାଖଲର ନିୟମ ପ୍ରକଳ ରହିବା ଅବା ରହିତ ହେବା ପକ୍ଷରେ ତୁଡ଼ାନ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁ ମହାଲମାନଙ୍କର କାଗଜ ଦାଖଲ ସୁବିଧା ରହୁବାର ଆଜ୍ଞା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଆସିବା ସମୟରେ ଅପ୍ରେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲୁ ଯେ ସକଳ ମହାଲ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଆଜ୍ଞା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥି ପାଇଁ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ଭେଲୁ ଯେ ବାଲେଶ୍ଵରର ସୁବିବେକ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନର୍ମାଦ ସାହେବ ଉତ୍ତମ ପ୍ରସ୍ତାବ କରବାରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶନର ସାହେବ ତୁଡ଼ାନ୍ତି ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମହାଲର ସମ୍ଭାଗୀ କାଗଜ ଦାଖଲ ସୁବିଧା ରହୁବା କାରଣ ଦୋର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏଣେ କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ସେହି ପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଭରସା ହୁଏ ଏହା ଦୋର୍ତ୍ତରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । ନର୍ମାଦ ସାହେବଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଓ ବହାଦୁରୀ ଜମିଦାରଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବ ଯେ ହେତୁ ଅପ୍ରେମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ଏ କଲରେ ଅନେକ ଜମିଦାର ସନ ୧୮୭୩ ସାଲର କାଗଜ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୈନିକ ଅର୍ଥସଗ୍ନ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାହା ଆଦାୟ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟହ ନୋଟିସଜାଣି ହେଉଥିଲା । କାନୁନଗୋଇମାନେ ଏ ନୋଟିସ ପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ହରବର କରୁଥିବେ । କମିଶନର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଏସବୁ ସୁବିଧା ରହୁବା ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶନରମାନେ ବିଚ୍ଛନ୍ନ ଦନ ସଂକଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଉନ୍ତି ପରମେଷେ ଏ ଅନର୍ଥକ ଆପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ଏପରି ଆମା ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଅପ୍ରେମାନେ ତାହାହିଁ ମନାସୁ ଅଛୁ ।

ସମ୍ବାଦବାହନୀ ଓ ଦର୍ପଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଓଲଡ଼ା ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଶ୍ରୀ ସମାବେଦରେ ଗଭରଗପ୍ରହାରୀ ହରହାଟ ହୋଇଥିଲା । ଚୈତନ୍ୟଚରଣାମୂର୍ତ୍ତରେ ଉକ୍ତ ଅଛି ସିଦ୍ଧିନି ଅଧିକାରୀ ଅନାହାର ଓ ଉଚ୍ଚରେ ନିମାଗତ ତିନି ଦନ ହରଜାତନ କରୁଥିଲେ; ବାଲେଶ୍ଵରର ହରହାଟ ସେଥିର ଅନୁକରଣ ଅଟଇ । ହରହାଟ ସ୍ଥାନ ଗୁରୁଆ ପତାକା ଉତ୍ତ୍ୟାହରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା; ଅନେକ ସଜ୍ଜାତନକାର ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଦର୍ଶକ ସମାଗତ ହୋଇଥିଲେ ଏହ ପ୍ରକାରରେ ଅତି ଆଡ଼ମ୍ବର ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଲୋକ କ୍ଳେ-ଜନ ପାଇଥିଲେ ଓ ଦରପ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏତେ ମି-ଠେଇ ବଖାନ ହେଲୁ ଯେ ଗୁଡ଼ିଆଙ୍କ ଦୋବାନ-ମାନ ସୁନ୍ଦ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ମାତ୍ର ଓଲଡ଼ା ସମ-

ପୂର୍ବେ ମିଶ୍ରାନ୍ତ ହେଉନ ଶିଷ୍ୟେ, ବିଷ୍ଣୁକୁ ଅ-
 ଧିକ ଲବଣ ଖାଇବାର ବିଧେୟ ଏଥିରେ ଓଲ-
 ଉଠା ନିବାରଣ ହେବାର ଡାକ୍ତରମାନେ କହନ୍ତି
 ଅଭବକ ଦରମୁକ୍ତ ଲବଣ ବିଭରଣରେ ଉପ-
 ହାରର ସମ୍ଭାବନା । ଦର୍ପଣ ବୋଲନ୍ତି ଏ ବିର-
 ହାଟମ୍ବାର ବାଲେଶ୍ଵର କାସିବ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର
 ଅଦେଶ ପାଲନ କରିଅଛନ୍ତି । ବିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୁମା-
 ନେ ଶ୍ୟାମପୁତ୍ର କହନ୍ତି ଅତି ଥରେ ଅଧିକ
 ଅତ୍ତମୂର୍ତ୍ତରେ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଇତି
 କରୁଥିଲୁ । ବୋଧ ହୁଏ ବାଲେଶ୍ଵର କାସିମାନେ
 ପ୍ରଶଂସିତ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଓଲଉଠା ନିବାରଣରେ
 ଅକ୍ଷମ ମଣି କରିପାଟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ।
 ଭରଣା ହୁଏ ବରଷା ଯୋଗେ ଏହା ଶ୍ୟାମପୁ-
 ତ୍ରର କିମ୍ପୁକ ମଗରୁକୁଳ ଭୂଲ୍ୟ ବୃଥା ହେବ
 ନାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଏ ଦେଶ ଉତ୍କଳରୁପେ
 ଏଭେଦନ ପ୍ରବଳ ରହିବାର ଅଭିମତ ଦୁଃଖର
 ବିଷୟ । ବାହୁକା ବୋଲନ୍ତି ଏଥିର କାରଣ
 ଜଳକଣ୍ଠ ଓ ସୁପେୟ ଜଳର ଅପ୍ରାପ୍ତି ଅଟଇ
 ଏଠାପରି ବାଲେଶ୍ଵରରେ କୂଅ ନାହିଁ ପୁଷ୍କର-
 ଶାଳ ପାଣି ପାନ ହୁଏ । ଅଳ୍ପବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ଏ
 ବର୍ଷ ପୁଷ୍କରଣୀ ବନ୍ଦୁ ପ୍ରାୟ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଗଲ ଓ
 କେବେ ଅଗଭ୍ୟ ଗୋଲଥା ପାଣି ବ୍ୟବହାର
 କଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଓଲଉଠା ପ୍ରବଳ
 ହେବାର ବିଚିତ୍ର ନୁହେ । ସେଠାଲୋକେ ଅନ-
 ଧିକ ଅତ୍ତମୂର୍ତ୍ତରେ ଶତଗଣ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁ
 ଅଛନ୍ତି ମହୁଁରେ ଶେଗର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶର
 ଓ ବ୍ୟୟ ଅଳ୍ପ ତାହା କରୁ ନାହାନ୍ତି ବିଡ଼ି
 ଅଧିକ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କର ମୁକ ଏକ
 ନାନାଦି ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଷ୍କର-
 ଶାଳ ଜଳ ଅବଶ୍ୟ ମନ ହୁଏ ଓ ସେଜଳ
 ପାନରେ ଅନେକ ରୋଗ ଜାତ ହେବାର ସମ୍ଭା-
 ବନା । ଏହେତୁ କୃଷ ଖନନ ନିତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
 ଓ ଏଥିରେ ଅନେକ ଉପକାର ଓ ସୁବିଧା
 ହେବ । ଅଭ୍ୟକ ବାଲେଶ୍ଵର କାସିବ ଅତ୍ତମୂର୍ତ୍ତ
 ଶୁଦ୍ଧ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ।

ରଥଯାତ୍ରା ।

ପୁଣ୍ୟର ରଥଯାତ୍ରା ଏକପ୍ରକାର ଶେଷ ହେ-
 ବାର ବୋଲିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଯାତ୍ରାମାନେ
 ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଗୁଲ ଅସିଲେଣି ମାତ୍ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
 ବାହୁଡ଼ାକିଳେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶୁଣିବିଯାତ୍ରା
 ବେଳେ ଠାକୁରମାନେ ଯଥାସମୟରେ ଶୁଣିବି-

ମନରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଓ ଗଜମାସ
 ତା ୮ ରୁଗ ଗଜବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ
 ହେଲା । ରବିବାରଦିନ ବାହୁଡ଼ାଯାତ୍ରା ହେଲ
 ମାତ୍ର ରଥମାନ ଲେଉଟା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
 ଠାକୁରମାନେ ଯଥାସମୟରେ ଜଗମୋହନରେ
 ବନା ହୋଇ ରହିଲେ । ରଥ ଲେଉଟାଇବା
 ବିଷୟରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ହୁଁ ନି କର
 ବାହୁଡ଼ାଦିଗମୀ ପୁଣ୍ୟ ଶୁକ୍ରବାରଠାରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ । ବାହୁଡ଼ାଦିଗମୀ ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଶୁଭରା ଓ ବଳଦେବଙ୍କ ରଥ ଲେଉଟା ହୋଇ
 ମନର ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ମାତ୍ର ତଳିତ ମାତ୍ର
 ତା ୯ ରୁଗ ଠାରୁ ଅନବରତ ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ
 ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ଫେର ହୋଇ ପାଗଲ ନାହିଁ ।

ଏଥିର ଯାତ୍ରାମାନେ ପୁଣ୍ୟରେ ଭୁଗଳରେ
 ଥିଲେ । ଓଲଉଠା ରୋଗ ସାମାନ୍ୟରେ ଦେଖା
 ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ କୁର
 ରୋଗର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତତାବ ହୋଇଅଛି ।
 ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଭୁରୁ ଗୁରୁଜଣ ଲେଖାଏ
 ପୀଡ଼ା ରୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ଭରଣା କରୁ ଏ
 ରୋଗ ଭେଦେ ସାଧ୍ୟାତକ ହେବ ନାହିଁ ।

କଲଚରେ ଭାରତବର୍ଷର
 ଅବେଦନ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭାରେ ଭାରତବ-
 ଶର କେତେକ ଅବେଦନ ଆଗତ ହୋଇଅଛି
 ଓ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କଲଚରେ ଅନୋଳନ
 କରିଅଛି । କଲଚର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସଭ
 ବାବୁଲ ସୁବର ବ୍ୟୟ ଭାରତବର୍ଷ ଦୋଷରୁ
 ନିବ୍ୟକ ହେବା ଅଙ୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ
 ମାସରେ ଅବେଦନପତ୍ର କଲଚକୁ ପଠାଇ-
 ଥିଲେ । ଗୁଜରାଟ ସାହେବ ଭକ୍ତ ଅବେଦନ
 ନିକଟରେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭରେ ଆଗତ କରି
 ଭୁଁ ଲେଖିତ ବିଷୟମାନ ଚମ୍ପୁରେ ଜଣା-
 ଇଲେ ଓ ଏଥିର ବିଚିତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧୀର ଅନୁ-
 ରୋଧ କଲେ । ମାତ୍ର ଅବେଦନରେ ଯେ
 ହେତୁବାଦମାନ ଲେଖା ଅଛି ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ
 ଏଥି ପୁଣ୍ୟ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭାରେ ଦିଗେଷ ଭର୍ତ୍ତି
 ବିଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ସୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟ ଭାରତବର୍ଷ ମତ୍ତ-
 କରେ ପଡ଼ିଅଛି । ଏହେତୁ ଏ ପକ୍ଷରେ କିଛି
 ଅବା ଦଶ ନାହିଁ ।

ବିନ୍ତୁ କଥା ମାସର ଉଠାଇବା କରୁବ
 ଅବେଦନରେ କିଛି ଫଳ ରହି ହେବାର ଅବା
 ଦେଖା ଯାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବମ୍ବାଇ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରା-

ଜରେ ଭାଷ୍ୟ ମକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦୁଇ ସଭରେ
 କଥା ମାସର ରହିତ ଅଙ୍ଗକୁ ସମସ୍ତେ ନିତାନ୍ତ
 ଦୋଷଯୁକ୍ତ ମଣି ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଅବେଦନ
 କରବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ । ଏ ବିଷୟରେ
 ବିଲକତା ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସଭା ରାଟ୍ ସାହେବଙ୍କ
 ଶୁଦ୍ଧରେ ଅବେଦନ କରି ଅପମାନ ପାଇଥିଲେ
 ମାତ୍ର ସେହି ଦିନୁ ଏ ବିଷୟର ଅନୋଳନ
 ସର୍ବସ୍ତରେ କରିଅଛି । କେତ୍ରା ବୋଲ ପାରନ୍ତି
 ଏ ମାସର ଉଠିବଲେ ବିଲକ୍ଷା ଲୁଗା ଅହୁର
 ଶସ୍ତ୍ରା ହେବ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଲେବକ ସକ୍ଷରେ ଭଲ
 ହେବ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଦେବର ଅନେକ ଅଗତ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲକ୍ଷା ଲୁଗା ହେତୁ ଏଠା ଲଗା
 ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଜନ୍ତୁମାନେ ସୁନାବସ୍ତ୍ରାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଲେଣି । ପୁଣ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧଗର ଲୁଗାର କେତେ
 ଅଦର ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଲୁଗା ପ୍ରାୟ ରହିତ
 ହେଲଣି ଓ ସେଠା ଜନ୍ତୁମାନେ ଫର ପଡ଼ିଲେଣି ।
 ବିଲକ୍ଷା ଲୁଗା ଅତି ଶସ୍ତ୍ରା ହେଲେ ଦେଖାୟ
 ଲୁଗା ଏବାବେଳରେ ରହିତ ହେବ ଓ ବମ୍ବା-
 ଇରେ ଯେ ବଳ ଲୁଗାର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ
 ହୋଇଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ତଳ ନ ପାରିବ ।
 କେବଳ ବିଲକ୍ଷା ଲୁଗା ଏ ଦେଶରେ ତଳକ ଓ
 ଏ ଦେଶରୁ ଅତୁଳ ଅର୍ଥ ବିଲକ୍ଷକୁ ଯିବ ।
 ଅଭବକ କଥା ମାସର ଉଠିବାରେ ଦେଶର
 ଅତି ଅଗତ ଓ ବ୍ୟବସ୍ତେମେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଅଗତ
 ଦେବଳ କଲଚର ରହି । ବିଲକ୍ଷ ପ୍ରାୟତଃ
 ଜନ୍ତୁମାନେ ଏ ମାସର ଉଠାଇବାପାଇଁ ଅନେକ
 ଦିନରୁ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଥିଲେ ଓ କଲଚର ସେନେ-
 ଟ୍ରାଙ୍କଠାରେ ଅବେଦନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
 ଅନୁରୋଧରେ ସେନେଟରୀ ମହାପୟ ରାଟ୍
 ସାହେବଙ୍କଠାକୁ ନିୟୁତ୍ତ ସମ୍ଭାବ ଦେବାରୁ ରାଟ୍
 ସାହେବ କାହାର ଦଥା ନ ମାତ୍ର ମାସର
 ଉଠାଇ ଦେଲେ ।

ମାସର ଉଠିବା ପକ୍ଷରେ ରାଟ୍ ସାହେବଙ୍କ
 ସଭାର ସଭ୍ୟମାନେ ମତ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ଓ
 ବିଲକ୍ଷ ସେନେଟରୀଙ୍କ ସଭାର ସଭ୍ୟମାନେ ସୁଦ୍ଧା
 ବିଷେଷ କରୁଥିଲେ ତଥାତ ମାହୁର ଜନ୍ତୁଙ୍କ
 ଅନୁରୋଧ ବଳବତ୍ତର ହେଲା କିଛି ଅଧ୍ୟାୟ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର ମତ ପ୍ରକାଶ
 ହୋଇଅଛି ଓ ଏହା ଘୋର ଭଲଭରେ ଭାଷ୍ୟ
 ଅନୋଳନ ଓ ଭର୍ତ୍ତିକରକ୍ଷା କରିଅଛି । ସେଠାର
 ସୁବେଦକ, ନ୍ୟାୟବାହି, ଉଦାର ଓ ମହକୁ
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନ୍ତୁଙ୍କ ଗାଭର ନ କରି ଯଥାର୍ଥ
 ବହୁଅଛନ୍ତି । ଗତ ମାସ ତା ୯ ରୁଗରେ